

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 123

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 7 de juny de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4856/22**, presentada per la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a atenció telefònica als usuaris de l'ib-salut. [7653](#)
- 2) **RGE núm. 4860/22**, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a intervencions de traumatologia a l'hospital Son Llätzer. [7654](#)
- 3) **RGE núm. 4863/22**, presentada per la diputada Sra. María Tania Mari i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vessaments fecals al torrent de Sa Llavanera. [7655](#)
- 4) **RGE núm. 4852/22**, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a preus de l'habitatge. [7656](#)
- 5) **RGE núm. 4858/22**, presentada per la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a arribada de creuers a Ciutadella. [7657](#)
- 6) **RGE núm. 4940/22**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a viatge a l'Argentina de la consellera de Presidència. [7658](#)
-

- 7) RGE núm. 4870/22**, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a possible falsificació de document públic per part del director general de la Conselleria de Transició Energètica. 7660
- 8) RGE núm. 4871/22**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a estratègia de circularitat a l'administració pública. 7661
- 9) RGE núm. 4853/22**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a celebració del Ple del Consell de les comunitats balears a l'exterior. 7662
- 10) RGE núm. 4857/22**, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a excepció de l'anomenat impost verd en el transport aeri. 7664
- 11) RGE núm. 4859/22**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la Llei turística. 7665
- 12) RGE núm. 4861/22**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per reduir el dèficit de funcionaris per manca d'habitatges. 7666
- 13) RGE núm. 4864/22**, presentada per la diputada Sra. María Nùria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de salut de qualitat. 7667
- 14) RGE núm. 4855/22**, presentada pel diputat Sr. Antonio Jesús Sanz i Igual, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a planificació dels recursos sanitaris per a Formentera. 7669
- 15) RGE núm. 4851/22**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a rebaixes comercials. 7670
- 16) RGE núm. 4869/22**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acreditació del català per poder treballar a l'administració pública. (**Ajornada**) 7672
- 17) RGE núm. 4865/22**, presentada per la diputada Sra. Patrícia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a abast real de la recuperació econòmica per a les famílies i els autònoms de les Illes Balears. 7672
- 18) RGE núm. 4866/22**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures sobre l'escalada de preus. 7673
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4038/22**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en gestió sanitària. 7674
- III. MOCIÓ RGE núm. 4700/22**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a mancances a l'Estació Intermodal de Palma, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4148/22. 7679
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4156/22**, del Consell Insular de Menorca, de Menorca Reserva de Biosfera. 7687
- V. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3449/22**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament dels costos del trasllat de residus a les Illes Balears per part del Govern de l'Estat. 7716
- VI. Adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries**, durant el període comprès des de la finalització de l'actual període de sessions fins a dia 31 de juliol de 2022 i de dia 1 a dia 7 de setembre de 2022, per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, dels projectes i les proposicions de llei següents: projecte de llei RGE núm. 1366/22, d'arxius i gestió documental, proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de Biosfera, projecte de llei RGE núm. 14371/21, de polítiques de joventut, projecte de llei RGE núm. 2804/22, de ciència, tecnologia i innovació, proposició de llei RGE núm. 7380/21 d'arrendaments urbans, projecte de llei RGE núm. 4786/22, de lleure educatiu per a infants i joves a les Illes Balears, projecte de llei RGE núm. 4787/22, de règim jurídic i de procediment de les activitats subjectes a autorització ambiental integrada i projecte de llei RGE núm. 9509/22, de consells insulars (escrit RGE núm. 4816/22, rectificat amb l'escrit RGE núm. 4823/22, de tretze diputats de la cambra, adscrits als Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, complementat amb l'escrit RGE núm. 4876/22). 7721

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores diputades, senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4856/22, presentada per la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a atenció telefònica als usuaris de l'ib-salut.

Primera pregunta, RGE núm. 4856/22, relativa a atenció telefònica als usuaris de l'ib-salut, que formula la diputada Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera, avui li volem fer arribar una queixa que ens han fet algunes persones sobre el tema d'atenció telefònica d'ib-salut, sobretot quan et telefonen per donar-te la cita amb l'especialista, que ho fa una veu automàtica, un contestador. És clar, açò genera complicacions sobretot per la gent més gran.

Vostè sap que les preguntes que li fem sempre és amb una clara voluntat de millorar el servei, llavors ens interessaria saber, tal i com es formula la pregunta, per què no es pot garantir un sistema que sigui més humà, per dir-ho d'alguna manera, Sra. Consellera? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia, Sra. Diputada, bon dia, senyors diputats. Gràcies per la seva pregunta. A veure, és cert que hi ha desenes de telèfons per demanar cita, per demanar informació, per poder atendre la majoria de situacions; habitualment els telèfons de cita prèvia, per exemple d'Atenció Primària, tenen un sistema amb un operador, de set del matí a nou del vespre, i els dissabtes de set a dues. La resta del temps, els festius, els vespres, sí que és cert que hi ha un sistema automatitzat.

També hi ha la possibilitat de cridar al 061 en el cas que un no es trobi bé o fer una consulta al 061 Salut Respon. I després per agilitar el tema de la citació de consultes i proves sí que s'han posat alguns sistemes, sobretot quan comunica l'extensió, quan hi ha una saturació de les línies hi ha aquesta possibilitat de fer-ho amb un sistema automatitzat. Per a la majoria de gent va bé.

I també és cert que des de l'any passat, a l'Hospital Mateu Orfila, que és l'únic que va fer aquesta prova, diguéssim, és un sistema automatitzat per a consultes o proves diagnòstiques que et dona la cita, si no et va bé pots rebutjar la cita, i si et va bé, després la confirmes i reps un SMS o un correu.

Entenem que per a la gent gran, alguna gent gran, no totes, no és el sistema..., tal vegada no els va bé, però crec que hem de treballar també l'esclatxa digital, formar la gent gran, intentar tenir aquesta opció com a una opció més.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, és evident que -com vostè diu- hem de treballar aquesta esclatxa digital que tenim, però mentrestant tenim tota una generació de persones que serà difícil arribar a aconseguir que arribin a tenir aquesta expertesa digital per poder-se manejar.

És clar, nosaltres el que pensam és que el Servei de Salut comença precisament des d'aquesta primera presa de contacte de demanar hora, que t'atorguin la cita i per açò demanam una mica més d'humanitat i d'empatia, tot i que entenem també que les tecnologies han arribat per implantar-se, per facilitar també tots els tràmits.

Ho compartim, Sra. Consellera, però potser sí que és cert..., a més és que fins i tot a la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de Salut de les Illes Balears, a la Carta dels Drets del Pacient, al punt sisè, diu: "Dret a rebre informació sanitària de la forma més idònia per entendre-la", i al punt 12 diu: "Dret a gaudir d'un funcionament correcte dels serveis assistencials i administratius". Llavors, ho torn a dir: la nostra queixa no és tant que no estigui funcionant, sinó que potser hi ha un sector de població que necessita un altre tipus de delicadesa, un altre tipus d'empatia.

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. És cert que amb els sistemes de cita prèvia es pretén també un sistema d'autogestió, perquè en aquests moments tots sabem que per mor de la pandèmia hem d'aprendre..., o sigui, hi ha lliçons de la pandèmia que s'han de mantenir i després, a causa de la pandèmia també, hi ha una situació en el sistema sanitari poc habitual quant al nombre de proves que s'han de citar o d'intervencions quirúrgiques, per tant, s'ha de conviure.

Des de la Direcció General de Consum es treballa en la formació de la gent gran en centres de dia, en residències, juntament amb Serveis Socials, i crec que hem de continuar un poc en aquesta línia, però gràcies pel suggeriment i intentarem millorar. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 4860/22, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a intervencions de traumatologia a l'hospital Son Llätzer.

Segona pregunta, RGE núm. 4860/22, relativa a intervencions de traumatologia a l'Hospital Son Llätzer, que formula la diputada Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia, diputats i diputades. Bon dia, consellera. Podria dir-nos quin és el motiu pel qual estan interrompudes les jornades extraordinàries de traumatologia de l'Hospital Son Llätzer? És per una auditoria interna? És pel malestar entre els traumatòlegs? És per pèrdua de confiança en aquest servei?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia, Sra. Diputada. La veritat és que per la pregunta, doncs li he de contestar que les intervencions quirúrgiques a l'Hospital de Son Llätzer no estan aturades, ni la jornada ordinària ni l'extraordinària; és a dir, treballen amb normalitat i, a més, jo diria que amb l'excel·lència que caracteritza el Servei de Traumatologia de Son Llätzer.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Consellera, no és això el que diu la premsa, la premsa diu que estan interrompudes, i els traumatòlegs també ho diuen. Mai no havíem estat en aquest nivell tan baix, consellera.

Professionals que despús-ahir tots els fèiem mamballetes cada vespre, professionals que han estat exposats a emmalaltir per tenir cura de nosaltres, que ara tenen més pressió que mai perquè tenen llistes d'espera, és trist que s'hagin de veure amb el seu nom, després de 20 anys de carrera professional, amb els seus noms desprestigiat a la premsa. És molt trist, consellera.

Ara el que podríem fer més que mai per a ells és donar-los una mà, una especialitat que té més llista d'espera que cap, hi ha en aquests moments més de 3.000 persones que esperen una primera visita per a traumatologia; hi ha més de 900 persones que esperen per una intervenció quirúrgica de genoll o de maluc, i d'aquests n'hi ha més de 200 que fa més de 6 mesos que esperen; 4.000 persones que tenen mal i que aquests professionals també estan més exposats a les agressions, perquè són persones que tenen molt de malestar i estan en malestar emocional i agredeixen els professionals.

I que els seus directius de l'ib-salut no posin la mà al foc per ells, que els directius de l'hospital tampoc no la posin, és molt trist, consellera. I el que abans gestionaven els serveis i els hospitals, ara ho gestionen dos càrrecs a Reina Esclaramunda, els serveis. Tothom té dret a dir-los com han de fer la feina.

I vostès diuen que els fan una auditoria interna i que això són auditories internes de qualitat, i això no són auditories, consellera, perquè les auditories internes es fan en base a una norma i la de conèixer l'auditat i l'auditor, i vostès no els han donat ni tan sols temps per dir-los-ho.

És terrible, és trist. *Sr. Negueruela, mándelos a estudiar, no saben lo que es calidad, no saben lo que es una auditoria interna...*

(Alguns aplaudiments)

... perquè el primer que han de fer és donar-li.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. La llibertat de premsa, no sé si vostès hi estan d'acord o no, però la premsa escriu el que considera que ha d'escriure, Sra. Diputada. El que li puc assegurar és que, ni des del Servei de Salut ni des de la Conselleria de Salut, no s'ha desprestigiat cap professional, si més aviat tot el contrari, o sigui, sempre s'ha defensat la feina que fan els professionals, l'excel·lència del servei de trauma, de la qual som usuària, i li puc dir que són uns professionals excel·lents i que els hem agraït la feina.

Les llistes d'espera de Son Llätzer no són més altes que a altres hospitals de la nostra comunitat autònoma, de trauma, no són més altes.

Crec que vivim una situació de pandèmia, dic, vivim una situació de pandèmia que encara afecta el sistema sanitari, i que hem explicat més d'una vegada i més de dues, i ho explicaré les vegades que siguin necessàries, que tenim un pla de xoc per fer

front a les llistes d'espera i a les demores, sobretot. I aquest pla de xoc està donant..., donarà els seus fruits.

I tots sabem que l'activitat ordinària i extraordinària es fa preferentment als nostres centres públics. Si no, tenim concerts amb Sant Joan de Déu i Creu Roja els quals, precisament, són dos centres que fan moltíssima activitat concertada en proves diagnòstiques i també en traumatologia.

I també vull dir-los que la renovació de caps de serveis és una constant, en cap cas no es posa en dubte la professionalitat ni dels treballadors ni dels caps de serveis, que tenim 150 caps de serveis entre els set hospitals que tenim, que els canvis són habituals, són habituals, els que no són tan habituals són els dels directius que, afortunadament, a aquesta comunitat autònoma tenim directius estables, que planifiquen i que duen a terme les polítiques sanitàries.

No com quan vostès governen, que tenen set secretaris generals al Servei de Salut, tres gerents a l'Hospital d'Inca o tres consellers a una sola legislatura.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 4863/22, presentada per la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vessaments fecals al torrent de Sa Llanera.

Tercera pregunta, RGE núm. 4863/22, relativa a vessaments fecals al torrent de Sa Llanera, que formula la diputada Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputades. Sr. Mir, just fa un any la diputada Popular, la Sra. Marí i Renesson, li va reclamar mesures per acabar amb la piscina fecal que es crea a Vila, concretament a Sa Llanera. Vostè va assegurar que, des de la corresponsabilitat amb altres administracions, pensava fer dues coses; en primer lloc, transparència, i, en segon, lloc destinar inversions necessàries per al manteniment de totes les deficiències identificades.

Avui li agrairíem que fos transparent, els darrers mesos hem comprovat que les inversions no han arribat, perquè segueixen les deficiències, cada parell de dies vesins i mitjans de comunicació denuncien vessaments fecals de la depuradora al torrent. Ara, també, segons l'alcalde de Vila, el Sr. Ruiz, l'ajuntament ha obert un expedient a ABAQUA.

Sr. Conseller, l'assenyalen directament a vostè i a la seva conselleria, pensa assumir alguna responsabilitat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia a tothom. Sra. Marí, humilment li diria que, sense cap tipus de dubte, el Govern de les Illes Balears és l'administració que més treballa i ha treballat i treballa per arreglar aquesta problemàtica i que, de fet, també li puc dir que ja assumeix tant les responsabilitats com les competències que li pertocuen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, conseller, per les seves explicacions. Podem treure un parell de conclusions de la corresponsabilitat amb altres administracions: primera, hi ha una administració que respon, que respon, que és responsable i que és eficaç com, per exemple, el Consell d'Eivissa, que va decretar autorització per continuar amb les obres de la nova depuradora de Vila en onze dies.

Segona conclusió, administracions que s'amaguen i quan surten és per mentir a la ciutadania, com va fer el Sr. Ruiz, en afirmar, fa deu dies, que havia obert expedient a ABAQUA, i va haver de matisar l'endemà dient que "*es una petició de informació*". Primer el va condemnar a vostè i després li va preguntar.

Darrera conclusió, administracions amb el pressupost més elevat de la història, com és el cas del Govern, amb constants anuncis d'inversions, però que mai no arriben a Eivissa. ABAQUA va anunciar recentment una inversió extraordinària d'1,6 milions d'euros per millorar les instal·lacions obsoletes que els darrers mesos han provocat els vessaments.

Sr. Conseller, pressioni la nova concessionària perquè acabi les obres i executi les obres de manteniment el més aviat possible perquè la depuradora funcioni mínimament, o així com el Partit Socialista li obri falsos expedients, l'acabarà acusant a vostè també de delictes mediambiental. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Marí, com ja he fet altres vegades, en primera instància empatia amb els veïnats que pateixen aquestes conseqüències o les conseqüències d'aquestes problemàtiques, i que ja he fet en diverses ocasions.

Cada vegada que hi ha hagut un vessament a conseqüència directa del mal funcionament de la depuradora, l'Agència Balear de l'Aigua ha netejat i desinfectat Sa Llanvenera. La pregunta és, què ha passat quan hi ha hagut vessaments directes de la xarxa de clavegueram?

Però anem a l'arrel del problema, que bàsicament són dues: en primera instància, som davant unes instal·lacions totalment obsoletes que duen un retard molt important per part de l'Estat, que és qui ha de construir la nova depuradora. I des d'aquesta conselleria hem fet dues coses, en primera instància, inajornables i incalculables reunions, tant amb l'Estat com amb altres administracions, per tal d'agilitar la construcció d'aquesta nova depuradora. I, efectivament, una mobilització de més de 3 milions d'euros per part del Govern de les Illes Balears, 1,2 milions d'euros ja en aquests pressuposts i 1,6 milions d'euros aprovats en el darrer consell d'administració d'ABAQUA.

Voldria saber quina altra administració ha mobilitzat 3 milions d'euros per garantir un millor funcionament d'aquesta depuradora.

Un altre problema d'arrel, l'aigua d'entrada a la depuradora. Efectivament, si l'aigua d'entrada a la depuradora no compleix posa en greu, diguéssim, compromís, o en seriós compromís el funcionament d'aquesta depuradora. I sí, la depuradora de Vila és una de les 79 depuradores que gestiona el Govern de les Illes Balears que no compleix.

I sap vostè per què té aquesta informació? Primer, perquè fa tres anys que ABAQUA fa un estudi exhaustiu respecte d'això; i segon, perquè aquest conseller cada any anuncia aquest informe en els mitjans de comunicació, i la meitat del cabal que entra en aquesta depuradora per part de les xarxes de clavegueram dels ajuntaments que hi estan connectats, no compleix, i aquest és, sens dubte, un dels elements que posa perillositat al compliment i al funcionament d'aquesta depuradora.

Per tant, ho torn a repetir: la corresponsabilitat per treballar en aquest sentit, entre les administracions que tenen competències és la solució definitiva per posar solució al problema que tenim.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4852/22, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a preus de l'habitatge.

Quarta pregunta, RGE núm. 4852/22, relativa a preus de l'habitatge, que formula la diputada Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, molt bon dia a tots. Sr. Conseller, Josep Marí Ribas, "Agustinet", molt bon dia, és la primera pregunta que li faig durant aquesta legislatura, i la veritat és que estam preocupats, vostè creu que és possible que els nostres joves tinguin un projecte de vida que, segons les dades que han fet públiques Infojob i Fotocasa, resulta que l'habitatge ha pujat un 45% els darrers cinc anys - més ben dit-, fins a 2016, mentre que el sou s'ha incrementat un 7%? Això per a qui té sou.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Pons, gràcies també per la seva pregunta, encara que sigui la primera. Compartim des del Govern aquesta preocupació que mostra vostè i el seu partit davant aquesta situació que descrivia. És ver que si féssim una analítica de les causes, segurament, estan en un creixement sostingut de la població resident, també d'una demanda forta per part de gent que ve a treballar a aquestes illes, i també del turisme residencial, cada vegada més, en forma de lloguer o en forma d'adquisició d'aquests habitatges, ha pressionat sobre el preu de l'habitatge durant aquests anys, com vostè deia, i efectivament, tenim aquesta realitat

Què és el que fa -en tot cas, em dirà- el Govern, o què és el que hauríem de fer des del Govern de les Illes Balears, des del conjunt de les administracions públiques, per posar solució a això? Idò és tot aquest desplegament d'accions que fa el Govern.

Primer, una llei d'habitatge -crec que- decidida i valenta, ho hem dit moltes vegades, que permet intervenir aquells pisos que estan buits per facilitar que el parc públic d'habitatge, sigui més gros.

En segon lloc, una construcció d'habitatges com mai no s'havia vist en la història d'aquesta comunitat. Seguim incentivant que els ajuntaments ens segueixin donant terrenys per fer aquests pisos.

I una altra qüestió, també, molt important, perquè hi ha un segment de la població que es podria veure atesa per aquesta qüestió: fa molt de temps que no es construeix habitatge classificat com a HPO de caràcter privat, perquè els preus estaven pendants de revisar des de l'any 2008, i que crec que hi ha una possibilitat de fer més en aquest aspecte, i per això també el Govern té la intenció de revisar aquests preus d'HPO privat, que estan molt desfasats i que, tal com ja vàrem fer amb el Decret 4/2022, ho farem pròximament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, s'imagini que jo, en lloc de ser una mare de família, som un jove de 25 anys, i escolt les paraules que vostè ha dit i repetit -i tot el Govern- durant aquests anys i els anys anteriors, tots aquells que han governat en aquesta terra. La veritat és que hi ha joves que tenen 25 anys que no tendran mai un projecte de vida, perquè aquests habitatges que vostè diu "com mai no s'havien fet en aquesta comunitat autònoma", no estan acabats, és a dir, aquests joves seran uns vellets i seguiran vivint amb el papà i la mamà quan tot això sigui una realitat.

Crec que, més enllà de justificacions, que les comprenc, més enllà d'explicacions, que les comprenem, més enllà de diagnòs, que les comprenem i les sabem, el que hem de fer és donar una solució a aquests joves.

Contractes, ara resulta que els contractes indefinits són una realitat a la nostra comunitat; estam contents, però també sabem que hi ha contractes indefinits que són feina de quatre hores, cada dia, que això es tradueix en un sou de 400 euros a finals de mes, i els números no quadren; igual que no quadra tampoc, contractes indefinits -que ens ho han contat els sindicats- d'una hora diària de feina. Això no dona, per molt indefinit que sigui, per poder tenir un projecte de vida. Habitatge, benzina, preus de menjador, que s'incrementarà en el següent curs, una inflació disparada, uns joves que, com deia, si no fem via, seguiran vivint amb son pare i sa mare durant tota la seva vida i que no podran tenir aquest projecte, tan necessari, de vida.

Sabem que hi ha una guerra a Ucraïna, sabem que hi ha una inflació disparada, tot això ho comprenem, però què fem nosaltres, o què fan vostès com a govern? Perquè vostès són el Govern d'aquesta comunitat autònoma: i quan hi haurà una solució, per a aquests joves, a la nostra comunitat? I per a la resta, i per a la resta, perquè l'habitatge està disparat absolutament per a tots.

Per tant, aquesta és la nostra pregunta. El preu de les cases supera el dels salaris en un 25%; aquella regla que ens recomanaven a nosaltres, quan érem jovenetes, del 30% per a l'habitatge, això ja no quadra de cap manera, encara que no surtis ni un dia a sopar, això, en el millor dels casos. Així és que el que voldria són respostes concretes i terminis.

Gràcies, conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Mari i Ribas):

Sra. Pons, jo no m'excusaré en les qüestions de la conjuntura internacional. Perquè, a més a més, la política d'habitatge, que donaria per a un debat molt més llarg, que no a una pregunta, aquí no tenim temps per poder desenvolupar, sí que veiem que es necessita temps. El que es fa ara, aquests 700 i busques d'habitatges que es construeixen amb un total de 20 i busques de promocions a les Illes Balears, estaven programades fa segurament dos o tres anys. Per això crec que les tendrem ara, i serà també producte d'aquest govern.

I el que es necessita és una continuïtat en les polítiques d'habitatge, no que hi hagi una aturada en aquelles coses que es dissenyen, perquè això..., una aturada política, com va passar en alguna temporada, no tots els governs d'aquesta comunitat han estat sempre tan decidits en aquesta política d'habitatge: amb ajudes al lloguer, en construcció d'habitatge nou, en revisar els preus de l'HPO privat, en fer col·laboracions publicoprivades, perquè puguem tenir tots aquelles possibilitats que tenim. Aquells que més ho necessiten, tenen l'atenció del Govern en forma de lloguer, perquè tot el que construeix l'IBAVI és en forma de lloguer...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

1.5) Pregunta RGE núm. 4858/22, presentada per la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a arribada de creuers a Ciutadella.

Cinquena pregunta, RGE núm. 4858/22, relativa a arribada de creuers a Ciutadella, que formula la diputada María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ciutadella, el municipi de Menorca que concentra major nombre de places turístiques de l'illa, ha rebut sense problemes visitants de creuers que han fondejat a la badia. Ara es pretén prohibir aquesta activitat, quines mesures aplicarà el Govern perquè puguem continuar rebent creuers?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Pons, disculpi que li doni l'esquena, però no tenc manera de fer-ho d'una altra manera.

Sàpiga, quan vostè diu que sembla que es prohibeixen els creuers, no és una decisió d'aquest govern, hi ha una..., fa uns mesos, Capitania Marítima aquí ha desautoritzat o ha denegat els fondeigs de creuers en aigües no portuàries del Port de Ciutadella.

El port de Ciutadella és un lloc no gaire gros, on hi hauria una possibilitat de fer-ho a una part estreta a la zona 2 del port de Son Blanc, per part de Ports de les Illes Balears, però és un espai molt reduït que, a més a més, està afectat pel decret de posidònia, també. El que sí li he de dir és que, quan vostè em demanava què pensam fer, idò que ja està previst, no només d'ara, perquè em faci la pregunta, sinó que des de fa temps, des que redactàrem el Pla general de Ports de les Illes Balears, està en aquests moments en tràmit i està prevista aquesta solució perquè els creuers puguin tornar a fondejar als voltants del port de Ciutadella, sense que suposi una amenaça per a la conservació de les praderies de posidònia.

És veritat que aquest pla, que ja ha rebut el vistiplau de la Comissió Balear de Medi Ambient, però que encara li falten informes del Consell Econòmic i Social, i també per part de Costes, per fer l'aprovació definitiva. Hem d'esperar aquestes tasques de tramitació i hem de fer possible que, a través de la legalitat que representa el Pla General de Ports de les Illes Balears, es puguin tornar a fer aquests fondeigs dels creuers.

Per tant, fins que això passi, seguim en contacte amb les diferents administracions afectades per mirar de trobar una solució factible a aquesta problemàtica, però ara, de moment, no és possible. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, la cartografia de posidònia -editada pel Govern- determina de manera ben clara les zones de la badia de Ciutadella on poden fondejar creuers, com han fet fins a dia d'avui, sense afectar les praderies de posidònia. En aquest aspecte està clar que no hi hauria cap problema.

Respecte de l'article 21, de la Llei de navegació marítima, aprovada el 2014, la mateixa Capitania Marítima admet que el fondeig i el barqueig es pot fer de manera programada i com a recurs empresarial de les companyies de creuers. La veritat, no entenem com una llei aprovada fa tants d'anys es vulgui aplicar ara d'una manera totalment precipitada, quan durant tots aquests anys han fondejat creuers a Ciutadella sense cap tipus de problema.

Efectivament -com diu vostè-, cal ampliar la zona 2, d'aigües adscrites al Port de Son Blanc, a prop de terra i on es pot fondejar, però açò vostè sap que exigeix una llarga tramitació: aprovar el Pla general de ports, redactar un projecte, obtenir informes favorables de Medi Ambient, del ministeri, i autorització de Costa. Açò va per llarg, conseller, per molt llarg, entre altres motius perquè el Pla general de ports el tenen vostès encara en tràmit.

Per tant, avui li demanam que apliqui una solució molt més ràpida i molt més eficaç, com ha fet, per exemple, vostè a Sant Lluís on ha aconseguit una pròrroga per als 500 amarraments a la costa.

Conseller, vostè es compromet a aconseguir una pròrroga perquè els creuers segueixin arribant a Ciutadella? Li demanaria, per favor, que em contestés. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Cap problema en seguir fent gestions per millorar aquestes qüestions de l'illa de Menorca. No m'atribueixi tots el mèrit de Sant Lluís, perquè crec que l'alcaldeessa hi té també molt a veure. És veritat que en vàrem parlar en el seu moment i així ho farem també en aquest tema, però em refereix al Pla director de ports de les Illes Balears, que és el document que hem de fer. Efectivament, aquest pla preveu, quan estigui aprovat, poder fer l'adscripció de la làmina d'aigües que ara tenia autoritzada per Capitania Marítima, però que ara no s'ha autoritzat d'una forma, idò, una mica sobtada.

I per tant, nosaltres farem gestions perquè sigui així, dins el marc del que marca el Pla director de ports que, per cert, estarà en tràmit, però no havia estat tan avançat mai com està ara. Molts d'anys duem en aquest pla general de ports, i ara li hem donat un impuls definitiu que doni resposta a les necessitats que tenim en aquesta comunitat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 4940/22, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a viatge a l'Argentina de la consellera de Presidència.

Sisena pregunta, RGE núm. 4940/22, presentada en substitució de la RGE núm. 4862/22, relativa a viatge a l'Argentina de la consellera de Presidència, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, presidente, buenos días a todos, bienvenida, Sra. Consellera. Desde el pasado día 1 de junio usted y la Sra. Presidenta han estado de viaje oficial en Argentina, según hemos podido ver en las publicaciones de la prensa. Hemos visto que uno de los motivos era la celebración del Consejo Balear en el Exterior, en que se ha dado el visto bueno al anteproyecto de ley que modifica la Ley de 1992, sobre las comunidades baleares asentadas fuera del territorio de la comunidad.

Por otro lado, hemos visto que el anteproyecto realmente en este momento, desde el 28 de mayo, y según el BOIB, se encuentra a exposición pública y, por tanto, hasta el 30 de junio puede ser objeto de alegaciones y de modificaciones posteriores.

Por ello, nos gustaría saber y nos gustaría conocer ¿cuál es la valoración de su viaje oficial a Argentina, de usted y de la Sra. Presidenta?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Lafuente, per aquesta pregunta perquè ens permet fer un repàs del que han estat aquests sis dies a Argentina. Bàsicament el viatge es feia amb la intenció de celebrar el ple de comunitats balears a l'exterior que fa dos anys, quan es va celebrar aquí a Mallorca, es va decidir que es faria a l'exterior. De fet, el plenari es fa cada dos anys, un any es fa a Balears i dos anys després es fa a una de les ciutats on hi ha comunitats a l'exterior.

El primer que vull fer és agrair des d'aquí la manera com ens han rebut totes les comunitats balears a l'exterior, hi han estat totes presents, llevat de la delegació de Cuba, que és la que no hi va poder anar, i crec que aquest viatge el que ha fet ha estat reforçar els llaços entre el Govern de les Illes Balears, entre les Illes Balears i els seus ciutadans i les comunitats balears a l'exterior que, pel que hem pogut comprovar, se senten i són balears igual que nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Consellera, por sus explicaciones. Nos alegramos enormemente de su repentino

interés por las comunidades exteriores. Ustedes llevan siete años y poco se han preocupado por ellos.

La petición de la modernización de la ley, de hecho sale de una mesa de coordinación de las casas, celebrada en el año 2019, es decir, hace ya bastante tiempo, y se trata de una modificación de una ley en que modifican 14 artículos, es decir que no son especialmente ágiles en la modificación, que han tardado dos años en hacer un anteproyecto de 14 artículos. Pero también nos gustaría..., si hacen un viaje oficial, yo les haría un ruego en nombre, como mínimo, de nuestro grupo, y es que cumplan...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... el código ético, que cumplan el código ético de su gobierno y publiquen en la agenda el viaje y la agenda y los gastos de viaje.

Hasta ahora usted ni la presidenta han publicado absolutamente nada en su agenda oficial, y el código ético les obliga a ello y, desgraciadamente, su última publicación es del 27 de mayo, de ir a Calvià, y la última publicación de la presidenta del 4 de marzo, desde el 4 de marzo no publica nada. Si eso es la transparencia y la información que ustedes practican... o predicen, pero no practican, desgraciadamente son un mal ejemplo.

Y, por último, nos alegramos muchísimo de su preocupación por las comunidades en el exterior, especialmente ahora que se acercan las elecciones y se cambia el voto rogado.

Muchas gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

(Remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Sr. Lafuente, *repentino interés* el del Govern del Partit Popular que va llevar totes les ajudes a aquestes cases regionals quan va governar...

(Alguns aplaudiments)

..., del Govern del qual vostè formava part, li ho record. Hem parlat molt amb balears que viuen a Argentina i tots ens contaven uns successos que hi va haver fa una sèrie d'anys relacionats precisament amb les eleccions, no amb el que hem fet nosaltres, i parlaven d'una tal Mapau, no sé si a vostè li sona d'alguna cosa...

(Remor de veus)

... i, a més, vull dir-li una cosa: tenen... tenia avui una pregunta que era...

(Remor de veus)

... una pregunta per intentar, com a mínim, acostar-se una mica des del seu partit a aquestes comunitats que vostès varen abandonar, i el que ha fet amb la seva rèplica ha estat directament la demostració de la mesquinesa, perquè és el que ha fet aquí, ha intentat venir a enfangar una altra vegada, perquè no fa res més.

I jo crec..., no sé si el que intenta fer vostè són mèrits davant qualcú o quelcom per l'estil, però crec que no és el seu estil, aquest estil mesquí, d'enfangar, de fer acusacions sense fer-ne cap ni una...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... crec que no és el seu estil.

Repensi una mica el seu estil perquè vostè és una mica millor que el que ha demostrat ser avui.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 4870/22, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a possible falsificació de document públic per part del director general de la Conselleria de Transició Energètica.

Setena pregunta, RGE núm. 4870/22, relativa a possible falsificació de document públic per part del director general de la Conselleria de Transició Energètica, que formula la diputada Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Buenos días, Sr. Yllanes. Según recientes publicaciones del periódico digital *Okdiario*,...

(Remor de veus)

... un director general que depende de usted, el Sr. Antonio Morro Gomila, habría falsificado un documento público para evitar que determinadas empresas sean sancionadas. ¿Es eso cierto?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el Sr. Vicepresident, conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT, CONSELLER DE TRANSICIÓN ENERGÉTICA, SECTORES PRODUCTIVOS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a totes i a tots. No, Sra. Ribas, el director general de Industria, Antonio Morro Gomila, no ha falsificado ningún documento.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sr. Yllanes, usted sabe que las empresas que se dedican a pintar barcos están sometidas a una normativa de seguridad laboral, industrial y medioambiental muy estricta, precisamente para evitar intoxicaciones a los trabajadores o vertidos contaminantes al mar, y si hay empresas que no cumplen, además de poner en riesgo la salud de los trabajadores y el medio ambiente, suponen una competencia desleal para los que sí cumplen y tienen que afrontar unos costes mucho más elevados para llevar a cabo su actividad.

Lo que no es normal es que existan actas de inspección que demuestran los incumplimientos por parte de algunas empresas y que luego usted, en vez de aplicar las sanciones, decida anularlas.

Lo que tampoco es normal es que anule esas sanciones, falseando la fecha del documento para aparentar que fue antes de que un juez empezase a investigar lo que estaba pasando ahí.

Pero lo que ya se lleva la palma es que luego hayan dado el cambiao a ese documento, un documento electrónico, con un código seguro de verificación, hace unos meses introduciendo ese código se obtenía un documento, y ahora ese código da otro documento distinto, un documento firmado por el director general, Antonio Morro, que depende de usted y firma expresamente por delegación suya.

Me dice que no, pero esto no es ocurrencia mía ni de ningún medio de comunicación, hay varios informes periciales firmados por peritos judiciales que acreditan todo esto, este es uno de ellos, tengo el otro también.

¿Esto que es, Sr. Yllanes, qué *mangarrufes* se traen en su consejería? ¿Usted es consciente de la gravedad del asunto? Sabemos que esto se está investigando ya en sede judicial, pero, al margen de lo que dictaminen los jueces, ¿se da cuenta de que esto desacredita el sistema de verificación electrónica del Gobierno de Baleares? Ustedes van de máximos defensores del medio ambiente, de los trabajadores, y luego permiten que se incumpla impunemente la normativa que protege

precisamente al medio ambiente y a los trabajadores; mucha Ley de turismo circular, mucha emergencia climática, pero luego permiten que las normas se incumplan cuando no les interesan.

Lo suyo es puro cinismo, no se esconda, dé la cara y comparezca para dar una explicación convincente a todo esto, Sr. Yllanes.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Sra. Ribas, usted, evidentemente, bueno, habla de la mitad de toda esta cuestión, quiero decir, hay unas empresas que fueron inspeccionadas, al final se tomó la decisión de que no había motivo para sanción. Pero usted se pone del lado de quien afirma, interesadamente, que tenían que haber sido gravemente sancionadas porque de esta manera pues seguramente se favorecería su negocio.

Y yo he tenido oportunidad de hablar con estas personas, verá, hemos sido absolutamente transparentes, les remitimos toda la documentación que teníamos acerca de dicha cuestión. Y aquí han podido pasar dos cosas: la primera, que ustedes no han entendido absolutamente nada de esa documentación, que es posible porque es un guirigay importante, porque está usted afirmando que el Sr. Antonio Morro ha firmado cuestiones, que no están firmadas, porque las notificaciones que se hacen de la firma electrónica no van firmadas por ningún director general, van firmadas por la comunidad autónoma; todo está en la documentación, insisto, es posible que no lo hayan entendido.

La otra opción, la otra opción es que no se hayan leído ni un solo folio de esa documentación que les hemos enviado, y les hemos enviado toda la documentación.

Y yo comprendo que es mucho más sencillo hacer una pregunta parlamentaria no en base al estudio de esa documentación, sino en base a un titular pseudo periodístico de ese famoso periódico digital *Okdiario*. Y ahora va a coger usted otra vez el informe pericial, y verá, los informes periciales, bueno, pues normalmente cuando están encargados por una determinada parte pues suelen darle la razón a esa parte, y no contienen la verdad absoluta. Es más, los informes periciales no son ni más ni menos que una prueba que se presenta ante un tribunal para que, si lo estima oportuno, quien tiene la función de juzgar determine que, efectivamente, ese informe responde a la realidad.

Yo he escuchado informes periciales absolutamente delirantes, durante mis 28 años de ejercicio de la carrera judicial, por lo tanto no afirme tampoco usted..., sinceramente, eso que levanta no es el evangelio, ya se lo digo yo, no es el evangelio.

Insisto, el director general de Industria no ha falsificado ningún tipo de documento, el director general de Industria lo que ha hecho es que tengamos la industria recuperada después de la pandemia y estemos dando las mejores cifras de todo el Estado en el tema de recuperación de la industria. Ese es el trabajo efectivo y eficiente que hace el director general de Industria.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 4871/22, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a estratègia de circularitat a l'administració pública.

Vuitena pregunta, RGE núm. 4871/22, relativa a estratègia de circularitat a l'administració pública, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Som ambiciosos, volem que les Illes Balears siguin el primer destí circular del món. La disposició addicional cinquena de la Llei de sostenibilitat i circularitat en el turisme obliga el Govern a redactar un pla estratègic de destí circular, i fins aquí bé, li hem donat suport, com també hem donat suport a altres mesures de circularitat, però les discrepàncies recurrents entre els socis de govern, Unidas, Podemos, MÉS per Mallorca i vostè, ens fan sospitar que aquest pla estratègic de destí circular, que no oblidem que s'ha d'aprovar en Consell de Govern, estarà segurament descafeïnat i no serà molt rigorós ni amb les conselleries ni amb l'administració balear, en general; un pla estratègic de destí circular que s'ha d'aprovar en un any, i s'aprovarà en aquesta legislatura?

Així que, Sr. Conseller, quina és l'estratègia de circularitat que aplicarà el Govern respecte de l'administració pública?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gràcies, Sr. President. Vostè i el seu partit han donat suport a aquest article i, per tant, jo crec que li hem de donar pel to i també per tota la feina que ha fet en la millora d'aquesta norma.

Jo crec que tenim un any de temps per fer-ho, per tant, fa una setmana que es va aprovar justament aquesta normativa i,

per tant, tenim tot un any per al desenvolupament. Però també és cert que ja es fan moltes estratègies en matèria de circularitat, no és nou, la Llei de residus és un exemple de circularitat amb moltíssimes inversions públiques a l'administració pública que ja es troben en camí.

Jo crec que també pot veure tot el que es fa en matèria de tractament d'aigües i tractament de residus. Va dir la setmana passada el Partit Popular la primera planta de compostatge a Lluçmajor ja està projectada. Per tant, hi ha tota una xarxa de plantes de compostatge que ja es va presentar a l'àmbit de Mallorca, però també a la resta de les Illes, precisament per acompanyar aquesta estratègia de circularitat.

A l'empresa privada fer aquestes infraestructures és molt difícil fer després una circularitat quant al tractament de residus. També en matèria d'aigua amb el CAD de Platja de Palma, que era una reivindicació històrica de tot el sector, ja està en marxa, també està autoritzada aquesta inversió i, per tant, tota una xarxa d'inversions públiques que acompanyaran en aquest sentit la feina que han de fer les empreses privades, i que, d'aquí a un any podrem veure tota l'estratègia conjunta enfocada, alineada, com es deriva de l'aprovació de la Llei, que també té aquesta estratègia conjunta harmonitzada i amb el mateix horitzó, com vostè va poder veure ahir, de forma conjunta, a la Fundació Impulsa, i vostè va assistir-hi, ja tenim clara tota aquesta estratègia, comença a fer efecte aquesta col·laboració publicoprivada sobre la qual vostè tantes vegades pregunta, i jo crec que, a més, practica, perquè ho va veure el dia d'ahir.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Per afrontar la transició a l'economia circular, sostenibilitat, impacte reparador, impacte regeneratiu a l'administració balear hi ha tres aspectes claus: el primer, ho ha dit vostè, col·laboració publicoprivada, que es va incidir ahir a l'acte de circularitat de la Fundació Impulsa, l'administració ha d'estar alineada amb les empreses circulars, però també, segon i tercer punt, digitalització i compra pública innovadora. I vostès no practiquen ni una ni l'altra.

I per tenir indicadors, transparència, bon govern, digitalització, si pot ser amb empreses de les Illes. I per evitar disputes polítiques en les decisions de sostenibilitat? Compra pública innovadora, amb propostes circulars a l'administració. Ens varen aprovar esmenes de Ciutadans en aquest sentit, a la Llei de pressuposts aprovada recentment.

Podem ser el primer destí circular del món, podem ser-ho, però ens podem permetre ser-ho i al mateix temps patir una administració balear insostenible mediambientalment?

Bé, insostenible mediambientalment i insostenible en moltes altres coses. Gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que les estratègies que s'han de fer en matèria de circularitat i també en matèria de sostenibilitat són estratègies de llarg recorregut. Nosaltres vàrem començar, fa set anys, amb una estratègia de matèria energètica, amb una aposta molt decidida, i aquesta aposta, des de Vicepresidència es fa el major esforç en aquesta darrera legislatura que s'ha fet mai per l'energia en els espais públics, i jo crec que això és un repte molt ambiciós perquè la mateixa administració es nodreixi d'energies renovables, i crec que va pel camí de la circularitat.

En matèria d'aigües la major inversió pública que s'ha fet mai a aquestes illes en matèria de depuració, en matèria de tractament, en matèria de residus. Crec que totes aquestes infraestructures que són de llarg recorregut s'han planificat aquesta legislatura i es començarà a fer en...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 4853/22, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a celebració del Ple del Consell de les comunitats balears a l'exterior.

Novena pregunta, RGE núm. 4853/22, relativa a celebració del Ple del Consell de les comunitats balears a l'exterior, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bon dia a tothom. M'alegro, i el meu grup parlamentari també, que es parli de les comunitats balears a l'exterior, els nostres menorquins, mallorquins, formenterencs i eivissencs associats a l'exterior, després de tres anys, i que no siguem l'únic parlamentari, tot i que alguns tenen diferents intencions de la que jo li formularé avui. La nostra, consellera, és saber la seva valoració, amb aquesta oportunitat de la celebració del Consell de comunitats, com considera com està la nostra emigració associada a l'exterior.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez).

Moltes gràcies, Sr. Gómez, moltes gràcies, Sr. President. El que li manifestava abans a l'anterior pregunta, el que hem pogut veure és una comunitat balear a l'exterior organitzada, que necessita que se n'estigui pendent, i no únicament no n'estem pendents ara sinó que venim fent feina amb aquestes comunitats des de fa estona; s'han fet distints plenaris, s'han fet distintes meses de coordinació on ha participat el Govern de les Illes Balears. I amb el que sí hem vistes és amb moltíssimes ganes de continuar fent feina i preocupades per dos aspectes concrets, que després hem intentat reflectir a les conclusions del plenari que vàrem fer el passat dissabte: un, perquè aquestes comunitats, aquestes cases, continuïn apropant i tinguin gent jove que les continuïn mantenint vives, perquè al final el que fan també és mantenir viva la flama de la balearitat, els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers que hi ha als diversos països fora de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

I també una preocupació per ser útils a la comunitat a la qual estan integrades, no únicament el sentiment balear sinó també un sentiment d'utilitat a la seva comunitat. I així ho hem intentat reflectir a les conclusions, que els farà arribar ara, en un segon.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Sap vostè, consellera, que des de l'anterior legislatura fins i tot el nostre grup parlamentari amb els objectius al control del Govern hem anat demanant l'actualització de la Llei 3/1992, per què han passat trenta anys, però sobretot perquè ha canviat la realitat de la nostra comunitat a l'exterior, però també ha anat canviant sistemàticament l'actitud del Govern cap els nostres balears a l'Estatut sense reconèixer el que reflecteix l'Estatut i la Llei 3.

Miri, nosaltres entenem que s'han de promocionar les comunitats a l'exterior allà, però la principal promoció s'ha de fer aquí, consellera. La conscienciació de la societat que tenim un llegat i una història que desconeixen, a les escoles i a les mateixes entitats d'aquí mateix. De reformular completament l'actuació del Govern de la política exterior i és incloure l'acció exterior de les comunitats balears a l'agenda política global de l'acció exterior integrada al Govern.

Queden reptes importants, vostè n'ha citat un que és fonamental, el llegat només es pot mantenir promocionant i implicant els joves a continuar aquest llegat que els fundadors de les comunitats balears a l'exterior varen tenir, però això suposa també donar una passa diferent. Les cases balears, vostès han estat allà, i les persones són capaços de ser agents actius, col·laboradors per a la promoció dels nostres del nostre

comerç, de la nostra cultura, de la nostra indústria, del nostre coneixement des de les universitats que hi ha a la nostra comunitat autònoma. També són agents de cooperació, ho han estat i ho han demostrat i, per tant, per combatre la pobresa i la millora de les seves societats i fent-los protagonistes, com són els protagonistes solidaris d'aquí de la nostra comunitat autònoma.

L'excusa no ha de ser... la resposta única no ha de ser la modificació de la llei, consellera, ha de ser un pacte d'aquest parlament i d'aquest govern a continuar i no suspendre, perquè hi hagi 10.000 quilòmetres o perquè no sigui interès del Govern tenir aquesta consideració a la seva ruta de compromís que hi ha d'haver.

Jo li deman, consellera, és que aposti per una política global, que ho faci aquest govern i que aquest parlament ens comprometem en la tramitació de la llei, i així ho farem des del Grup Parlamentari Ciutadans, que la llei no sigui una declaració d'intencions, no sigui una declaració paternalista cap a ells, sigui un compromís institucional per considerar com pertoca, com reconeix el nostre Estatut d'Autonomia i la llei els balears a l'exterior com a ciutadans de les Illes Balears.

Per tant, li he de donar l'enhorabona pel tema del dia 15 de juliol, però també que participin en el dia de les comunitats..., del Dia de les Illes...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez).

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, com li deia, el pla ha estat fructífer. Li farà dues pinzellades de les conclusions a les quals es va arribar.

En primer lloc, es va donar el vistiplau a la modificació de la llei per part de les comunitats, perquè veníem fent feina en aquesta modificació i expressament vàrem voler esperar aquest plenari perquè les pròpies comunitats li donassin el vistiplau, amb una modificació que crec jo que és important. Ja havíem inclòs la comissió parlamentària, on participaran tots els grups amb representació parlamentària, però també hem inclòs una comissió amb les entitats locals de les Illes Balears; és a dir, amb els quatre consells insulars i amb els ajuntaments, perquè també tenen vincles molt estrets amb les nostres administracions locals.

El que hem fet també és crear comissions específiques de treball en relació amb els temes que els preocupen, i el que ens han transmès és que els preocupen les noves tecnologies, que els preocupen la igualtat i la violència de gènere, que els preocupa molt la cultura i la llengua catalana i que volen fer feina en aquest sentit. També hi haurà comissions específiques en això.

El que vostè deia fa un moment, els preocupa sobretot la vinculació amb la Universitat, instam la Universitat de les Illes Balears que faci convenis amb les distintes universitats allà on estan assentats per tal que hi pugui haver un intercanvi de valors, coneixement, però també...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 4857/22, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a excepció de l'anomenat impost verd en el transport aeri.

Desena pregunta, RGE núm. 4857/22, relativa a excepció de l'anomenat impost verd en el transport aeri, que formula la diputada María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sr. Conseller. No es la primera vez que en este parlamento debatimos sobre el impuesto verde al transporte aéreo. Desde el Partido Popular hace ya tres años que venimos preguntando advirtiéndolo de la situación y presentando iniciativas, instando al Gobierno central a rechazar cualquier nuevo impuesto del transporte aéreo y pidiendo al Govern que Baleares no se vea afectada; que no haría otra cosa que discriminar a los residentes, atacar al tejido productivo y, en concreto, al turismo.

Lamentablemente, los partidos que dan apoyo al Govern han votado en contra de nuestras iniciativas; por lo que la preocupación es mayor. Sr. Conseller, este nuevo impuesto es inminente. Por tanto, ¿ha llevado a cabo gestiones para excepcionar Baleares del impuesto verde que gravará el transporte aéreo?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cabrera, el sistema de comerç d'emissions a la Unió Europea, el que diem taxa verda, ja cobreix el transport aeri des de l'any 2005. És veritat que estaven exempts els que volaven als aeroports de regions ultraperifèriques, que tenien un règim especial.

És veritat que amb la revisió de les ETS actualment aquests vols també quedarien coberts per la taxa. Això és el que des de Canàries, en aquest cas, que tots sabem que aquesta condició de

regió ultraperifèrica, estan intentant que no els afecti. Però les Illes Balears hi estam des de l'any 2005 en el transport aeri. Una altra cosa és que la revisió també, supòs que és per això tal vegada que em fa la pregunta, no sé si ho havia vist, és que a partir d'ara això també cobrirà el transport marítim, que fins ara estava exempt.

Per tant, és ver que això pot tenir un impacte gros per a les Illes Balears, li reconec. I des del Govern fa temps que treballam en aquesta qüestió, hem fet multitud de reunions amb el Govern de l'Estat, amb els responsables de transport aeri i marítim del Govern d'Espanya, perquè defensin una posició dins el conjunt del que pot afectar les Illes perquè estam sotmesos, i que compartim aquesta proposició, a aquesta necessitat de passar. De fet, la diputada Alicia Homs ja ha presentat una esmena que esperam que si sumam esforços al Parlament de les Illes Balears, que es vota precisament aquesta esmena demà, i l'ajuden des del partit majoritari, que és el grup conservador, tant la Sra. Estaràs com el Sr. José Ramón Bauzá, segurament podrem fer feina per alleujar aquesta càrrega que ve sobre aquesta qüestió a les Illes Balears i a les Canàries, per suposat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, sabemos que Canarias, como región ultraperiférica, está exenta de este impuesto con los vuelos con la Península hasta 2030, pero siguen batallando precisamente para quedar exentos de los vuelos interislas e internacionales. Y nada sabemos de lo que pasará con Baleares. Y aunque no tengamos esa condición de ultraperiférico, seguimos siendo territorios insulares, y el impacto del impuesto a la conectividad aérea y marítima será muy grave y generará más inflación.

La ministra Montero afirmó hace ya un año que no se aplicaría ni a Baleares ni a Canarias, pero, a su vez, un informe emitido por el Ministerio de Hacienda de 2020, consideraba precisamente adoptar este impuesto en España, fomentar el uso de otros medios de transporte más respetuosos, que no fueran el aéreo ni el marítimo, cosa realmente difícil en Baleares, y que la recaudación extra, se pudiera utilizar para reducir otros impuestos, cosa también bastante increíble a la vista del infierno fiscal al que nos tienen sometidos. Nada de eso se dice en este informe, de un trato diferencial para los territorios insulares y, por supuesto, nada de excepcionar desde entonces, ¿por qué hemos de creer que la ministra Maroto lo que dice es verdad con estos antecedentes, cuando la ministra Ribera lo calificó de unos impuestos interesantes, cuando la Sra. Armengol, el otro día al Sr. Melià le contestó con evasivas?

En el Partido Popular siempre hemos defendido que no es el momento de más impuestos, ni de éste ni de ningún otro, ni en Baleares ni en España, ni marítimos ni aéreos, este es el momento de la reactivación, es la recuperación de todo lo perdido. Por tanto, Sr. Marí, le pedimos, por favor, que siga

dando la batalla o que empieza a dar la batalla para excepcionar a Baleares.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies. Analtzam el problema i donam la batalla allà on toca donar-la. De fet, en el Parlament Europeu, on el Partit Popular, com li dic, té molta força, segur que ens pot ajudar, perquè, a més d'aquesta esmena que ha presentat la diputada Homs, hi ha una resolució que demana a les institucions de la Unió Europea que es tengui més en compte a la legislació europea el fet insular en matèria de transport i de transició energètica. I aquesta resolució que s'aprovarà ha dut justament avui, a la consellera d'Hisenda i Acció Exterior, a Estrasburg, per trobar-se amb tots aquests eurodiputats que han fet possible que d'això se'n pugui parlar.

I això arriba el moment en què la presidenta del Govern de les Illes Balears, també presideix la Comissió Europea de les Illes, dins el marc de les regions europeu...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 4859/22, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la Llei turística.

Onzena pregunta RGE núm. 4859/22, relativa a suport a la Llei turística, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, gràcies president, bon dia diputades i diputats. Sr. Negueruela, mentre vostè jurava i perjurava durant la tramitació de la Llei de turisme, que havia aconseguit un consens absolut, la realitat és que aquest consens no el tenia ni tan sols amb els de més a prop. La Sra. Cladera, per exemple, la presidenta del Consell i del Partit Socialista, la presidenta del Consell va haver d'entrar en discrepàncies sobre el tema de les moratòries. Els de MÉS per Menorca, que inicialment havien donat suport a la seva llei, varen acabar renegant. Els de MÉS per Mallorca, que és vera que són prou més innocus o submisos que els de MÉS per Menorca, varen votar que sí, però des del debat es varen posicionar en contra de temes tan importants,

com el del tot inclòs. O per exemple Podemos, que són els seus socis majoritaris, el vicepresident del qual va partir a córrer durant el temps del debat, perquè no va voler assistir a la votació definitiva, perquè estava en contra d'elements essencials d'aquesta llei.

Jo d'això en dic acabada de toc de ciri. Vostè d'això en diu tenir el suport del Sr. Vicepresident del Govern, el Sr. Yllanes?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sagreras. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Confunde el consenso, con la defensa de cada de cada grupo político de determinados intereses y esa es la raíz de la democracia, Sr. Sagreras. MÉS ha mantenido discrepancias y mantiene discrepancias, pero ha consensuado el texto aprobado. Aparte de ese texto, tiene su postura sobre otros temas, igual que Podemos, igual que el vicepresidente, igual que Mir, igual que Mae, que lo trasladaron en el seno del Consejo de Gobierno, porque formamos, tenemos distintas posturas y consensuamos un acuerdo.

También tienen una postura distinta las organizaciones sindicales, que en algunos aspectos querían ir a más, o las organizaciones empresariales, o partidos políticos como El Pi o Ciudadanos, que también mantienen posturas diferentes.

Lo que sí es real es que la ley se aprueba con los votos que se aprueba y con ese consenso, y lo que está dentro está consensuado. La diferencia de consensuar, dialogar y democracia es precisamente lo contrario de lo que han hecho ustedes. ¿Sabe qué es lo fácil? Lo fácil es decir que no a todo, cuando uno dice que no a todo está claro que no busca consensuar nada, ni escuchar otras posturas distintas, ni pactar en los puntos de equilibrio, que consideramos que estamos satisfechos con lo aprobado. Lo fácil es decir que no todo, lo fácil es que decir que no a la circularidad, lo fácil es decir que no a las mejoras de los derechos laborales. Eso es lo sencillo y están en un punto tan complejo y tan delicado, que lo peligroso para todos nosotros es la postura del Partido Popular en muchos aspectos, es que hasta están criticando a los hijos discontinuos...

(Remor de veus)

..., hasta aspectos cruciales de nuestra economía, como los hijos discontinuos, los ponen en cuestión. Van contra de la reforma laboral, que mejora la calidad de vida de los trabajadores y trabajadoras; van en contra de los principales avances de esta comunidad autónoma, porque para ustedes lo fácil es decir que no, lo difícil es trabajar y hacer propuestas reales, constructivas para esta sociedad.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sr. Yllanes, disculpi, -perdó-, ha estat sense voler, Sr. Negueruela, es torna equivocar de nom i de definició. Tenir una discrepància tan grossa, com abandonar i fugir a córrer, perquè no estàs d'acord, no es diu consens, en tot cas, d'això se'n diu fer una ninada com una catedral, que és la mateixa que va fer vostè, que per tornar-li la rabiola es va asseure durant el debat a la seva cadira de vicepresident.

(Algunes rialles i remor de veus)

Miri, a mi em preocupa molt poc, Sr. Negueruela, que partits que estan en contra del turisme, com MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca o Podemos, es posicionin o mantinguin discrepàncies en contra de la seva Llei turística, això fins i tot podria ser una bona notícia, que no és el cas, o fins i tot el posicionament innocu de partits com Ciutadans, que pidolen una foto, malgrat estan en contra de l'essencial de la seva llei.

A mi el que em preocupa és que vostè ha forçat, ha imposat, ha cercat fotos no reals amb el sector turístic, quan en realitat el posicionament és en contra, i vostè ho va poder comprovar dimarts passat, quan, per exemple, la immensa majoria d'hotelers no varen acudir al debat, quan vostè ho havia intentat de tota manera, o fins i tot part del sector turístic, que sí que va assistir, com els restauradors que són part fonamental de l'oferta complementària, o el sector de vacances, varen acudir per dir que estaven totalment en contra.

Però tranquil·litat, la seva llei neix sense consens intern i extern, però li queden dos dies, neix morta perquè el Partit Popular la derogarà i posarà...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula el conseller de Model Econòmic Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

El grado de eslogan, proclamas, que hace usted es increíble, hasta llegar al ridículo de hablar de los asientos del Parlamento, que nos hemos cambiado durante toda la legislatura, 20 millones de veces, incluso Mae estaba aquí la semana pasada, Mir. Yo creo que ustedes han perdido el absoluto norte en estas materias y en otras muchas. Creo que lo realmente importante es que la ley sí nace con consenso. Lo realmente importante...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... es que hoy, que presentamos los datos de economía, en este Parlamento ustedes no hablan ni de economía, ni de empleo, ni de autónomos, ni de datos de turismo, ni de datos de PIB, ni de conversión de contratos temporales en fijos discontinuos. No hablan de los problemas de la ciudadanía, lo que busca la ciudadanía. ¿Sabe por qué no hablan de los problemas de la ciudadanía? Porque su líder, el Sr. Feijóo, ya ha dicho que está en contra del modelo de fijos-discontinuos de esta comunidad autónoma, que está en contra de luchar contra la precariedad laboral, que están en contra de las subidas de los salarios, están en contra de lo que le preocupa a la...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 4861/22, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per reduir el dèficit de funcionaris per manca d'habitatges.

Dotzena pregunta RGE núm. 4861/22, relativa a actuacions per reduir el dèficit de funcionaris per manca d'habitatges, que formula el diputat José Luis Camps i Pons del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies Sr. President, bon dia Sr. Conseller. Les polítiques de la Sra. Armengol no solucionen, no arreglen res, tot el contrari, a banda de ser un pou sense fons i de cara a la galeria. Tant els sindicats de policies com l'Associació Unificada de la Guàrdia Civil fa anys que reclamen un accés digne a l'habitatge. Fa pocs dies el sindicat SUP va informar que a l'últim concurs de trasllats de Policia Nacional havien quedat lliures 200 places. Sap per què la situació més que complexa de l'habitatge? I també ho varem comprovar ahir al Senat, quan el Partit Socialista, va traïr el compromís fictici assolit per la Sra. Armengol, amb els funcionaris, perquè varen permetre que els seus companys socialistes votessin no.

De què serveix que la Sra. Armengol faci el paperot de reunir-se amb els sindicats, hi vénen donant suport, quan saben perfectament que el seu vot en el Senat seria no. El sindicat SIMEBAL, els metges demanen habitatge gratuït per atreure professionals de reforç aquest estiu. Reclamen una estratègia especial per a les places de difícil cobertura, perquè cada estiu passa el mateix. Duen 7 anys i no hi havia hagut ni planificació ni gestió, cada any, el mateix. Sr. Marí, no li puc demanar quin

és el seu pla de contingència, perquè demostra dia a dia que no el tenen.

Per tant, vostès no han sabut donar aquesta garantia d'habitatge a tots els empleats públics de les Illes Balears que en necessiten. Què pensa fer?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, és veritat que vostè parla d'un dèficit, vostè parla d'un tema de funcionaris, lligat al tema d'habitatge. Jo crec que el tema de funcionaris té a veure amb el tema d'habitatge en aquesta comunitat, on a preguntes i a intervencions anteriors n'hem constatat la falta i com de car que està, però no és només aquesta qüestió.

I el que sí ha fet aquest govern és reunir-se amb els sindicats, no és purament un paperot, són una sèrie d'acords que s'han fet, que s'han traslladat també a Madrid, i que no es preocupi, perquè al final seguirem fent feina perquè sigui possible avançar en aquests punts que es varen acordar, i que serà possible, també, que des del Govern central se'ls doni resposta i no aturarem amb aquesta feina.

És ver que tenim un parc d'habitatge escàs; segurament, per mor que no s'han fet polítiques continuïstes en el tema de l'habitatge, tal com fa l'actual govern, tant de bo en els anys següents es faci habitatge en aquesta comunitat, tant per part del Govern de les Illes en règim de lloguer, com per part també d'habitatges privats, que es puguin posar a disposició a preus raonables, però és que vostès estan en contra de tot; vostès estan en contra que es revisi el Salari Mínim Interprofessional, estan en contra que es reguli el preu del lloguer a través de la llei que volem fer d'habitatge, perquè pensen que el mercat ho regula tot.

Per tant, veiem que no és així i que el Govern, necessàriament, ha d'intervenir; i aquest Govern intervindrà de la manera que ho fa en aquests moments, per fer possible que hi hagi més habitatge a disposició de la gent.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, en aquesta terra mai no hi havia hagut tant de dèficit de funcionaris: falten funcionaris de presons, falten funcionaris del SEPE, de l'administració de justícia, forces i cossos de seguretat, falten metges... Què més falta, Sr. Conseller? Perquè vostès amb les seves polítiques d'habitatge no són capaços de donar resposta ni a les 9.000 persones que cada any creixen a la petició per a habitatges.

Sr. Conseller, em sembla que, vista la incapacitat i els resultats que ens han donat vostès aquests darrers 7 anys, si tots aquests col·lectius que acab d'esmentar, vostès tinguessin un pla de contingència, tinguessin una alternativa per poder reforçar i diferenciar l'increment de la temporada turística - perquè també en el sector del turisme tenen aquesta dificultat per primera vegada en la història, de la temporalitat-, per tant, vostès, si no tenen més idees, no tenen més recursos, agafin i facin una cosa tan senzilla com és copiar les iniciatives que hem fet en el municipi de Sanxenxo o a Andalusia, que també saben com atreure els funcionaris; per tant, és molt fàcil un *copiar y pegar*, Sr. Conseller.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. M'haurà d'explicar això de Sanxenxo perquè no sabia que hi hagués cap iniciativa pública d'habitatge, més enllà d'algunes presències determinades.

Nosaltres apostam per fer feina amb rigor i amb serietat per augmentar el parc d'habitatge públic. Aquesta és una qüestió, digui'm vostè quina solució tenen per a això, perquè no ho sabem, més enllà de construir per tot i per a tothom, i que el mercat ho reguli tot, perquè, efectivament, com li deia a la primera intervenció, no ho regula tot: 414 habitatges d'obra nova, 172 contractes de segona ocupació, 420 renovacions de contracte, 92 habitatges adquirits a través de tempteig i retracte, més ajudes que mai al lloguer. Aquesta és la política del meu departament.

I el tema dels funcionaris, efectivament, hi ha un envelliment del cos de funcionaris que s'ha de renovar i se li han de fer ofertes, també, dins aquest pacte global que havíem pactat per fer més estabilització i que puguin fer-se proves distintes de les que es fan ara, que és el que es va acordar en aquest marc que, de cap manera, no és cap tipus de paperot, sinó feina, per fer que els funcionaris que...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 4864/22, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de salut de qualitat.

Tretzena pregunta, RGE núm. 4864/22, relativa a servei de salut de qualitat, que formula la diputada Maria Núria Riera i

Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Gómez, según el informe publicado por la Federación de Defensa de la Sanidad Pública, su *govern* tiene un deficiente en sanidad. Si la Organización Mundial de la Salud recomienda destinar a un 25% del presupuesto a Atención Primaria, usted no destina ni el 12%.

¿Tiene algo que decir a la ciudadanía, Sra. Consellera, que ha suspendido su gestión sanitaria?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia, Sra. Diputada. El que li puc assegurar és que es fa, s'ha fet i es farà tot el possible per millorar la qualitat dels serveis sanitaris. Les dades canten i no són paraules, sinó que són fets: parlem de més de 2.000 milions d'euros destinats a Salut, amb un esforç econòmic per part d'aquest govern, com mai no s'havia fet.

Parlam que, des del 2015, tenim 5.000 professionals més contractats. 5.000, Sra. Diputada, des del 2015, per atendre les necessitats de salut. Parlam també que durant la pandèmia tenim dels millors indicadors de tot el país, on menys letalitat hi ha, per exemple, en aquesta terra. Al marge de la pandèmia, s'han atès les malalties oncològiques, les urgències i tota la resta de malalties; i jo crec que els professionals es deixen la pell per atendre l'activitat ordinària, per continuar atenent la pandèmia, i em sembla un insult que vostè qüestionï la feina i la qualitat dels serveis sanitaris.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Los sindicatos vienen advirtiéndome hace tiempo que el personal está saturado y agotado, y cada verano nos encontramos con que no se sustituyen las vacaciones de los sanitarios, se tienen que cerrar camas, las urgencias se colapsan. Mientras ustedes continúan improvisando, Sra. Consellera.

Hoy mismo publica *Última Hora*: “Nervios en Atención Primaria. No se sabe cómo se afrontarán las sustituciones. La Plataforma Salvem l'Atenció Primària ha convocado una

concentración este sábado en protesta”. ¿Por qué? Porque es inaceptable que un gobierno, con 6.000 millones de euros para sanidad, tenga las peores listas de espera: medio año para una consulta urgente; cuatro meses para cualquier operación; o que sea imposible una cita con un especialista; no hay alergólogos, ni dermatólogos, ni cribados suficientes de cáncer.

La mitad de las plazas de pediatría -Sra. Consellera- de los centros de salud están cubiertas por médicos sin especialidad: 140 médicos sin tener la preparación suficiente, que están atendiendo a nuestros niños, el doble que el resto de España; y tampoco vienen médicos de la península, porque ustedes no solucionan los problemas de la insularidad, al contrario, ayer mismo tumbaron ustedes en el Senado la actualización del plus de insularidad a los funcionarios y a los empleados públicos, ustedes, los socialistas.

Han expulsado a 3.700 aspirantes a sanitarios por no tener un certificado de catalán -3.700 expulsados- mientras ustedes ocultan si sus cargos tienen o no algún conocimiento de nuestra lengua. ¿Es esta su sanidad de calidad, Sra. Consellera? Esto sí es un insulto a los ciudadanos de Baleares.

Mire, frente a usted, otras comunidades han apostado por la sanidad: Andalucía, con Juanma Moreno hay 30.000 sanitarios más; Madrid, con Díaz Ayuso se han construido hospitales como el Zandal.

(Algunes rialles)

Mientras, ¿qué han hecho ustedes? Nada. Tienen las mismas plantillas desde 2017, desde hace 5 años y ninguna obra acabada por destacar...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

..., deje la auto-complacencia, deje las galas y las medallas, y se dedique a resolver los problemas de la gente, porque está claro que con la pandemia hemos aprendido todos, menos ustedes.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. La seva visió dels professionals, l'acaba de deixar prou clara: professionals que no tenen la suficient preparació. És molt fort, Sra. Diputada!

Però miri, li faré la pregunta a l'inrevés: sap el que no és una sanitat de qualitat? Una sanitat on treuen fora, al carrer, 1.400 persones; una sanitat on posen copagament als pensionistes -els més vulnerables-, com va fer el Partit Popular; una sanitat que va deixar fora a 25.000 immigrants, persones vulnerables...

(Alguns aplaudiments)

..., s'imagina ara què passaria, si governassin vostès, Sra. Diputada?

(Remor de veus)

O voler tancar hospitals..., em parla del Zendal i vostès varen voler tancar el General i el Joan March, nosaltres hem renovat tot l'Hospital General. Es posen nerviosos, perquè no han invertit ni un minut del seu temps a fer oposicions, quan aquest govern ha fet i farà oposicions per guanyar estabilitat i fidelització.

Aquesta és la gran diferència amb un govern del Partit Popular, que destrueix la sanitat des del primer moment que governa o una sanitat com fa...

(Remor de veus)

... aquest govern de més inversió, més professionals, noves infraestructures..., -ja em pot dir que no, lliçons les justes, Sra. Diputada. Vostè va governar en temps de Bauzá, només això -només això- ja és una taca per a tots els ciutadans d'aquesta terra i sobretot en sanitat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.14) Pregunta RGE núm. 4855/22, presentada pel diputat Sr. Antonio Jesús Sanz i Igual, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a planificació dels recursos sanitaris per a Formentera.

Catorzena pregunta, RGE núm. 4855/22, relativa a planificació dels recursos sanitaris per a Formentera, que formula el diputat Antonio Jesús Sanz i Igual, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President, bon dia, diputades i diputats. Bé, miraré una altra visió de la sanitat perquè crec que potser diferent...

(Remor de veus)

... -sí..., gràcies, gràcies, ja... em toca normalment després la Sra. Riera i sembla que són punts de vista diferents, quina sort!

En els darrers anys hem vist com la necessitat de tenir un sistema sanitari públic fort, i més amb la pandèmia, ha estat

molt necessari i més que mai, hem vist que fan falta més sanitaris, hem vist que fa falta un sistema sanitari fort, hem vist que fan falta bons salaris per als sanitaris i que visquin a les nostres illes i contents de fer la feina aquí.

A Formentera s'han fet coses, falten coses, però també se n'han fet. Ara es parlava del que s'havia fet i del que no s'ha fet, jo podria parlar en primera persona de quan van llevar els complements dels treballadors, quan no es va fer el TAC, quan no hi havia emergències sanitàries, podria parlar de tot açò, però no, parlarem en positiu del que sí que es fa, ja tenim TAC, la nova base del 061 en poc temps hi serà, ara ja hi ha hemodiàlisi, podríem parlar de quan es va llevar l'hemodiàlisi i que ara ha tornat l'hemodiàlisi, en no res tendrem una zona, aquest TAC suposarà un canvi a la central de Formentera, perquè podrem disposar amb el servei 061 del codi ictus i del codi trauma molt necessari per a que la sanitat dels formenterers sigui la mateixa que la de la resta d'illes.

Però sí que és cert, Sra. Presidenta, que hi ha coses que s'han de millorar i que s'haurien de planificar i per això la pregunta que li faig: quina és la planificació per a la sanitat de Formentera en els propers anys?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Sanz, per la seva pregunta. Evidentment, coincidim amb vostè en la necessitat de reforçar el sistema públic sanitari de la nostra comunitat autònoma. Per això, a l'any 2015 es va acabar l'època de les retallades, d'acomiar sanitaris de les nostres illes i l'època de no invertir recursos públics a la sanitat, que tots recordam el que va ser la gestió del Partit Popular.

I jo m'he demanat moltes vegades: tanta sort que abans de la pandèmia sanitària vàrem tenir quatre anys d'un govern progressista que va reforçar tots els serveis públics d'una forma, a més important, al sistema sanitari, perquè, què hagués estat de la ciutadania d'aquestes illes amb els retalls que ens havia incorporat el Partit Popular a la sanitat pública de les Illes Balears?

Una de les altres qüestions importants que hem fet, Sr. Sanz, i vostè hi feia referència, és tot el que va en la millora de l'equitat i, per tant, garantir que els ciutadans de Formentera tinguin les mateixes possibilitats que puguin tenir els ciutadans de Mallorca, sabent, òbviament, que l'hospital de referència de les Illes Balears és Son Espases per a tots i per a totes.

Així, dit això, vàrem començar a l'any 2015 amb tot el plantejament de més reforços sanitaris per garantir més prestacions sanitàries allà i, a més, intentar evitar desplaçaments dels ciutadans de Formentera, que hem evitat 1.400 trasllats de pacients entre Formentera i Eivissa, des de

Eivissa a..., des de Pitiüses de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera a Mallorca, fins a 2.500 desplaçaments.

En aquest moment, i ja que vostè em demanava la planificació, l'esforç rau en acabar el Servei d'Hemodiàlisi, que les obres -com vostè sap- estan en marxa i estaran enllestides aviat. Aquest estiu, a més del 061, que també és reclamació històrica tenir-lo durant tot l'any, el Servei d'Urgències de l'Hospital de Formentera es reforçarà amb 10 professionals durant els mesos de juliol, agost i setembre, i estaran operatius tres equips a urgències, es reforçaran el laboratori i la radiologia, i seguirem treballant amb vostès, sens dubte, per anar planificant i fent possible aquesta equitat necessària per a la ciutadania de Formentera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, les dades que ens dona van en la línia del que es necessita, però sí que és cert que hauríem de posar de manifest qüestions que s'han de tenir també a Formentera, per exemple, servei d'oftalmologia, que al principi d'obrir l'hospital hi era i ara mateix no hi és, que s'hauria de planificar per a més endavant; també completar les plantilles, perquè sabem que..., crec que ho hem parlat ja en alguna ocasió en aquest plenari, que hi ha professionals... que no està plantilla coberta. Hem de pensar que per cobrir una plaça 24 hores fan falta cinc professionals, segons la taula d'hores ponderada de cadascun dels treballadors, i hi ha algunes categories que vostè ha dit ara mateix, tant laboratori, com raigs, també podríem parlar de les comares, que per donar aquest servei en algunes èpoques de l'any fan guàrdies localitzades.

Sí que seria necessari que en la planificació de futur aquestes plantilles estiguessin cobertes, així com també, tot i que avui hem tengut una notícia molt bona, que és que sembla que el Servei d'Oncologia ja quedarà cobert presencialment a Formentera, però que quedí garantit per a tot l'any amb un reforç, bé, sigui a Formentera, com ja hi havia una esmena, o també a l'Hospital Can Misses.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Sí, gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Sanz, efectivament, és... com a qüestions molt importants, la nova seu del 061 que es construeix, són 2,7 milions d'euros, el Servei d'Hemodiàlisi

al qual fem referència, oncologia coberta a Formentera i que crec que és una notícia molt important, la gestora infermera de casos, les intervencions a urologia, l'octàmetre que s'ha posat al centre de salut per als infants de 3 a 5 anys, la unitat de patologia dual a l'illa de Formentera, que dona un servei a 64 persones i crec que és molt important.

I vostè té raó, hem de seguir treballant i millorant i amb acord amb el seu grup parlamentari, amb el qual fa molt bon parlar i, a més, fa molt bon treballar en positiu per a Formentera i amb la presidenta, Juani, amb el Consell de Formentera estam seguint planificant aquestes inversions necessàries per a l'illa de Formentera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 4851/22, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a rebaixes comercials.

Quinzena pregunta, 4851/22, relativa a rebaixes comercials que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el senyor Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Presidenta, El Pi és un partit que té en el seu ADN la defensa i protecció del petit i mitjà comerç. El sistema actual de rebaixes comercials ens sembla, a El Pi i a les patronals de comerç, absolutament insatisfactori i injust, perquè és un sistema que afavoreix els grans operadors comercials i les grans superfícies comercials.

Per això, El Pi va impulsar una llei per recuperar els dos períodes de rebaixes fixos i vàrem anar al Congrés dels Diputats i ens varen trobar el vot en contra del PSOE i de Podemos. També ens vàrem trobar que no ens varen donar suport ni el PP ni Ciutadans, ni VOX, que també hi va votar en contra. Per tant, aquí ens omplim la boca de defensa del petit i mitjà comerç, però a l'hora de la veritat, a l'hora de votar vàrem anar en contra dels seus interessos.

Ara, els grans operadors anuncien que començaran les rebaixes dia 24 de juny, una nefasta notícia perquè surten les patronals del petit i mitjà comerç i anuncien que això suposarà una ruïna per al petit i mitjà comerç, i constaten que dia 24 de juny no hauran venut ni el 50% del seu producte d'estiu i, per tant, no farà la funció de les rebaixes que són per donar sortida a l'estoc, no per vendre habitualment els productes que s'havien de vendre en període normal.

Davant aquesta situació li demanam: què pensa fer per recuperar per a les Illes Balears els dos períodes de rebaixes fixos?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià, per la seva pregunta que, efectivament hem parlat moltes vegades del tema del petit i mitjà comerç a la nostra comunitat autònoma. Aquest govern hi creu fermament, i no només hi creu en paraules, sinó que amb fets, amb la política comercial que practicam des de l'any 2015, començarem, ho record, la passada legislatura amb una moratòria a les grans superfícies comercials a la nostra comunitat autònoma.

Som conscients, Sr. Melià, que a la proposició de llei que vostès varen presentar i que nosaltres li donàrem suport en aquest parlament, perquè nosaltres responem a aquest parlament, no som responsables del que es votí al Congrés dels Diputats, en aquest parlament nosaltres donàrem suport a aquesta proposició de llei...

(Remor de veus)

..., d'una llei que va fer el Sr. Mariano Rajoy en aquell temps i que quan es va veure la proposició de llei al Congrés dels Diputats, és ver que hem de contextualitzar, que era un moment difícil de pandèmia i nosaltres, com vostè, estam absolutament en contra d'aquest plantejament de les grans superfícies entorn a les rebaixes comercials i hem de seguir insistint en aquesta qüestió, i efectivament hem de seguir insistint al Govern d'Espanya amb tota la força que puguem plantejar des del Parlament de les Illes Balears i el Govern de les Illes Balears estarà, com sempre, devora el petit i mitjà comerç.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta, m'està dient que quan passi la pandèmia podem comptar amb els vots favorables del PSOE i Podemos per recuperar els dos períodes de rebaixes? Perquè em diuen que és la pandèmia, que va ser la pandèmia l'excusa per votar-hi en contra..., -ja capeja el vicepresident-, però aquesta és la qüestió. La qüestió és si vostès es comprometen de bon de veres al Congrés de Diputats, perquè vostè, a part de presidenta del Govern, és presidenta del PSIB-PSOE, no?, i alguna influència deu tenir en els diputats, com a mínim, de les Illes Balears en el Congrés dels Diputats. O no té cap influència ni una? El de Podemos diu que no, supòs que no tenen cap

influència i que voten el que volen, en contra dels interessos de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Com que El Pi considera inacceptable aquesta situació i, a més, consideram que és un engany a la ciutadania que aquí es votí una cosa i els mateixos partits votin el contrari al Congrés dels Diputats, li demanam que recuperin la iniciativa i que es faci una llei perquè les Illes Balears tinguin la potestat d'establir rebaixes comercials.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Entenc, que fa el seu discurs per a la seva parròquia, jo l'entenc, Sr. Melià, ara, al Govern li ha de demanar les responsabilitats sobre aquesta cambra parlamentària i sobre les seves competències, que és sobre la que jo li plantejo la nostra resposta.

A veure, aquest govern està devora el sector comercial, devora el petit i mitjà comerç, totes les polítiques que fem les fem des de la Mesa de diàleg. Hem triplicat les ajudes a la modernització del comerç; hem encetat campanyes de bons a nivell autonòmic i municipal, per cert, encara està en funcionament el de l'Ajuntament de Palma; hem aconseguit destapar el criteri poblacional per al Fons Next Generation per al sector comerç; el diàleg social, com li deia, amb sindicats i patronals del comerç es continu i constant amb el nostre govern.

Però no només això, durant la pandèmia sanitària, que ha estat un moment..., vostè ho banalitza, però no, Sr. Melià, és que ha caigut molta empresa i gràcies a l'escut social que hem traçat, també amb el Govern d'Espanya, hem pogut salvar molt de petit i mitjà comerç de la nostra comunitat autònoma.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

O no recorda que han arribat 855 milions d'euros, dels quals 236 han anat al petit i mitjà comerç de la nostra comunitat autònoma, que ha estat realment la feina seriosa que ha fet aquest Govern i el Govern d'Espanya per salvar? O no recordam els fixos discontinus a tants de treballadors i treballadores del sector comerç? O no recordam els préstecs ISBA 2021, 11,5 milions d'euros per a 180 empreses d'autònoms i petits comerciants? I el 2022, fins ara, 6,7 milions d'euros, que han salvat 80 empreses i autònoms del petit comerç de les Illes Balears?

Per tant, Sr. Melià, crec que una cosa són les paraules i les altres els fets, aquest govern ho demostra amb fets.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 4869/22, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acreditació del català per poder treballar a l'administració pública.

Setzena pregunta RGE núm. 4869/22, relativa a acreditació del català per poder treballar a l'administració pública, presentada pel diputat Jorge Campos i Asensi del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears.

Demana a la cambra si està d'acord en ajornar aquesta pregunta, tal com sol·licita el Sr. Campos a l'escrit RGE núm. 4936/22.

Si ningú no s'hi oposa, queda ajornada per a la propera sessió plenària.

I.17) Pregunta RGE núm. 4865/22, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a abast real de la recuperació econòmica per a les famílies i els autònoms de les Illes Balears.

Passam a la dissetena pregunta RGE núm. 4865/22, relativa a abast real de la recuperació econòmica per a les famílies i els autònoms de les Illes Balears, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Presidenta, ¿cree que la recuperació econòmica, esa de la que tanto el Govern presume, está notándose en los bolsillos de los trabajadores, las familias y los autónomos de las islas?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Guasp. Després d'haver caigut un 21% del PIB en una pandèmia sanitària terrible, som la comunitat autònoma que lidera el creixement econòmic. Per tant, davant la seva pregunta, sense cap mena de dubte, es nota a les butxaques de la gent d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Pues, mire, presidenta, la realidad es que sus medidas paliativas y las medidas paliativas de Sánchez no están llegando a los bolsillos de los autónomos, de los trabajadores, de los comerciantes y de las familias de estas islas. La inflación no deja de subir, España está por encima de la media de la eurozona, el malestar de los trabajadores y consumidores no deja de crecer al ver su poder adquisitivo recortado, sigue en alza el carburante. ¿Sabe que el 35% de las gasolineras de Baleares aún esperan el abono del adelanto de abril?

Suben los precios de los alimentos, suben las hipotecas, los precios de la vivienda son los más altos de toda España. La situación es límite, presidenta, ¿es que es consciente de los costes sociales y económicos que esto está suponiendo?

Usted me habla de recuperación, pero lo que pasa es que las cifras récord históricas cohabitan con: uno, la falta de mano de obra; dos, con la falta de vivienda; tres, con la falta de poder adquisitivo; cuatro, con la falta de consumo en nuestras comercios; cinco, con la falta de empleados públicos para garantizar los servicios básicos. Y ¿sabe que esa espiral inflacionista amenaza con ser un freno para el emprendimiento y la recuperación?

Es que no es solo que se lo digamos nosotros, es que se lo dice la PIMEM i la CAEB. Esto se traduce en menos autónomos, en menos emprendedores y más dependencia al sector servicios, esa es su coherencia de siempre.

Y con la que está cayendo y la que está por caer, el Gobierno de Sánchez presenta una reforma del sistema de cuotas y cotizaciones, un nuevo sablazo fiscal a nuestros autónomos. ¿Qué se han creído ustedes, que los autónomos son el cajero automático del Gobierno? Y a esto le sumamos, que no están siendo capaces de que los fondos europeos lleguen a nuestro tejido productivo.

Y, ¿qué pasa con las familias? Sabe que contarán y cuentan con 220 euros menos al mes, 220 euros, y usted viene aquí y tiene la cara de cemento armado de decirme que la recuperación se está notando en las familias, y eso se lo niego, no es cierto.

(Remor de veus)

Ustedes y su sectarismo, han vetado una vez tras otra las propuestas de Ciudadanos, nuestro plan de choque, deflactar el IRPF, no se pueda cargar la recuperación económica sobre las clases medias trabajadoras, sobre las familias, sobre los autónomos y las PYME, que están con el agua al cuello.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Guasp aquest discurs catastrofista no ajuda, ni se'l creu ningú, perquè no és realitat,

Sra. Guasp. I evidentment hi ha problemes i evidentment hi ha gent que ho passa malament, però, a diferència de quan governa segons qui, tenen un govern devora que pensa en tothom, Sra. Guasp, i les xifres són molt clares i són molt evidents: les Illes Balears lideram el creixement econòmic d'Espanya; les Illes Balears cream més llocs d'ocupació que ningú; les Illes Balears no només cream llocs d'ocupació, sinó que 8 de cada 10 contractes nous són indefinits, gràcies a una reforma laboral necessària a la nostra comunitat autònoma.

El mes de maig, ja que vostè parla dels autònoms, Sra. Guasp, creixerem un 5,9% interanualment i ens situarem en el màxim històric de nombre d'autònoms a la nostra comunitat autònoma. El mes d'abril, incrementàrem un 14% les empreses respecte de l'any anterior. Avui tenim una bona xifra, que ara donarà el director general de Model Econòmic en roda de premsa: el primer trimestre de l'any 2022, el PIB de Balears s'ha incrementat un 9,1% i d'aquesta manera, es preveu que a finals d'enguany ja s'hagi recuperat el cent per cent del PIB perdut durant la pandèmia.

N'hem parlat moltes vegades, Sra. Guasp, sap què significa aquesta xifra? Que haurem aconseguit la recuperació econòmica amb v baixa, que és el que pregonàvem des d'aquest costat i que és el que explicàvem. Era necessari, davant una caiguda tan forta, davant una pandèmia sanitària tan dura, agreujada ara amb una guerra i amb una inflació per tot, era necessari fer una protecció específica, un escut social com mai dissenyat, un full de ruta que pactàrem també amb vostès, Sra. Guasp, encara que ara intenti oblidar-se'n, un full de ruta pactat, vàrem aturar quan tocava, vàrem protegir la gent, vàrem protegir les empreses, com mai no havia succeït i ha succeït una cosa ben diferent del que va passar a l'anterior crisi econòmica, la de l'any 2008 la vàrem patir durant 10 anys, aquesta podem dir que en dos anys estam als nivells d'abans.

Què tot és perfecte? No. Què tot està resolt? No. Què encara hi ha gent que ho passa malament? Sí, i per això reforçam serveis públics, per això renda social, per això serveis públics d'educació, per això serveis públics de sanitat, per això polítiques d'habitatge públic i tantes i tantes altres coses, Sra. Guasp.

Ara, altres voldrien plorar amb els nostres ulls, perquè Balears lidera el creixement just de la nostra economia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.18) Pregunta RGE núm. 4866/22, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures sobre l'escalada de preus.

Divuitena pregunta RGE núm. 4866/22, relativa a mesures sobre l'escalada de preus, que formula el diputat Antonio Costa i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, bon dia. Si m'ho permet, li faré la pregunta assegut. Tenim una molt bona temporada turística i des del Partit Popular n'estam molt contents que això sigui així, una temporada turística que dona major activitat econòmica i generació de llocs de feina, i això ens sembla una molt bona notícia, com li dic.

Una bona temporada turística, gràcies a un sector econòmic que vostès volen fer decreixer, això sí, però davant aquest escenari de bona temporada turística, es pot produir una paradoxa que li vull explicar: podria ser que tenguéssim una bona temporada turística, amb major facturació, els petits i mitjans empresaris facturassin, però, com a conseqüència de l'increment de costs per mor de la inflació, podria ser que tenguessin pèrdues o beneficis molt petits. I podria ser que, com a conseqüència de la inflació disparada, el poder adquisitiu dels salaris caiguessin..., en trenta anys no s'ha vist res igual, Sra. Armengol.

En conseqüència, jo li voldria preguntar, davant aquesta paradoxa, que vostè no ha explicat per a res, quina valoració fa de les mesures que ha aplicat per intentar controlar la inflació?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President Gràcies, Sr. Costa. Estic contenta que estigui recuperat aviat i el puguem tenir aquí entre nosaltres. A veure, vostè em deia "podria ser que..." Jo li puc dir, Sr. Costa, vostè tot el que ha pregonat des que està com a cap de l'oposició no ha sortit res del que vostè volia o del que vostè pensava que passaria, perquè ens deien: la pandèmia sanitària durarà moltíssim, no la superarem, no tndrem unes xifres bones de temes sanitaris, ens deien, ni salut ni economia a Balears. Se'n recorden d'això? Bé, idò els que més salut i els que millor economia. Per tant, Sr. Costa, les seves prediccions *a priori* no ens les creurem, aquest discurs derrotista no va bé a ningú, Sr. Costa.

Vull dir-li que òbviament que estam preocupats per la inflació, òbviament que hi ha un problema, però no tenim governs paralizats que retallen i que constrenyen l'economia, sinó tot el contrari, aquí vàrem fer un pla de xoc de 100 milions d'euros, vaig tenir una compareixença parlamentària per explicar-ho de forma immediata, i el Govern de Pedro Sánchez un pla de xoc de 16.000 milions d'euros, en el plantejament dels canvis amb l'excepció ibèrica en tema de la llum que s'aplica, com vostè sap, ara i que encara no hi ha les estadístiques perquè necessita del temps d'aplicació necessari.

El resultat de tot això és que el mes d'abril l'IPC va presentar una baixada pronunciada de la inflació, que Balears

va passar del 9,4 al 7,8. Per tant, Sr. Costa, sí, les mesures funcionen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, jo li demanaria que, com a mínim, no menteixi, Sra. Armengol, el mes d'abril vàrem tenir una inflació del 8,3% i resulta que en el mes de maig s'ha incrementat, 8,7%.

Sra. Armengol, si vostès apliquen mesures i no només no cau la inflació sinó que a més s'incrementa, només podem concloure una cosa, Sra. Armengol, les seves mesures i les del Sr. Sánchez són un autèntic fracàs.

Els combustibles segueixen incrementant-se i marquen rècords, ja han absorbit totalment els 20 cèntims famosos del Sr. Sánchez; la llum segueix pujant, es troba en màxims històrics, malgrat la famosa excepció ibèrica, que no sabem quan s'aplicarà; la cistella de compra, segueix disparada; els preus de l'habitatge, disparats, i els joves és impossible pràcticament que puguin accedir a un habitatge; els tipus d'interès segueixen pujant, s'encareixen les hipoteques i el finançament a les empreses.

Sra. Armengol, l'impost contra els més pobres fa més mal que mai. I com que des del Partit Popular, Sra. Armengol, no ens agrada en absolut que vostès segueixin fracassant, li proposam que apliqui les mesures que li hem proposat repetidament des del Partit Popular, a veure si així no fracassen. Baixi d'una vegada els impostos, deflacti la tarifa de l'IRPF, baixi el tipus de l'IVA, baixi hidrocarburs, controli la despesa supèrflua, reassigni els fons europeus, faci reformes estructurals per simplificar.

Sra. Armengol, no vull acabar aquesta intervenció sense constatar que vostè du tres dies sortint a tots els mitjans nacionals per presumptes vincles amb el cas Ports, no l'acusam de res, però és absolutament necessari que vostè doni explicacions.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President A veure, Sr. Costa, primer de tot, jo el que no puc entendre de cap manera és que vostè em digui

que aquí l'economia no està bé quan lideram el creixement econòmic d'Espanya. Escolti, Sr. Costa, el que no va bé per a la nostra economia, el que no va bé per al creixement econòmic, el que no va bé per a la gent d'aquestes illes és el que vostès han votat, que s'han oposat a la pujada del Salari Mínim Interprofessional; vostès, que s'oposaren al conveni col·lectiu d'hostaleria, que aquest mes hem pujat un 3,5% els sous a la nostra comunitat autònoma a tantíssims de treballadors i treballadores.

Miri, Sr. Costa, la realitat és que estam gairebé en plena ocupació a les nostres illes, aquesta és la realitat, després d'una gestió d'un pacte de progrés... -no, vostè em faci així-, però és que quan vostè va gestionar una crisi econòmica va fer absolutament el contrari, i els resultats varen ser terribles, va ser una crisi econòmica que ens va durar deu anys a les nostres illes.

Miri, Sr. Costa, jo esperava de vostè que avui vengués aquí i demanàs perdó i disculpes als 110.000 fixos discontinus de les nostres illes a qui el seu nou cap acaba de menysprear i insultar, Sr. Costa, menysprear i insultar.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, posin l'espatlla a ajudar, no sempre a anar enrere.

Moltes gràcies.

(Continuen els aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 4038/22, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en gestió sanitària.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 4038/22, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en gestió sanitària. Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia de nou, diputats i diputades. Vagi per endavant que el Partit Popular agrairà, agraeix i agrairà sempre el que han fet els nostres professionals dels nostres serveis de salut sempre per a tots nosaltres, i precisament per a tots ells i per l'esperit de millora fem aquesta interpel·lació, perquè tenim el doble de pressupost que el 2015, però no hi ha el doble de satisfacció, ni dels professionals ni dels ciutadans.

Miri, consellera, des dels organismes internacionals, des del ministeri, des de la comissió de reconstrucció tots han estat d'acord que aquesta pandèmia havia deixat ben clares les deficiències que hi havia en el sistema sanitari, una de les més importants era la manca d'inversions en salut pública i a Atenció Primària. Atenció primària va ser motiu d'una interpel·lació fa un parell de mesos i...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

... i avui començarem amb salut pública.

Aquest govern va aprovar la creació de l'Agència de Salut a la Llei de pressuposts del 2020, fins a finals de 2021 no varen crear l'estructura ni el marc regulador, i ho varen fer d'amagat i amb un decret que no tenia res a veure; sense possibilitat que hi féssim cap al·legació. Som a la meitat del 2022 i encara no han fet ni els estatuts ni l'han començada, a cada compareixença ens diu que està a punt, però encara no tenim res.

Seguirem amb polítiques de salut pública, els programes de coordinació de càncer. Els programes de prevenció de càncer varen començar el 2015, el càncer, el programa de prevenció de càncer de còlon, i ens trobam el 2022. El mes de març vostès segueixen i es varen oblidar de Menorca, se'n varen oblidar amb una falta de previsió absoluta que hi havia dos professionals que ja no hi serien, i no pogueren començar. El major pressupost de la història i l'Associació Espanyola Contra el Càncer els ha hagut de donar incentius als residents perquè es quedin i als metges, perquè vinguin a fer prevenció de càncer a Menorca.

Del càncer de mama encara no m'ha contestat les preguntes del mes d'octubre, no varen ser capaços de preveure que hi hauria dues baixes de dos professionals que havien aprovat unes oposicions feia 18 mesos, i el mes d'octubre varen tenir paralitzat aquest programa, aquest programa que no arriba al 40% de cobertura, i vostè ho sap, consellera. Així no és eficaç ni eficient.

Tampoc no ha començat el programa de càncer de cèrvix d'una manera continuada, el fem oportunista i tenim un 22,50% pitjor que el 2018 de cobertura.

Però de polítiques de prevenció de la malaltia, una altra que és prou flagrant, i tampoc no han estat capaços de recuperar després de la pandèmia, és un programa de prevenció secundària que duia més de 30 anys en marxa, i fins i tot ho recomana l'OMS, era eficaç i eficient i tenia una cobertura del 90%. Era un programa d'*screening* auditiu a primer de primària; han quedat des del 2020, des de la pandèmia, més de 35.000 nins sense explorar; que 400 tenen patologia, però el més greu és que 15 d'aquests cada any tenen una sordesa permanent amb el que ocasiona de retard en el llenguatge i de retard escolar. Tampoc no han fet res en aquest sentit.

A aquests serveis que li acab de comentar hi ha una falta crònica de personal i tampoc no aproven quan, des de l'oposició, els demanam que proveeixin de places.

Si parlam de política d'ordenació farmacèutica, el 2010 varen fer un concurs que ja els havien advertit que les bases estaven mal fetes, però vostès, així i tot, el varen fer. Ara el Tribunal Superior de Justícia els ho ha tombat i tenim 18 farmàcies que hem de tornar, i encara no sabem què faran, vostès no han explicat res. Però, per si fos poc, el 2015 tornen

fer un altre concurs de 34 farmàcies, que són necessàries per a aquesta comunitat, el 2015. Fins l'1 de juliol de 2021 no varen sortir les places del llistat d'adjudicatari. Però no acaba aquí, és que, 11 mesos després, han decidit que tornarien baremarlos. Això és mala gestió.

Parlarem un poc de política d'investigació. L'IDISBA es va crear el 23 de desembre del 2003, i li llegiré el que diu el Consell Econòmic i Social: "Lamentablement, les dades actuals disponibles posen de manifest que l'ecosistema de coneixement i innovació en ciències de la salut de les Illes Balears tenen importants mancances en aquests àmbits, perquè, a pesar que la tendència és positiva, no s'ha gestionat bé, ni de manera eficient el nivell d'inversió d'I+D en salut".

Si bé el nombre d'investigadors ha pujat molt, i això és vera, que se situa per sobre de la mitjana nacional, la mitjana nacional en aquests moments és de 672 i nosaltres en tenim 793, no ho fa així la producció científica si comparem les dades respecte de la resta d'instituts. Els projectes aconseguits per l'IDISBA per concurrència competitiva en comparació amb la resta d'instituts són 25, la mitjana nacional és de 66; els assaigs clínics iniciats per l'IDISBA han estat 82 quan, en la resta d'instituts són de 152. Però respecte dels assaigs clínics aprovats, resulta que el 2016 eren de 0,87%, hem arribat al 2017 al cent per cent, però és que el 2020 només en varen aprovar un 0,25%. Tampoc no és bona gestió en investigació.

Podem parlar de recursos humans, i dels recursos humans, sobretot del que contenen els residents, és vera que s'ha omplert moltes vegades la boca en aquest parlament dient que han doblat els residents, i jo li diré que, a l'any 2015, hi havia un 45,8 de residents per 100.000 habitants; els varen abaixar fins l'any 2019, i ha estat a partir del 2020, que els han començat a pujar. No importa omplir-se tant la boca.

Falta política de fidelització. Diuen que fidelitzen i que fan oposicions i que fidelitzar és contractar personal perquè cobreixi les vacants que queden buides, ja sigui per vacances, per descans o per conciliar. I no és així, consellera, no es cobreixen les vacants, segueix sense haver-hi substituïts ni per a Primària, ni per a Salut pública, ni per a especialitzada.

Demanam l'equiparació amb Canàries i ahir mateix hi votaren vostès en contra en el Senat. Ara ja començam a tancar llits d'estiu, el mes de maig, per falta d'infermeres, quan abans els tancàvem el juliol i a l'agost. Ahir Son Llàtzer estava col·lapsat. Tot això és un reflex de mala gestió.

Tampoc no havia passat mai que les diferències entre les persones dels diferents serveis sortissin a premsa, parl de dues de les especialitats que tenen més llistes d'espera, això és traumatologia a Son Llàtzer i otorrino a Son Espases, la premsa es fa ressò de les diferències entre el personal.

Per cert, ha dit fa una estona que hi havia jornades extraordinàries, les peonades se seguien fent a Son Llàtzer; les peonades no només no es fan, perquè de 18 només en fan 2, sinó que s'hi han afegit, per solidaritat, els cirurgians. Li ho dic, per si no ho sap. Aquestes coses tampoc no afavoreixen la gent, cap professional, si vol venir.

Si parlem de pediatria, ja li ha dit la meua companya, més del 50% dels pediatres no tenen el títol de pediatria i, a més, hi ha més de 160 metges que exerceixen en aquesta comunitat autònoma sense títol homologat. Sap quants n'hi ha a Galícia, consellera? Cap, no n'hi ha cap ni un.

Si parlem de psiquiatria, tenim mesos i mesos per a una primera consulta als psiquiatres, encara esperam els 7 psicòlegs que va prometre el desembre. No parlarem ni d'al·lèrgia ni de geriatria, no sé on són aquests 5.000 professionals que vostè diu que ha contractat.

Les llistes d'espera, són 80.000 persones, tenim els mateixos nivells de llista d'espera que teníem en el 2014, quan vostès posaven el crit al cel. Tot això amb 18 milions, amb una oficina d'admissió corporativa que, miri, a aquests dos senyors sí que els va eximir el català abans, fins i tot, de conèixer qui es presentava, quan va fer la convocatòria. La convocatòria els va eximir del català.

Tota aquesta mala gestió de llistes d'espera, de falta de fidelització, tot això el que ha fet ha estat apujar la despesa sanitària privada, i aquests darrers anys al Govern el que ha apujat és la despesa sanitària privada, que ha apujat des del 2016 fins al 2021, un 3,8% anual. Les Illes Balears som la comunitat amb el percentatge més alt de les persones que tenen doble cobertura: concerten més que mai, deriven més que mai, parlen de resultats en salut, però no en tenen cap de resultat en salut, d'aquests malalts que deriven, perquè no tenen cap hospital d'aquests hospitals, acreditat com mana el decret llei, només hi ha una persona que s'encarrega de les acreditacions.

Per finalitzar li parlaré d'infraestructures, ja els ho vaig dir d'Atenció Primària, ja n'hi vaig parlar. Des del 2008, de 18 centres de salut, n'hem fet 3. I li comentaré una cosa que deia la Memòria del 2018: *“Se presenta el proyecto del nuevo Son Dureta, en un espacio de más de 76.000 metros cuadrados, un hospital para crónicos de más de 500 camas. Albergará un centro de salud y un PAC para 120.000 usuarios, y un espacio para asociaciones y el Banc de Sang”*. M'agradaria saber on és.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borràs. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, per aquesta interpel·lació. La veritat és que em permet parlar de la gestió sanitària, parlar de les grans diferències quan governa el Partit Popular o quan governa l'esquerra en aquesta terra.

Vaig comparèixer el dia 17, bé el dia 17 ja vaig ser interpel·lada, dia 25 vaig fer una compareixença voluntària per parlar dels temes que pensam que són els que interessen a la població: parlar de salut mental, parlar d'Atenció Primària, parlar d'EinaSalut.

M'agradarà saber quines són les propostes que fan, perquè ara ha arribat la fi del món, després de les seves paraules, totes, un seguit de mala atenció i de desatenció, quasi, segons el que vostè diu, i sap què passa, Sra. Diputada? Que els ciutadans van, acudeixen, als professionals, els ciutadans són intervinguts en els nostres centres i van a l'Atenció Primària i tenen metges de família de referència, infermeres, pediatres. I és cert que podem tenir professionals que no tenen el títol homologat, també intentam amb el ministeri que facin més via en la seva homologació.

Li vull explicar algunes línies, perquè al final les dades són les que són, vostè opina sobre temes sense..., bé, fan referència a la premsa, bàsicament, i ja està, o sigui, jo no sé d'on treu que Balears és la comunitat autònoma que té més sanitat privada. No és cert, li ho torn repetir, perquè ja li vaig dir una vegada, no sé si a vostè a una altra companya seva, però no és cert. Per tant, no poden faltar sistemàticament a la veritat, ni quan són a l'oposició, ni quan governen, que és, a més, una tònica habitual.

Miri, començarem parlant d'inversió, el que volem és que les persones siguin el centre, el que volem és fer esforços pressupostaris en polítiques socials, com ha fet el Govern durant tot aquest temps. No pot comparar una situació post-que encara no és post- pandèmia, a una situació on governaven i tenien les mateixes oportunitats que hem tengut la resta per avançar en salut.

Des de l'any 2015 -que és quan governam, Sra. Diputada-s'ha refet aquesta sanitat pública, s'ha refet, perquè és que ni hi havia professionals, ni tenien drets, ni la gent tenia..., els immigrants no tenien targeta sanitària, els pensionistes tenien copagament; és a dir, era una autèntica destrucció del sistema sanitari i, afortunadament, governa aquest govern i, afortunadament, des de l'any 2015 s'ha pogut refer, i s'ha pogut projectar, i s'han pogut planificar oposicions que, en plena pandèmia, de les poques comunitats autònomes que en plena pandèmia hem fet oposicions, i la gent s'ha incorporat a la seva plaça, per fidelitzar.

Abans em deien del pressupost d'Atenció Primària. Miri, jo de vegades em deman -és cert- em deman d'on surten algunes dades, el que li puc assegurar és que..., i, a més, és bo de fer, el compte és bo de fer: vostè sap que tenim 2.010 milions d'euros, dels quals 1.972 són del Servei de Salut, i dels quals més de 400 són d'Atenció Primària. En la despesa farmacèutica? Sí. Però si vostè mira la proporció és un 23% del pressupost i això és una aposta, i és una aposta d'aquest Govern, que, per primera vegada, la partida més gran de tot el Govern és per a Atenció Primària, perquè es vegin clares quines són les nostres intencions, el Partit Popular va votar en contra. Per tant, és totalment incoherent i no té cap sentit que vostès demanin, o critiquin que no dedicam més pressupost a Primària i quan tenen oportunitat de donar suport a una partida com aquesta, hi votin en contra.

I el mateix passa amb la resta de direccions generals i amb la resta de partides. Miri, tots els instituts de recerca s'han vist afectats per la pandèmia, tots, i nosaltres tenim més inversió i tenim un institut acreditat, que va costar moltíssim acreditar-lo. Però és normal, això és com quan un equip de futbol juga a primera i entra a primera, davant els equips més grans;

evidentment, quan un comença necessita un temps perquè jugues a una lliga diferent. Però el més cert, i a més, em sap greu per als nostres investigadors, és que el nombre de publicacions indexades ha augmentat, en relació a l'any anterior. El pressupost ha augmentat, l'Institut està acreditat. Sra Diputada, aquesta és la realitat, la realitat és que..., vostè diu: no sabem res de l'Agència; no es preocupi, tot arribarà, ho veuran, ho veuran, veuran com es crea l'Agència, els estatuts ja hi són, han de fer tot el camí que requereixen els processos administratius, fins que siguin aprovats en Consell de Govern, però estan elaborats, estan fets ja.

Parlam de treballadors, 5.036 professionals més que l'any 2015, un 33% més, passam de 15.187 a 20.223. Vostè em diu: no sé on són. Doncs, un poc pertot, Sra. Diputada; per exemple, durant aquesta pandèmia s'ha augmentat la plantilla d'infermeres d'Atenció Primària en 60 els anys anteriors i 135 ara, de quasi 200 infermeres més disposa l'Atenció Primària en aquests moments.

Els metges de família han augmentat, però és evident que la formació es torba a fer el seu fruit i si l'any passat vàrem augmentar, duplicar el nombre de places, doncs d'aquí quatre tendrem el doble de metges de família, i aquí es queden.

Després em posen uns exemples que s'ho han de fer mirar també, s'ho han de fer mirar: de 127 metges de família que han acabat a Madrid, n'han quedat 12 a Madrid, 12. Aquí, de 22 que han acabat, en queden 20, tots a Primària, no, però també són necessaris, al 061 també són necessaris a les urgències, com li he explicat altres vegades.

La realitat és que ens preocupa tant la temporalitat, que lluitam per tenir un 8% de contractes eventuais, enlloc del 40% que ens vàrem trobar a l'any 2015. A altres comunitats autònomes, li puc assegurar que no és així, perquè em deien fa poc: Europa els obliga. Europa ens obliga, però li puc assegurar que a comunitats autònomes progressistes, la taxa d'eventualitat era molt més baixa a l'any 2015. S'han incorporat 222 residents la setmana passada, 200 a Mallorca. Miri, la mostra més clara que necessitam professionals sanitaris i necessitam projectes també per a aquests professionals sanitaris, jo crec que és prou evident quan veiem com any rere any, a l'any 2015 sap quants residents hi havia? 127. I ara se n'han incorporat 222, pràcticament el doble, pràcticament el doble, i poden riure, però la voluntat d'aquest govern és millorar els serveis, és augmentar el nombre de professionals, és tenir més estabilitat, més drets.

Ara divendres, tendrem el gust, si tot va bé, que acaben els 60 primers estudiants de medicina, una fita també de la qual ens sentim molt orgullosos i aprofit per felicitar el degà, el doctor Miquel Roca. Hi ha 360 estudiants de medicina a la nostra facultat ara. Els puc assegurar que tot això no es fa d'un dia per l'altre, tot això requereix molt d'esforç i moltíssima feina, aquesta que estam avesats a fer i que volen fer, per al bé d'aquesta ciutadania.

Hem internalitzat 250 treballadors del sector sanitari programat, parli amb ells, Sra. Diputada, o parli amb els del transport sanitari urgent, en lloc de la feina que feien abans a

l'empresa privada a la que estaven, a veure si estan contents o no estan contents aquests treballadors.

Quant a millores d'infraestructures i tecnologia, jo no sé com no els cau la cara de vergonya, no varen fer ni tan sols el que va quedar programat, és més, a Eivissa, Sra. Marí, vostè que es preocupa per Eivissa i jo també, es varen desinvertir molts de milions d'euros a l'Hospital de Can Misses. En canvi, ara veurà el nou Son Dureta, el veurà Sra. Diputada, perquè seguirem governant perquè sigui una realitat. Igual que l'Hospital Verge del Toro; o la reforma integral de l'Hospital General; el nou Hospital de Manacor; la nova UCI, urgències i rehabilitació de l'Hospital d'Inca; la reconversió de l'Hospital Psiquiàtric; o la construcció de l'hospital de Felanitx.

Quant a Atenció Primària, sap perfectament els centres que estan en marxa i els que acabarem fent. I lluitam i treballam amb la Conselleria de Fons Europeus, i tenim ja assignats 23 milions d'euros per a noves tecnologies en els nostres centres, i treballam les llistes d'espera i tenim un pla de xoc, precisament, per reduir les demores a com estaven abans de la pandèmia. I hem posat en marxa la prestació de l'eutanàsia, de la qual ens sentim satisfets, o el trasplantament de fetge en plena pandèmia, o l'impuls al cribratge de càncer de còlon, per arribar a tots els sectors sanitaris. Arribarem en dos dies? No, ja li dic que no, ens torbarem dos anys, però hi arribarem perquè la voluntat és aquesta.

Sabem quines són les millores necessàries per a la ciutadania d'aquesta terra en matèria de salut. Aquest és el nostre compromís i el demostram amb fets.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Consellera, no ric gens, i no arribarà la fi del món, però els ciutadans de les Illes Balears saben el què passa. I no critic, ho he dit des del primer moment,...

(Alguns aplaudiments)

... -sí que ho saben, ho saben, ho sabran i ho demostraran i l'any que ve pel maig també ho sabran vostès.

Jo li he dit que era amb esperit de millora i que ho feia amb tota la bona intenció del món, sembla que no ho escolta això tampoc.

Miri, de l'Agència no em digui que no em preocupi, que ja la veuré, perquè l'haurem d'acabar nosaltres, n'estic ben segura.

Del programa de prevenció m'ha dit que tal vegada es torbaran dos anys del càncer de còlon, és que li deixarem fet,

li deixàrem fet, Menorca estava fet i té des del 2017 interrupcions contínues. A Eivissa estava fet i a Mallorca només faltava una part. Idò en tots aquests anys, en set anys només han hagut d'afegir un poquet i han destruït Menorca.

De mama no m'ha dit res, encara esper. Tenim una cobertura que no arriba al 40% consellera, hem de fer qualque cosa, li he dit ja diverses vegades i vostè ni augmenta.

De càncer de cèrvix, tenim un programa oportunista, que cobreix un 22,50%, vostès són el govern de les persones, diuen, de les persones vulnerables. Sap qui no es fa els *screaming* de càncer de cèrvix? Les persones, les dones vulnerables. Si estimam tant les dones i fem tanta política feminista és el primer que haurien de fer.

D'audició tampoc no me n'ha parlat, què farem amb aquests 15 nins que tenen cada any sordesa permanent de primer de Primària? Seguirem, és igual, mirarem a un altre lloc.

D'ordenació farmacèutica tampoc no me n'ha parlat. D'investigació, bé, inverteixen. Li he comparat i li he parlat del Consell Econòmic i Social i he comparat amb les dades d'instituts acreditats similars i tenc totes les dades allà, que les hi puc donar, fins i tot del programa de donacions, és veritat que han posat el càncer de fetge, però no estam tan bé com estàvem abans.

De recursos humans, li diré que els residents ja han abandonat..., n'havien de venir 232 i ja han abandonat 10; 5 infermeres i 5 metges, probablement perquè no som atractius. Hauriem de captar d'una altra manera el talent.

Els mitjans de comunicació crec que no s'haurien de fer tant de ressò dels problemes que hi ha interns dins els hospitals, crec que ho haurien de mirar un poc.

De les llistes d'espera, són vostès els primers i els seus directius fan declaracions i diuen que no posen la mà al foc per als seus professionals, quan és l'actiu millor que tenim. Els professionals de qualsevol empresa són el millor actiu de qualsevol empresa, i resulta que surt un sots-director, que fa estona que no exerceix i diu que no posa la mà al foc per als seus professionals. Jo crec que això fins i tot desanima qualsevol persona que vulgui venir a fer feina aquí.

De les llistes d'espera tenim 18 milions més de..., tots els milions que vulgui, però seguim o hi ha una llista d'espera com mai. I és ver, és ver que no ha aixecat la pandèmia, però tots actuam com si la pandèmia ja no hi fos, tots, amb la qual cosa el que hem de fer és fer feina i en lloc de posar pals a les rodes, aixecar-los.

De qualitat, li puc parlar d'indicadors de qualitat, li puc parlar dels indicadors de qualitat que hi ha a infermeria, li puc parlar de la detecció de l'obesitat, de la detecció de violència de gènere, li puc parlar de la detecció d'obesitat infantil, d'exercici físic, del bon control de la hipertensió arterial, li puc parlar de la cobertura vacunal del xarampió i del tractament de l'obesitat infantil, tot que no arriba als estàndards que els hem posat.

No publiquen cap memòria i la memòria del Defensor dels malalts..., dels usuaris dels malalts públics encara l'esperam.

I és vera que ha augmentat l'esperança de vida a aquesta comunitat autònoma, per sort, a aquest país l'esperança de vida de cada vegada és més gran, però l'esperança de vida ha d'anar acompanyada de dignitat en la vida i la dignitat en la vida vol dir que a aquella part final de la vida, que és quan més necessites el sistema de salut, quan fas més ús del sistema de salut, doncs, l'hem de dotar de recursos adequats perquè ho cobreixin, i vostès no ho fan.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás En torn de contrarèplica té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. La veritat és que Sra. Diputada, *no salgo de mi asombro*. Vostè diu que el millor actiu del sistema sanitari són els professionals, però quan governen treuen fora 1.400 persones...

(*Alguns aplaudiments*)

..., quan governen fan que els treballadors, jo mateixa, vagin a fer feina perquè els lleven els dies d'IT i no paguen les baixes des del primer, ni des del cinquè dia, per exemple. Quan governen lleven el plus de fidelització. Quan governen baixen el plus, tots els plusos del món. Quan governen no paguen productivitat, perquè ni tan sols fan contractes de gestió.

O sigui, vostè em diu, els indicadors de les infermeres, de l'obesitat infantil, etc. Hem viscut una pandèmia, les infermeres, els metges, els professionals sanitaris, en general, han atès la pandèmia per salvar vides, Sra. Diputada, i a dia d'avui, -a dia d'avui no ho sé-, la setmana passada a Son Espases faltaven 110 professionals, i això vol dir que continua..., per la pandèmia, per la COVID, i això vol dir que impacta directament en el sistema sanitari. Que hem de fer esforços? Tots els del món. Que hem d'invertir més? Sí. Hem de contractar més? Sí, però la veritat és que no quadra el que diuen, no només quan són a l'oposició, ni al seu programa electoral. Ahir mirava..., avui llegia això de Castella i Lleó, o sigui, resulta que aquest senyor de VOX diu que es paguen massa sous públics, massa sous públics, s'ha de retallar en sous públics, i resulta que el vicepresident de VOX es puja el sou, no té cartera i a més té més assessors o el mateix nombre d'assessors que la resta. Això és incoherència.

I les persones, el que volen els ciutadans és estar a l'alçada, sense paternalismes, amb protecció, amb prevenció, amb foment de la salut. Esperen diàleg, esperen diàleg, propostes serioses que es puguin valorar, que es puguin esmenar perquè, per exemple, de la moció passada no vàrem poder esmenar absolutament res. Varen fer un...,

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... varen tenir un llenguatge totalment despectiu a tota la moció parlant d'inequitat, de manca de qualitat, és a dir, en uns termes que no són els reals. I no són els reals, Sra. Diputada, i la salut preocupa la població, és clar que preocupa, però vostè i no...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... esperi un poc i veurà els resultats del baròmetre sanitari.

Jo que he tengut l'oportunitat, el temps i l'ocasió de preparar o d'estar preparant aquest tema, el baròmetre sanitari quan vostès governaven de cada vegada anava a pitjor puntuació. És normal, manco inversió, manco professionals, manco serveis fan que l'opinió de la ciutadania és de cada dia més negativa.

Vàrem començar a governar nosaltres, l'increment de la inversió, l'increment dels drets dels ciutadans, dels ciutadans; és que un copagament als pensionistes, Sra. Diputada, treure gent al carrer. O sigui, jo és que me'n faig creus, me'n faig creus quan ens exigeixen tot allò que no només no han fet, sinó que han fet absolutament el contrari. I crec que han de fer control del Govern, és clar que sí que han de fer control al Govern, i que ens han d'exigir una sanitat de qualitat, sí. Jo li dic: la sanitat és de qualitat. Hem viscut una pandèmia i a poc a poc anirem recuperant tots els programes de promoció i de prevenció, com es fa a les escoles.

No es feia Consulta Jove, és que no hi havia ni escola presencial, ara ja es fa la Consulta Jove als instituts; es fan els tallers per deixar de fumar, per exemple la importància que té el tabac. Es fan moltíssimes, moltíssimes activitats de promoció de la salut, es recuperen a poc a poc.

Aquest nombre d'infermeres i d'infermers que tenim al sistema sanitari evidentment ajudaran, i de més professionals. I si no tenim més metges és perquè no n'hi ha al mercat, perquè pressuposts per contractar-los li puc assegurar que sí que hi són.

Jo el que veig és que en general tothom vol un sistema sanitari fort, però de vostès no hem tengut ni una sola proposta constructiva durant la pandèmia, ni tampoc en aquests...

(Remor de veus)

... moments que la pandèmia ja ha passat, els pitjors -esperem-, que els pitjors efectes. Crítica destructiva, demagògia i poca cosa més, però de totes maneres, ni hi són ni se'ls espera.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 4700/22, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a mancances a l'Estació Intermodal de Palma, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4148/22.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 4790/22, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a mancances a l'Estació Intermodal de Palma, derivada del debat de la Interpel·lació corresponent.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Lo primero me gustaría, dado que se nos ha citado constantemente, no sé muy bien por qué, en la intervención anterior en esta tribuna, decirle a la Sra. Consellera de Sanidad que es falso que en Castilla y León nos hayamos subido los sueldos, en Castilla y León se aprobó una subida de sueldos durante las elecciones, votada a favor del Partido Socialista, Ciudadanos y PP.

Aunque veo que se va porque no le interesa escuchar la verdad, es lo que suele suceder al Partido Socialista...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... y, claro, a usted también le sucede exactamente lo mismo...

(Remor de veus)

..., le pasa exactamente lo mismo.

No quieren escuchar la verdad, no quieren aceptar la realidad, y por eso niega una y otra vez que existe un problema en la Intermodal de Palma. De hecho, se ve que le preocupa tanto el tema que creo que hoy ha contraprogramado algún tipo de intervención para decir lo maravillosa que es y cuanta gente la utiliza y lo estupendo que es todo.

Porque yo el otro día le escuché muy atentamente aquella explicación bucólico pastoril de aquel relato que usted había escrito de que fue a la Intermodal y había niños jugando y mujeres con toda su sororidad hablando y que todo el mundo paseaba, entraban y subían, todo muy bonito, muy bonito, Sr. Conseller, pero es que la realidad de la Estación Intermodal no es ésa. Y como queremos que lo sea, queremos que su relato sea una profecía autocumplida, lo que le proponemos hoy aquí es intentar poner los medios para que realmente la Estación Intermodal de Palma sea el lugar atractivo para los ciudadanos, para todos los ciudadanos de Baleares, y para las personas que nos visitan. Y en estos momentos no lo es.

Mientras estaba..., en la intervención anterior, hablando con un compañero que trabaja en la Intermodal, me ha pasado unas fotos, que no reproduciré aquí porque son algo escatológicas, de un ciudadano magrebí, al que se intervino ayer, con el miembro fuera ofreciendo dinero a menores para obtener

favores sexuales. Pero, claro, eso no sucede, según usted, en la Intermodal.

Como no me dio ninguna contestación en la pasada intervención sobre las deficiencias de la infraestructura en si, las deficiencias contra incendios, las deficiencias de las alarmas cortadas en las escaleras de emergencia. No me contestó usted a todas estas deficiencias. ¿Cuándo se va a hacer una simulación de incendios, que lleva años sin hacerse? No me conteste usted porque no me puede contestar, porque si me contestara, una de dos, o tiene que contar usted una mentira o me tiene que dar la razón, porque no hay más. No hay más, Sr. Conseller.

Y yo le puedo asegurar que, aunque usted se lo tome como algo personal, esto no es un ataque *ad hominem*, nosotros no tenemos nada en contra de su persona ni de su figura como conseller, nosotros tenemos en contra de la gestión que se está realizando en esta infraestructura, esencial para todos los ciudadanos de estas islas. Porque no puede ser que constantemente la Estación Intermodal, de la que usted se siente tan orgulloso, porque la utiliza mucha gente, que es el único dato que repite una y otra vez: va a mucha gente, va mucha gente, va mucha gente; va mucha gente, mucha de ella va porque no tiene otro remedio que ir, porque no le quedan más narices, porque el que puede se lo evita, el que puede se lo evita.

Hable usted con la gente de la calle, con los padres que tienen prohibido a sus hijos acercarse allí, y esto no puede ser, no puede haber zonas en la capital de esta comunidad autónoma donde los ciudadanos tengan que decir a sus hijos: no vayas, para protegerlos, y es algo que sucede tanto en la propia estación como en el parque que hay encima, que es propiedad de Ferrocarriles de Mallorca, pero que está gestionado por el Ayuntamiento de Palma; que también debe implicarse más, porque como el que aquí le habla, además, es concejal del Ayuntamiento de Palma, hemos llevado muchas veces estas propuestas al Ayuntamiento de Palma, ¿y qué nos dice su compañera de partido, la Sra. Adrover, cada vez que le llevamos el tema? No lo niega, en eso es un poquito mejor que usted, no lo niega, dice que hay problemas y que se interviene y que, además, hay un servicio reforzado de la policía local, precisamente porque saben que es una zona conflictiva, pero lo que nos dice es que no es de su competencia, y como no es de su competencia, pues que no puede hacer más de lo que hace, que ya hace incluso un poquito más de lo que debería.

Y nosotros lo único que le estamos pidiendo es, por una parte, que subsane las deficiencias técnicas de los métodos de seguridad contra incendios y alarmas que hay en la estación; por otra, que refuercen la seguridad, y que inste a quien tiene las competencias para ello, que es la Policía Nacional, para que pongan una oficina permanente en esta estación, que dé a los agentes de la seguridad privada, como tienen los del aeropuerto, la consideración de agentes de la autoridad y puedan intervenir para que la Estación Intermodal sea de verdad ese sitio fabuloso y maravilloso que usted recreó en su escrito, que tengo que decir que a día de hoy, Sr. Conseller, es una novela de fantasía o de ciencia ficción, porque no se corresponde para nada con la realidad de esa estación. Gracias, Sra. Vicepresidenta.

(Algún aplaudiment)

(La Sra. Vicepresident primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Rodríguez. Intervención del Grupo Parlamentario Popular que ha presentado las enmiendas de la RGE núm. 4941, 4942, 4943, 4944 y 4945/22, tiene la palabra el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gracias, Sra. Vicepresidenta. Som davant aquesta moció, arran de la interpel·lació de fa dues setmanes, des del Partit Popular també els temes de seguretat i tot el que comporta dins l'Estació Intermodal ens preocupa, perquè la visió que ha manifestat en diferents ocasions el conseller Mari doncs no acaba de ser la realitat que pateixen els ciutadans, i també en primera persona les persones que la seva professió, els vigilants de seguretat han de patir dia rere dia.

Per tant, el Partit Popular amb el relat que ens va fer el Sr. Conseller, per suposat que aquest tipus d'infraestructures està dissenyat per donar un servei, per suposat que com més ciutadans gaudeixin i disposin d'aquests servei, tant de tren com el de bus, idò millor per a tots, ajudarà també a aquesta sostenibilitat que tothom disposam i desitjam.

Per tant, el que sí que ens preocupa és que vostè no sigui suficientment responsable per admetre que hi ha qüestions de seguretat que ja són molt perilloses i que els sindicats, a les darreres manifestacions públiques, arriben a xifres de 250 intervencions, agressions dins aquest primer trimestre del 2022, ja 30 agressions a vigilants, que vostès no vulguin reforçar aquests serveis d'aquests vigilants de seguretat privada que tenen minvades les seves condicions com a agents d'autoritat, que han d'anar acompanyats de Forces i Cossos de Seguretat o de la Policia Local.

Per tant, des del Partit Popular, com que ens preocupa, vam fer, arran de les denúncies als mitjans de comunicacions d'aquests mesos passats, vam fer una bateria de preguntes a la seva conselleria, finals de mes de..., dia 27 d'abril i, per tant, ens agradaria amb la màxima diligència possible, Sr. Conseller, que ens doni resposta, perquè volem saber les denúncies que han presentat els sindicats, tant als Serveis Ferroviaris com al TIB, volem saber les denúncies que han presentat els usuaris, tant dels Serveis Ferroviaris com al TIB i, per tant, també volem saber el tema del Pla de seguretat, que sabem o preveiem que no s'acompleix així com recull la normativa, volem saber també el currículum del director de seguretat de l'Estació Intermodal. Volem saber el currículum del cap de seguretat de la Intermodal. Volem també saber i tenir, disposar d'una còpia dels simulacres que vostès han realitzat, així com recull el Pla d'emergències. Volem també una relació de tots els treballs que s'hauran trobat amb aquestes deficiències d'aquests anys rectificades per poder mantenir o, més ben dit, incrementar la seguretat dels usuaris i dels vigilants de seguretat.

I nosaltres, com a Partit Popular, que ens preocupen tots aquests temes, també hem presentat cinc mocions, dues mocions de modificació perquè entenem que seria també de justícia que la Policia Local de Palma, que l'Estació Intermodal és a la ciutat de Palma, idò, incorporar a aquestes negociacions amb el Ministeri de Interior l'Ajuntament de Palma, perquè es pugui fer una feina acurada i es pugui fer una feina el màxim d'efectiva possible, i entenem que la Policia Local hauria de disposar d'unes instal·lacions fixes per poder recollir les denúncies, per poder reforçar la seguretat i acompanyar el vigilant de seguretat. Per tant, entenem que açò és positiu per a tots.

Així com hem presentat tres esmenes d'addició per, així com denunciaven els vigilants de seguretat privada, dotar d'aquest dispositiu de vigilància a punts concrets, a punts sensibles com poden ser les zones de bany. Per tant, aquí entenem que és important que vostè, com a màxim responsable, vulguin els grups parlamentaris que formen el Govern de les Illes Balears reconèixer que s'han de reforçar els punts estratègics. Com també negociar amb l'Ajuntament de Palma, amb aquesta oficina que comentava fa un moment. Com també els guardes de seguretat que a qualque ocasió han hagut de cridar l'atenció, han hagut de separar a qualque baralla, després es veuen afectats en l'espera que fan aquest tipus de persones, aquests individus que els amenacen, els agredeixen i fins i tot els fan desperfectes als seus vehicles personals.

Per tant, nosaltres entenem que si Serveis Ferroviaris disposa i la Intermodal disposa d'una borsa d'aparcaments, doncs aquest tipus de col·lectiu tan específic en els torns de feina haurien de poder disposar d'uns aparcaments amb un poquet més de seguretat tant dels seus vehicles privats com de la seva seguretat física.

Per tant, esperam que aquestes esmenes que hem presentat, així com tota la moció que ha presentat el Grup Parlamentari de VOX, idò que se li doni suport per a la seguretat dels ciutadans i per a la seguretat dels mateixos vigilants.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Obrim el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos, el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sra. Vicepresidenta, señoras diputadas, señores diputados. En la pasada interpelación el conseller le contesto, Sr. Rodríguez, alguna de sus dudas, más bien afirmaciones, con respecto a la seguridad de la Intermodal de Palma.

Le dio una serie de datos, a nuestro entender suficientes, con respecto a la vigilancia en la estación, así como en los propios convoyes, que realizan los servicios, también en los andenes, también en túneles.

Le habló de efectivos, de la vigilancia privada, también desde la Policia Nacional, tanto en número como en actividad horaria; incluso en cambios en función de la mayor afluencia en la actividad en la época del año.

También le han informado que la propia Policia Nacional, a la que ustedes siempre recurren en sus discursos como si fuera algo suyo, no considera la Estación Intermodal insegura, una estación por la que pasan unas 30.000 personas. No está nada mal, a nuestro entender, estos datos aportados teniendo en cuenta que la conselleria no es competente en materia de seguridad.

Ustedes reconocían en su interpelación que se habían incrementado las frecuencias y, por tanto, las personas usuarias, pero no, en cambio, las personas encargadas de la seguridad. Ustedes presuponen que un aumento de la utilización del servicio público entraña un aumento de la inseguridad, de la inseguridad ciudadana. No acabamos de ver esa relación que, por otra parte, ya, directamente o indirectamente, incrimina a una parte de la población, o al menos queda bajo sospecha.

También acusan de forma permanente a colectivos de personas inmigrantes, a menores de otros países, que supuestamente campan a sus anchas, por supuesto, delinquiendo o drogándose; siempre tomando la parte por el todo o el todo por la parte, según interese. Denigrando personas de comunidades largamente asentadas en nuestros países que contribuyen a la riqueza, por cierto, de este país con su trabajo y sus aportaciones a la seguridad social y a hacienda.

Seguridad ciudadana no es tener más policías, seguridad ciudadana es acoger, integrar, comprender, hacer un esfuerzo para que la gente joven tenga trabajo, pueda estudiar, tenga acceso a la vivienda, alejar a los más vulnerables de las casas de juego, prevenir del consumo de drogas y de alcohol, acoger a los migrantes; en definitiva, hacer una sociedad inclusiva.

Más allá de las peticiones de su iniciativa, que obviamente entendemos que legítimas, ya que estamos, se supone que esto es un debate parlamentario en un estado democrático, lo preocupante es lo que subyace de sus peticiones: ustedes utilizan hechos puntuales que suceden en un espacio urbano altamente utilizado -les recuerdo lo de los 30.000 usuarios y usuarias diarios-, para montar una campaña de inseguridad ciudadana: violencia, armas, agresiones e incluso incendios parece que son el día a día de las personas que transitan diariamente por la Estación Intermodal.

De hechos, de hechos puntuales que no le vamos a negar de que existan, ustedes describen una situación aterradora de inseguridad ciudadana. Esta forma parte de su estrategia general como partido, son cuatro ideas básicas, primarias, montan una estrategia fundamentada en falsedades, cuyo objetivo es retroceder en todo lo avanzado en los últimos años.

No es que este país pueda lanzar las campanas al vuelo en materia social o ambiental, pero algo hemos avanzado, y ustedes incluso están por arrebatar o eliminar estos tibios avances.

Hay que reconocer que ustedes son hábiles en redes sociales, de hecho, la extrema derecha consigue en Europa estar muy presente en las redes, condicionando debates, influenciando el tema o el contenido de este debate. Su estrategia es lanzar algo polémico en redes, algo que incluso puede parecer sin demasiado sentido, pero que incite a un largo debate y que todo el mundo gaste energías opinando, cuando el objetivo es conseguir las interacciones perseguidas y luego hacerse con el control del relato.

Y esto es lo que pretenden en este parlamento, en el que no creen, provocar debates polémicos que le den visibilidad en medios y sobre todo en redes, en los que los grandes de estos sistemas, como Facebook o Twitter están más atentos a sus cuentas de resultados que a la defensa de unos valores democráticos que cotizan a la baja en nuestras sociedades.

Ustedes no construyen, con el continuo falseamiento de datos manipulan una parte de la población enfrentandola a otra; es lo que buscan, enfrentamiento, el señalar al distinto, el condenar a quien no tiene defensa, el excluir a quien no tiene voz.

No cuenten con nuestro voto afirmativo; aunque creo, sinceramente, que esto hace tiempo que ya lo saben.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Pablo, Sr. Jiménez, disculpe. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, vicepresidenta. Juanma, jo li he dit "Collet" de vegades, avui no hi és, així que ens disculpi la informalitat de vegades, però des del respecte institucional que pertoca sempre.

Sr. Conseller, això no és una interpel·lació, malgrat ho hagi semblat, però crec que és una oportunitat per a vostè escoltar les propostes que s'han fet des del grup proponent, Sr. Rodríguez, i des dels grups de l'oposició que ens posicionarem envers aquesta moció. Però crec que també, i això ens ha preocupat com a grup polític, alguna o una intervenció des d'un grup que dona suport al Govern, perquè quan es diu de tot el que hi ha, independentment del relat que s'ha contat, de la literatura que s'ha afegit per part del ponent d'aquesta moció i d'alguns tics ja coneguts sobre aquest tema, és molt estrany que de totes les propostes de millora d'actuacions del servei de dotació que es manifesten aquí, que és compartit no tan sols pel nostre grup parlamentari sinó també compartit per la ciutadania, i pels mitjans de comunicació i per la Defensora dels drets dels ciutadans de Palma i pel director de l'OBIA, es digui directament que no es compartirà cap de les propostes, això ens preocupa també.

Miri, tengo que reconocerle, Sr. Rodríguez, que hasta que no he leído esto dos veces, tengo que reconocerle mi grata sorpresa, y además se lo digo en positivo, sin ningún

sarcasmo, el sarcasmo vendrá después, porque, claro, en su moción en ningún punto habla de MENA, hablan de inmigrantes, hablan de colectivos sociales no normales, es decir, porque dice en sus intervenciones, las personas normales, y después no cita algo que su partido ha anunciado en los medios de comunicación que es considerar la Estación Intermodal y alrededores como estercolero social. Y me ha alegrado, mucho, pero eso, independientemente que usted lo hubiese puesto, no va a condicionar ni mucho menos la posición de nuestro partido político con las propuestas concretas, porque es lo que es objeto de valoración.

Però, clar, quan usted ha fet la intervenció, no se ha pogut contenir. Jo guardava esperances, ha citat un col·lectiu i nos ha sacat, sense tenir que ensenyar la foto, el membre del col·lectiu. ¿Vale? Lo qual, després, té la nostra reprobació en aquest sentit, perquè això és el que fa és distorsionar les propostes de millora de la ciutadania. I tornen a usar a estigmatitzar a usuaris i a col·lectius, es diu, aquella falàcia ecològica de dos facen que tots els que ho fan així; per posar un exemple sociològic.

Però l'objecte d' avui de la moció són punts molt concrets que nosaltres compartim, perquè, independentment de la seva intervenció, amb un trosset, Sr. Rodríguez, vostè amb aquesta moció si es llegeix així i pensa en la seguretat col·lectiva de tota la ciutadania i de tots els usuaris de l'Estació Intermodal, per tant, en això, evidentment, es constaten deficiències. Evident, no perquè ho denunciï només un col·lectiu molt concret de treballadors sinó perquè ho denunciïn treballadors de la seguretat que són allà, sinó perquè ho denunciïn els xofers del transport públic, les dones i homes que fan net, els de manteniment, etc. I això està constatat també, perquè hi ha denúncies posades i hi ha testimoni per part d'aquests treballadors que sí recullen els atestats de la Policia Nacional i de la policia local.

Per tant, a les propostes que vostè fa nosaltres li donarem suport, llevat d'aquelles, i jo li planteig que consideri les esmenes que li ha fet el Grup Parlamentari Popular, perquè entenem que no han de ser vostès ni nosaltres, si ha de ser la Policia Nacional o si ha de ser la policia local o han de ser totes dues i anar juntes a seguretat ciutadana, vostè ho sap, hi ha competències a la Delegació de Govern per considerar reforç i quina és la unitat més idònia per incorporar-la allà. Per tant, en aquest sentit, entenc que són més positives les esmenes que li ha plantejat el Partit Popular. I si a vostè li sembla bé i les accepta, li donarem suport.

També n'ha afegides dues més que també milloram la condició dels treballadors que són allà, tant dels vigilants de seguretat com d'altres. Nosaltres li donarem suport.

Jo li insistesc, però, que aprofit aquest faristol i l'oportunitat, Sr. Conseller, perquè prengui mesures de qüestions molt clares i que vostè coneix perfectament.

Una qüestió és que vostè consideri o es consideri que són suficients o insuficients els treballadors i treballadores de seguretat, que vostè consideri que ha de ser la Policia Nacional o no, ja ho dirà qui ho hagi de dir, però el tema d'extinció d'incendis, el tema que no es reposin immediatament els

extintors o que no funcionin les alarmes, això és inqüestionable, i això ha de ser immediat. I si vostè té notícia, sigui per un mitjà de comunicació, per un anunci d'un usuari o simplement per una piulada, vostè ha de comprovar això, i això s'ha de garantir que hi sigui, perquè es tracta de la seguretat integral de les persones. Evidentment, nosaltres entenem que això no té cap debat, independentment de qui el planteji.

M'hagués agradat, Sr. Rodríguez, *avanzar en una qüestió*, vostè ho sap que li hem dit moltes vegades, deixi d'estigmatitzar part dels usuaris que hi ha allà, els menors, independentment de la seva situació administrativa o dels problemes que puguin tenir, són menors i en tenen una tutela especial i efectiva l'administració, i una responsabilitat, i no tan sols és del Govern, sinó que ha de ser dels 59 diputats i diputades d'aquest parlament.

Però, insistesc, malgrat la decepció -en part- de la seva intervenció, al conjunt de la seva iniciativa, tant de bo en venguin en aquesta línia, moltes més; nosaltres li donarem suport perquè afecta la seguretat i el bon servei públic dels ciutadans i dels usuaris d'aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Els he de reconèixer, Sr. Rodríguez, que quan varen dur, ja fins i tot la primera pregunta que varen fer, de control al Govern, vaig quedar astorat, "*alfombrado*", diuen en la llengua de Cervantes; també li podria dir aborronat, i utilitz aqueixes paraules perquè jo sé que vostès són partidaris sempre de les modalitats, i qualcuna no la coneixen, perquè en parlen molt, però, la veritat, és que parla molt de bilingüisme però, bilingüisme..., nosaltres, vostès no -però, bé, és igual-, vaig quedar astorat, sobretot, perquè crec que ha tengut, en certa manera, la decència de no posar segons què per escrit i s'ha limitat just a dir-ho, no? Tant a la pregunta de control al Govern, com després a la mateixa interpel·lació, com a la mateixa moció, on hem passat d'un llenguatge -fins i tot- tocant l'incorrecte, a parlar ja d'extintors i de fer una ensegonada, aquí, grossa.

Però, bé, vostès varen parlar d'una sèrie de qüestions que a mi em varen deixar molt preocupat, i parlaven de prostitució de menors, parlaven de tràfic de drogues, fins i tot va dir en aquest parlament que n'hi havia un, amb una bàscula dins un bany, que -dic jo- que si vostè ho sap, ho deu saber de qualcú que hi era; i jo em deman: vostès, amb aquesta informació, què han fet? Vostès han tengut constància que hi ha prostitució de menors dins l'Estació Intermodal, que hi ha tràfic de drogues dins l'Estació Intermodal, etc.? I la seva resposta, quina ha estat? Han presentat una pregunta de control al Govern? Han presentat una interpel·lació?

Perquè, per una banda, ens expliquen una situació que, si és així, és realment complexa. I, per l'altra, ens diuen que a les

forces i cossos de seguretat de l'Estat els hem de fer un reconeixement. I a mi, la veritat, no em sembla coherent una cosa amb l'altra, perquè si vostès diuen, i ho saben vostès, això vol dir que el que ho ha de saber també ho hauria de saber, o no? I, per tant, venen aquí, ens posen una presumpta realitat damunt la taula, i llavors ens venen..., i hem de donar l'enhorabona als cossos i forces de seguretat de l'Estat.

Per ventura, el que hem de fer aquí -si és vera això que exposen i amb els termes amb els quals ho exposen-, és estirar les orelles a qualcú.

I, en tot cas, el registre d'entrada de la seva..., no de la pregunta de control -que va ser anterior-, de la seva interpel·lació, va ser de dia 2 de maig, per tant, de dia 2 de maig a avui han pogut passar moltes coses. I jo em deman: vostès, a més de fer interpel·lacions, a més de venir aquí amb aquesta festa, amb aquest jubileu, han fet qualque cosa més? El seu company, aquest que fa feina a l'Estació Intermodal, que ha dit que li ha enviat una foto dels baixos d'un senyor, ha fet qualque cosa, a més d'enviar-li la foto? Perquè això és el que a mi realment em preocuparia!

I especialment a vostès, que tenen una confiança cega en la justícia espanyola, que a mi m'escarrufa un poc, aquesta confiança cega seva en la justícia espanyola, entre altres coses, perquè em fa pensar que, per ventura, per ventura, la transició no va ser tan modèlica com ens pensam. En aquest sentit, potser em fio més de la justícia belga, de moment, que m'ha demostrat ser un poc més coherent en aquest sentit. Sí, sí..., no, i ho dic aquí, i ho dic a..., més fort si volen ho puc dir, ara, més clar crec que no.

Per tant, ho dic perquè jo m'hi he trobat en situacions d'aquestes. Jo, un dia, caminava pel carrer de Sant Miquel i vaig veure un infant, un al·lot en edat escolar, que era darrera d'un carretó de trastos que venien llepolies i coses d'aquestes, i passava un policia local i li vaig dir: perdona, aquest al·lot no és a fer feina que ha d'anar, aquest al·lot és a escola que ha de ser. Per tant, jo em deman: la seva responsabilitat, fins on arriba? Què han fet de tot això? Quantes denúncies... denúncies no em referesc d'entrar (...), sinó senzillament el que solen fer vostès -i hi tenen molta facilitat- anar als jutjats i posar una denúncia; quan no, per inacció del que ho ha de fer.

En tot cas, això respon sempre, evidentment, a aquest discurs seu de voler fomentar la por, de voler fomentar l'apatia de la gent. I, miri, i especialment en el tema de forces i seguretat de l'Estat, que, per favor, els facin un favor: els deixin fer tranquils. El fet que vostès s'identifiquin amb els cossos de seguretat de l'Estat i amb les forces els fan un trist favor. Ara, gràcies a Déu, ja no duim màscares i ens estalviem aquell *festival de complementos* que un dia era de la Policia Nacional, un altre dia de la Guàrdia Civil, i un altre dia de no sé què, els fan un trist favor, deixin-los en pau, deixin-los fer feina, perquè ells ja saben com han de fer les coses, i són grans professionals i, evidentment, no els han de menester a vostès, per a res!

I, sobretot: deixin de fer por!, perquè de la por només en surt una cosa, que és la violència. I aquesta societat el que necessita no és ni por ni violència, el que aquesta societat

necessita és esperança, és il·lusió i és tenir una visió global de les coses.

I llavors encara diuen de..., més professionals! Han pensat per ventura que, més que un policia, seria més necessari un educador?, i especialment quan parlem de determinades circumstàncies que afecten persones en situació de conflicte social, per ventura seria un dels pensaments que haurien de fer aquí.

Per descomptat, nosaltres, en aquesta història de fer por i tot això, evidentment, ni hi combregam, ni hi donarem suport.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ensenyat. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears intervé la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia. A nosaltres, des del nostre grup parlamentari, no ens agrada el to amb el qual moltes vegades se'ns presenten les interpel·lacions o les preguntes; tampoc no ens agrada l'atac continu en contra de la immigració, pensam que es pot debatre d'una altra manera i, a això, li han dit els diferents portaveus que m'han precedit.

Però sí que li vull dir que el que ens miram nosaltres és el que es presenta i els punts que es presenten. I, per tant, també els he de dir que, en llegir la interpel·lació que va fer vostè, Sr. Rodríguez, amb el conseller, es va parlar de l'increment del servei de bus, de l'increment dels usuaris, de l'increment de les freqüències, però en realitat no era el debat concret que vostè va presentar.

Amb referència a la vigilància, va admetre, Sr. Conseller, que hi havia problemes i que amb un reforç que hi va haver per Pasqua de cossos i forces de seguretat no hi havia hagut incidents; quan planteja aquesta situació és perquè realment a la resta de moments es poden produir problemes o incidents. Per tant, evidentment, que no vol dir ni a totes hores, ni tots els dies, però sí que hi ha problemes puntuals que s'han d'intentar resoldre, s'han de solucionar i s'han de millorar.

Fa mesos que hi ha queixes per part dels negocis -de cafeteries i negocis- que confirmen la situació d'inseguretat que es troben a la zona i, sobretot, de part dels horabaixes. També ens hem trobat amb notícies que els mateixos vigilants volen fer vaga davant l'increment de la perillositat que hi ha a la zona i, per tant, pensam que s'ha d'actuar en aquest cas i s'hi ha de fer feina.

Aquí hi ha hagut grups parlamentaris que -i també ho he dit- que només parlem dels immigrants i del mal que poden fer; nosaltres no ho farem, nosaltres parlarem de persones que no actuen sota les normes, i s'hi ha d'actuar perquè això no passi, perquè hi hagi seguretat, perquè hi hagi civisme i perquè els

ciudadans puguin anar tranquil·lament per la Intermodal, que és del que parlem en aquesta iniciativa.

Respecte del funcionament de les infraestructures, també, a la interpel·lació, el Sr. Rodríguez li va fer un parell d'incisos en el manteniment, sobretot, del tema d'incendis. I la veritat, Sr. Conseller, és que no va contestar les preguntes que li varen fer, i això ens crea dubtes, ens crea dubtes de la inseguretat que hi pot haver i de les solucions que a les deficiències que s'havien trobat al seu moment no hagin estat resoltes.

Per tant, què es demana en aquesta iniciativa? Que es revisi i que, si no funciona, s'arregli. I jo crec que la seguretat i sobretot davant l'increment d'usuaris que vostè mateix, Sr. Conseller va parlar, davant l'increment d'usuaris, la seguretat que aquests tinguin, i crec que això és el que es demana en aquesta moció. I nosaltres, des del nostre grup parlamentari, hi donarem suport.

Sí que hi ha dues esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, que li demanàriem també al portaveu que les acceptàs, perquè hi hagués coordinació, evidentment, amb la Policia Nacional i la Policia Local de Palma.

Com dic, nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, i pensam que el que hem de fer és mirar els punts que es demanen, és vera que el to moltes vegades no és el més correcte, i nosaltres ens hem queixat i ho hem dit sobre aquest faristol moltes vegades, però els punts són per ajudar a la seguretat de la ciutadania i per ajudar que, en cas que hi hagi deficiències a les infraestructures de la Intermodal, s'hi doni solució. Per tant, nosaltres sí que hi donarem suport.

Gràcies, presidenta.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Per part del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Bé, vagi per endavant, Sr. Rodríguez que, tot i que el seu to del que ha escrit és bo, no li donarem suport a aquesta proposta, i li diré per què.

I també vull aclarir una qüestió que ha dit tant la Sra. Sureda, com el Sr. Gómez, parlen que només mirem els punts de la moció i tinc aquí la moció, i la moció, al principi de tot diu: "interpel·lació de la qual deriva la moció"; una interpel·lació en la qual fa un discurs de l'odi que no es pot permetre en aquesta cambra; una interpel·lació en la qual esmenta els menors com a MENA contínuament, els criminalitza. Són les persones vulnerables les que han de ser protegides i vostè, enlloc de parlar de protegir-les, del que parla és de criminalitzar-les, parla que són delinqüents, és el to de la seva interpel·lació.

És per això que no puc donar-li suport.

Quan parla de MENA, i en parla contínuament, fa referència a aquest acrònim que ve d'una llei, tant el Defensor del Poble, com diverses ONG ja han dit que aquest acrònim es fa servint d'una manera deshumanitzadora, cosifica i treu dignitat als menors, i ho empra contínuament.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, presenta després 9 punts, però que vénen derivats d'aquesta intervenció. És més, vostè parla de xifres, a les quals diu que hi ha 250 intervencions, però el conseller li va dir en aquesta interpel·lació, que n'hi havia hagudes 24, 10 vegades menys. Què és el que passa? Que tenim, ja li han dit portaveus que m'han precedit, tenim un discurs amb el qual el que es vol és una situació caòtica, un problema greu; pot haver-hi problemes? Segurament, sempre hi ha problemes en la gestió. Vostès empen aquest terme carregat d'odi, carregat de racisme, carregat de xenofòbia i no els ho puc permetre i els ho he de dir.

També menyspreuen el treball que es fa des de la conselleria, menyspreuen el treball que es fa de reforçar la seguretat en aquesta zona. Si hi ha hagut només 24 intervencions, de les quals 9 han requerit d'actuació policial, xifres donades pel conseller, on queden totes les que va donar vostè? Sí, podem fer, ja li ho han dit moltes vegades, parla de xifres genèriques, però no parla de gravetat, diu unes xifres -no sé d'on les treu, sincerament, no... són unes xifres que dona- i no sé quina certesa tenen.

Parlen també que és una zona insegura. També li va dir el conseller, que a la darrera junta de seguretat del 2021, amb la representació de distintes administracions i cossos de seguretat, es va considerar l'Estació Intermodal com a zona segura. Llavors, aquest òrgan que és el determinant per poder definir si és una zona segura o no, tampoc no funciona bé. També és una qüestió que no funciona bé.

Crec que a les institucions en les quals tenen representació han de deixar aquest discurs de l'odi, del racisme, de la xenofòbia i de la discriminació, perquè no es pot permetre que un representant públic faci aquest discurs. Va parlar molt de menors i no es va preocupar d'una altra cosa que ja aquesta llei la qual és (...) l'interès superior del menor, li ho han dit: què van fer quan van tenir constància del que passava amb els menors? Preguntes, preguntes, per cert, molt fortes, molt dures, amb un discurs molt dur, però no varen posar cap denúncia, que és el que ha de fer. Si vostès veuen una cosa que no compleix la llei, el que han de fer és posar una denúncia, perquè el que importa és l'interès superior del menor.

Li diré les nou que parlen, perquè parlen de: constata les deficiències en matèria de seguretat. Sí, però açò ve del seu discurs, llavors no li podem acceptar des del meu grup, per d'on ve. Perquè és cert que vostès es preparen, li ho han dit altres portaveus, parlen d'una manera després fan una proposta en la qual no existeix cap paraula malsonant, però els ho he de dir: al *Diari de Sessions* sí que queda escrit, que han dit abans, parlen, sí, sí, però sí que queda escrit al final el que s'ha dit, i si i si miram aquest *Diari de Sessions*, sincerament, jo no li deixaré al meu fill que llegeixi això, perquè és perillós per als menors, i el que importa és el bé superior del menor.

Parla també de problemes al simula... a les portes contra incendis, no, no li puc assegurar si és així o no, però entenc que hi ha un sistema que revisa si hi ha hagut vandalisme o si s'ha de reparar. Vostès parlen i després aprofiten les xarxes per fer enrenou, com també li han dit altres portaveus.

Per concloure, no podem donar suport a cap dels nou punts ni a les esmenes proposades per grups, perquè considerem, com ja li he dit, que no ens podem posar de perfil front al discurs de l'odi. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Per part del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Jo ja sé que fa mal sentir en aquesta cambra que en els darrers mesos de l'any 2022 hi ha hagut gairebé més d'un 30% més d'usuaris que a l'any 2019; sé que fa mal escoltar que hi ha unes 30.000 persones diàries que passen per la Intermodal; sé que fa mal sentir que s'han reforçat els serveis de vigilància i que també s'han reforçat les càmeres de seguretat que funcionen 24 hores; sé que fa mal sentir que durant el 2022 es varen comptabilitzar sí, 24 incidents, cosa que ningú no ha negat, però que es varen resoldre amb èxit i que es varen fer els recursos propis i externs, col·laborant.

També sé que fa mal escoltar que s'han emès més d'un 60% de noves targetes intermodals; que s'han augmentat les freqüències dels autobusos, sobretot per acostar els treballadors a les zones de treball; que s'han millorat les freqüències de tren; que el Palma-Manacor ha pujat més d'un 23%; que el Palma-Sa Pobla, un 23,52; i que el Palma-Inca més d'un 40% en freqüències.

I també sé que fa mal escoltar que el pressupost de seguretat que es va deixar a l'any 2015, en comparació amb el que tenim ara, ha pujat més d'un 136%.

I també sé que fa mal escoltar que la junta de seguretat, a l'any 2021, i també la Policia Nacional ha declarat l'Estació Intermodal com una zona, no només segura, sinó també per sota de la mitjana d'inseguretat de llocs que també pateixen una gran aflluència d'usuaris.

Vostè, senyor Diputat de VOX, ha parlat de l'Ajuntament de Palma, que hi va dur una moció. A aquesta moció, la regidora de Seguretat Ciutadana li va contestar i li va fer tres reflexions: la primera de totes, que deia mentides, aportava dades falses, com ha aportat aquí en aquesta tribuna. Segon, que vostè hauria de fer un poquet més de cas del que passa a Madrid, on donen suport, i tenir en compte que allà sí que hi ha bandes juvenils tipificades com a tals, però no a Palma. Vostès el que volen és infondre una por, i vaig pensar si vertaderament els turismofòbics seran vostès, perquè Palma és una destinació turística de qualitat i una destinació segura, i vostès estan entestats a dir que Palma és una ciutat insegura. I tercera reflexió que li va fer la regidora i que li torn fer aquí: a Madrid,

que tant els agrada la Fiscalia, la Fiscalia de Menors i la Fiscalia de violència contra la dona varen dir que hi havia delictes, però que aquests delictes no es combatien amb més armes ni amb més seguretat patrullant tot el dia pel carrer, sinó que es combatia amb educació, es combatia amb empatia i es combatia en evitar els missatges d'odi que s'escapen diàriament per les xarxes socials, i dels quals vostès en són una part activa en la seva difusió.

El que ens ha tret aquí és imposar la filosofia de *La Asociación del Rifle*, que tant els agrada, o instal·lar comissaries de policia dins les estacions, com proposa el Partit Popular, amb els quals no només es trepitgen els temes, sinó que també es trepitgen la seva intencionalitat de fer córrer el virus de l'odi per la nostra ciutat. Perquè jo em deman: si un dia tenim inseguretat una escala, què farem, ficarem les armes a les escoles com fan a Estats Units? Hi ficarem una comissaria dins unes escoles? Vaja, em semblaria increïble! Però estic segur que a mesura que passi el temps, segurament ho acabaran proposant.

Les violències que existeixen moltes vegades vostès les neguen, vostès neguen les violències que pateixen les dones, les violències que pateixen les persones migrades, les violències que pateixen les persones LGTBI, etc. En canvi, venen aquí i munten una trama, munten tot un nigul de fum per parlar d'altres violències, que no són precisament les que els interessa, i varen parlar durant la interpel·lació de *bandas latinas, grupos de magrebíes, de MENA, de menores mendigando*, avui ha parlat d'un *ciudadano magrebí*, com ho fan vostès per saber tot això? Els demanen el carnet? Si veuen un menor *mendigando*, ja li han dit, per què no es va interessar per ells? Tanta missa, tanta missa, i després veuen un menor pidolant i passam d'ell completament i no ho denunciem, si tant els preocupava!

Si això no és col·lectivitzar, senyors diputats de VOX, ja em diran què és! Això, a més, és despersonalitzar i deshumanitzar i de la despersonalització i de la deshumanització és del que se'n fa servir el totalitarisme per a després eliminar aquelles persones que li resulten incòmodes.

El Partit Popular sempre ha estat a l'avantguarda de destrossar les iniciatives de mobilitat sostenible. El que no imaginava mai és que el partit VOX se sumaria a aquesta festa amb una campanya de màrqueting organitzada per acabar amb el prestigi del transport públic i mesclar odi i mentides cap a col·lectius sensibles, amb un classisme fastigós que hem pogut escoltar avui, perquè s'agafa una lògica de: com que, tanmateix, -ho ha dit vostè- "*a la Intermodal van los que no tienen más remedio*", per tant, els pobres, com més pobres hi ha, per tant, es necessita més seguretat. Això fa una pudor, de veritat, de classisme!, i de no entendre què és el transport públic, que, per tant, ja poden entendre que votarem que no.

I, Sr. President, nosaltres no demanarem votació separada. Ens va bé una votació conjunta, perquè nosaltres ni trossegarem ni esmenarem una moció de VOX, que el que fan és, els que l'han trossegada o els que l'esmenen parcialment, és blanquejar-la, i nosaltres no estam per blanquejar, ni que sigui parcialment, la seva ultradreta que propaga missatges racistes i d'odi.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Té la paraula el grup proposant, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo, usted no sabe si yo voy o no voy a misa, lo que yo sí sé es que usted le costó 30.000 euros a los ciudadanos de Palma, ¡por espiar a los concejales del Partido Popular, y viene aquí a pontificar, y lo que tendría que hacer, a veces,...

(*Alguns aplaudiments*)

... es esconderse un poquito la cabeza debajo del ala, en lugar de venir aquí a hacer discursitos. Yo no les he costado 30.000 euros por espiar a nadie.

Dicho esto, quiero agradecer a los partidos que van a demostrar su apoyo a esta moción. Decir también que aceptaremos las enmiendas del Partido Popular, que creo que mejoran el texto y aportan esa colaboración con el Ayuntamiento de Palma, que también es necesaria.

Decirle al Sr. Ensenyat, Sr. Ensenyat, "*astorat*" en la lengua de Cervantes podríamos decir que es "patidifuso", lo digo porque hay que enriquecerse en las dos lenguas.

(*Remor de veus*)

Y yo, y yo... *li parlaré...*

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

... en mallorquí el dia que no m'obliguin a parlar en mallorquí, que no tenguí aquesta obligació, el dia que jo no tenguí aquesta obligació li parlaré en mallorquí...

(*Remor de veus*)

... -quan arribi, com que no ha arribat, doncs jo li parlaré en castellà, que és també la meva llengua, tenc les dues, no tenc cap problema!

(*Remor de veus*)

¿Qué hemos hecho cuando nos hemos dado cuenta de estos problemas, me decía el Sr. Ensenyat, qué hemos hecho? Pues, mire, hemos hecho una pregunta de control al Gobierno; hemos hecho una interpelación; ahora traemos una moción; hemos hecho denuncias en Fiscalía con el tema de menores, otra cosa es que no se les dé curso o no se investiguen, pero lo hemos hecho.

Y nosotros no venimos a, como dice usted, miedo y violencia. ¿Sabe quién causa miedo y violencia? El que ha venido usted a defender a esta tribuna, al Sr. Valtonyc, diciendo que hay que ir con Kalashnikov y matar y asesinar y asaltar el palacio de Marivent y poner bombas a la Guardia Civil, eso es miedo y violencia, y ese es el que usted ha venido aquí a defender, porque dice que a usted le gusta más la justicia belga que la española. Pues, mire, esos son sus amigos, esos son sus colegas y luego se hacen los ofendidos cuando les llamamos amigos de los terroristas, marca blanca de Bildu, luego se hacen los ofendidos, ¡eh!, como el otro día la Sra. Costa, que estaba muy ofendida por algo que se mete, le dijimos a la Sra. Presidenta, que no recuerdo ni que fue, ¡eh! ¡Aquí se viene llorado, aquí se viene llorado, Sr. Ensenyat!

En cuanto al peligro para el menor, que me decía el señor diputado del Grupo Mixto, el peligro para el menor, el peligro para el menor son ustedes, ustedes que no ponen los medios necesarios para que los menores puedan ir por la calle con total tranquilidad. Ustedes son el peligro para el menor, no soy yo.

También me decían, desde Podemos, dice: “los inmigrantes que contribuyen con su esfuerzo a la Seguridad Social”. Yo supongo que a ustedes les va a costar mucho entenderlo, nosotros no tenemos nada en contra de la inmigración legal y regulada, nada, porque precisamente son los inmigrantes ilegales los que perjudican a los inmigrantes legales, son los que se saltan la cola, los que entran por la puerta de atrás, los que no han hecho los trámites necesarios, esos, esos son los culpables de que en la sociedad se empiece a instalar un mensaje contrario a la inmigración. Nosotros no somos en absoluto contrarios a la inmigración.

(Remor de veus)

Estamos, por supuesto, a favor de que venga aquí a trabajar y a integrarse en esta sociedad -a integrarse en esta sociedad-, todo aquel que lo haga de manera regular y cumpliendo con todos los trámites. Y esos sí contribuyen a la Seguridad Social y esos sí contribuyen a la Hacienda pública, pero los ilegales no contribuyen en nada, ni a la Seguridad Social ni a la Hacienda pública, a lo único que contribuyen, lo crean ustedes o no, es a aumentar los índices de inseguridad. Pero, claro, esto no se puede decir porque es que ahora resulta que nosotros tenemos que subir a la tribuna a decir lo que le puede agradar a los oídos de unos o de otros. Precisamente, ¿sabe por qué sube nuestro partido? Porque nosotros hemos traído a las instituciones y a las tribunas lo que la gente dice en la calle, en el bar, en las comidas de familias y en las reuniones de amigos, y ustedes siguen viviendo sus realidades paralelas.

Nosotros le hemos dado voz a todos esos ciudadanos que no la tenían, y hemos vuelto a levantar la bandera de debates que ustedes habían prohibido. Y ustedes no nos van a prohibir absolutamente nada; o sea, que ¡váyanselo tomando con calma, mucha manzanilla, mucha tila, mucho Trankimazín!

Y, por último, nos dicen que tenemos que..., que ¿qué vamos a hacer con todos estos temas? Nosotros no gobernamos, no es ahora mismo nuestra responsabilidad, le puedo asegurar que el día que gobernemos, que creo que cada día está más cerca en esta comunidad autónoma, arreglaremos

el problema; ese día arreglaremos el problema, y cada día, cada día, ese día en el que gobernaremos y solucionaremos los problemas reales de los ciudadanos, y no sus inventos y paranoias, ese día cada día está más cerca.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, he entès que acceptava totes les esmenes. El que no ha manifestat és si es podia fer votació separada.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, hi ha hagut un comentari, com a mínim, jo ho he escoltat del Grup Parlamentari Socialista.

(Se sent de fons el Sr. Rodríguez i Farré que diu: “El Grup Socialista ha dit que volia..., que no ho demanava separat (...)”)

Molt bé, idò, només farem una votació dels 8 punts que té aquesta moció, més l'esmena incorporada al punt 4, i les quatre esmenes, és a dir, la 4942/22, que és una esmena de modificació, i tres esmenes més d'addició del PP.

Passam a votar. Votam.

22 sí, 30 no i cap abstenció.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, del Consell Insular de Menorca, de Menorca Reserva de Biosfera.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, del Consell Insular de Menorca, de Menorca Reserva de Biosfera.

Començarem amb les intervencions de les persones designades pel Consell de Menorca per fer-ne la defensa. I, en primer lloc, donam la paraula a la seva presidenta, la Sra. Mora.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA (Susana Irene Mora i Humbert):

Bon dia, Sr. President del Parlament i a la Mesa, presidenta del Govern i membres del Govern que ens acompanyen, diputats i diputades i, com no, persones que des de Menorca segueixen en directe a aquest important debat per a la nostra illa.

L'Estatut brinda als consells insulars d'aquest arxipèlag la capacitat d'iniciativa legislativa davant del Parlament, una prerrogativa que avui tenim l'honor i la responsabilitat d'exercir, i reconeix, l'Estatut, la insularitat com un fet diferencial i mereixedor de la protecció especial que li atorga.

Sembla més que evident que en el decurs de la història de les quatre illes d'aquesta comunitat, no sempre comuna, cadascuna d'elles han anat conformant una particular idiosincràsia, un model de creixement econòmic i social diferenciat. Però també és clar que la mar que ens separa ha estat i és superada amb fortuna pels nostres vincles històrics, culturals, socials, institucionals i polítics. La mar que ens separa no ens divideix, no ho ha de poder fer, perquè només som forts amb la suma des de la singularitat.

Avui els sol·licitam formalment que admetin a tràmit la proposició de llei de Reserva de Biosfera que el Ple del Consell Insular de Menorca va acordar de trametre'ls el dia 25 d'abril passat.

És cert que m'hauria agradat poder presentar-me avui aquí amb l'aval de tots els grups polítics del Consell, no ha pogut ser així, en tot cas, compt amb el suport del Govern que tenc honor de presidir, un govern plural que vol consolidar el bon camí que Menorca duu fent ja des de fa molt de temps. Estic convençuda que, si més no, en els seus principis, en els seus objectius capitals la proposta que avui els presentam és compartida per la gran majoria de la nostra societat, perquè, a la fi, no són altres que la millora de la qualitat de vida, el foment de la prosperitat i la consolidació del benestar; uns principis i uns objectius que estan plantejats a partir del respecte més escrupolós dels valors que ens distingeixen com a Reserva de Biosfera, a partir, precisament, de l'enorme reconeixement que va tenir la nostra illa cap a l'any 1993, gràcies a l'esforç, responsabilitat i bona feina de tantes generacions de menorquines i menorquins que ens han precedit, un reconeixement que hem de voler i hem de saber mantenir.

La proposició de llei que els presentam vol obrir portes, vol obrir oportunitats, no vol barrar camins, l'única vegada que el Consell Insular de Menorca ha exercit fins ara la capacitat d'iniciativa en el Parlament, a l'any 2000, va ser per fer possible allò que precisament avui és un dels grans actius de Menorca i un gran orgull de totes i de tots, un orgull que, a més, hem de saber cuidar, el Camí de Cavalls. Aquella llei tampoc no es va lliurar de la controvèrsia ni de la disputa política, però avui tothom comparteix el seu encert i confï, esper, que la proposta que ara iniciarà el seu camí per convertir-se en llei, acabarà també per ser reconeguda per tota la societat menorquina.

Hem de poder avançar a un millor ritme en les polítiques de preservació dels recursos i en el canvi de model energètic. Hem de fer front de manera decidida als problemes de l'aigua i de sanejament, de la generació i de la gestió de residus. Hem de poder regular, ordenar, impulsar les activitats econòmiques que han fet del nostre model econòmic un clar exemple a seguir, en obrir portes per continuar fent feina per una economia encara més diversificada, amb noves oportunitats, una economia que persegueixi l'equilibri com a fórmula de prosperitat i perdurabilitat. Però en la persecució d'aquest equilibri hem d'evitar que aquestes activitats econòmiques acabin per desbordar, amb les conseqüències de la seva inèrcia, la capacitat d'acollida de la nostra illa, l'accés dels cotxes, la pressió humana sobre les platges i la mar, sobre la costa i el camp, sobre els espais naturals i patrimonials més emblemàtics, sobre les infraestructures i el transport, són una amenaça per a la perdurabilitat del model de Reserva de Biosfera, i poden

acabar per erosionar la seguretat i la proverbial cohesió social de Menorca, que hem de protegir com el bé més preuat que tenim.

Per açò hem de disposar d'instruments que puguin arribar allà on el pla territorial no ho pot fer, per si els hem de menester, i els hem de saber aplicar, és clar que sí, quan convengui i si convé, amb el seny i el sentit de mesura que van fer possible la declaració. Volem avançar, volem seguir fent camí i ho volem fer des de la legítima ambició de poder protagonitzar la definició del nostre propi rumb com a societat, amb capacitat de decidir, però des de la lleialtat institucional i des del més escrupolós respecte sempre a l'Estatut i a tot l'ordenament, i, com no, a les institucions amb les quals volem compartir aquest camí.

Els deman que vulguin ajudar Menorca en aquest el nostre camí d'equilibri, sempre tan difícil entre el creixement i la preservació; que ens ajudin a construir un futur de prosperitat i benestar; que respectin, com sé que faran, la idiosincràsia pròpia de Menorca, de la qual els parlava al principi d'aquesta intervenció.

Acab, president. Cadascuna de les Illes és singular i per açò tenim la complexa articulació política i institucional que tenim en aquesta comunitat, però les quatre illes convergim en l'objectiu comú de fer camí a la prosperitat de manera compartida, allò que ens uneix és allò que ens enforteix, allò que ens distingeix ens fa millors.

La societat menorquina va triar el seu camí, l'ha seguit i ho vol seguir fent, però per poder-ho fer ha de disposar de més i millors instruments al seu abast, de més i millor capacitat de decisió, Menorca va trobar el seu camí d'oportunitats en un difícil equilibri, és la nostra particular via a la prosperitat. La llei que avui els proposam vol tenir aquest noble i legítim objectiu, el de continuar fent aquest camí compartit.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mora. Ara correspon donar la paraula al Sr. Juaneda.

Bé, ara intervindrà la Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Bon dia, gràcies president, gràcies diputades, diputats. El 1993 Menorca fou declarada Reserva de Biosfera per la UNESCO, una distinció que reconeix l'harmonia amb la qual hem conviscut al llarg dels temps les menorquines i els menorquins amb el nostre entorn natural. L'illa alberga els últims paratges naturals millor conservats del Mediterrani, un parc natural, cinc reserves naturals, una reserva marina i dinou zones ANEI, Àrees Naturals d'Especial Interès, indiscutiblement un racó mediambientalment únic.

El programa MaB, de reserves de la biosfera de la UNESCO, és un programa científic intergovernamental que cerca establir les bases científiques per cimentar, a llarg termini, la millora de les relacions entre les persones i l'ambient.

Si tenim en compte la població mundial, només un 2% habita a una reserva de la biosfera i, en conjunt, les reserves ocupen menys d'un 7% de la superfície emergida mundial. La declaració de Reserva de Biosfera d'un indret, com Menorca, així com Lanzarote, el mateix any, va suposar un canvi de paradigma i una aposta arriscada, per primera vegada es plantejava una Reserva de la Biosfera en sentit holístic, una illa sencera.

Cal destacar l'aprovació del Pla Territorial Insular a l'any 2003, que actualment es troba en revisió, per tal de complir amb la seva funció adaptativa al context insular actual; també el Pla d'Acció de Reserva de la Biosfera, aprovat a l'any 2019, i la declaració de Menorca com a illa pilot d'Agenda Urbana, l'any passat, iniciativa que consisteix a establir una metodologia de treball en el marc de l'ODS 11 de l'Agenda 2030 per tal d'aconseguir ciutats i assentaments humans sostenibles, inclusivament, segurs i resilents.

El Govern és competent en molts de temes que afecten la reserva, per tant, objectivament, s'ha d'entendre com un desenteniment històric i una deixadesa de funcions i un incompliment reiterat i greu de disposicions normatives, estatals i internacionals que especifiquen la necessitat d'un desenvolupament i reconeixement de la Reserva de Biosfera a l'ordenament autonòmic, aquest fet entorpeix l'assoliment de les funcions com a reserva. I és aquí on hem de reafirmar que aquesta proposició de llei no és un caprici.

Aquesta advertència ja la va fer el doctor biòleg de la UIB, Jeroni Galmés, a la Diada de Sant Antoni de l'any 2018, a la Sala de Plens del Consell Insular de Menorca, al meu entendre va ser l'espurna, el minut zero d'aquesta iniciativa legislativa que avui tractam en seu parlamentària.

La proposta de llei de Reserva de Biosfera és una llei de Menorca i per a Menorca, hauríem volgut que fos de la institució, no només de l'equip de Govern, però ni el Partit Popular ni Ciutadans no varen donar suport a aquesta iniciativa en seu del consell insular, excuses jurídiques que amaguen una total manca d'interès en consolidar el model de sostenibilitat que ha situat Menorca en el mapa internacional de les bones pràctiques, i alhora, en el camí de millorar les seves mancances, i assolir també les fites pendents, especialment quant als vectors ambientals, aigua, energia i residus.

Senyores diputades i senyors diputats del Partit Popular i de Ciutadans, tenen l'oportunitat de revertir l'equivocada decisió dels seus companys i companyes, el Pla d'Acció de Reserva de la Biosfera, complementat pel Pla d'Acció d'Agenda Urbana, i ara aquesta llei de Reserva de Biosfera, han de permetre que Menorca lideri el compliment de les agendes internacionals i faci seus els Objectius de Desenvolupament Sostenible i assegurar les necessitats de les generacions actuals sense comprometre i sacrificar la capacitat de les futures generacions de satisfer les seves pròpies necessitats.

Així, les coses, els instruments normatius i estratègics hauran de permetre no només assolir fites de sobirania energètica i alimentària, entre d'altres, sinó també objectius com el de diversificació econòmica, neutralitat climàtica, mobilitat sostenible i, alhora, acabar amb la pobresa, impulsar drets cívics i socials, garantir l'ocupació, l'assequibilitat de l'habitatge i les cures, amb especial atenció a col·lectius vulnerables.

Com diu l'antropòloga ecofeminista, Yayo Herrero: "*Somos muchas las personas que en un mundo finito, cuyos límites ya están traspasados, tenemos más de lo que nos corresponde. Somos naturaleza, y pensar la vida al margen de la biosfera es simplemente una construcción cultural errónea e ilusa. No hay economía, ni tecnología, ni sociedad sin naturaleza y sin cuidados, pongamos en práctica la justicia materna de compartir lo que hay frente a un sistema que premia a quienes compiten por la satisfacción de sus deseos, sin asumir ningún límite.*"

Des d'Unidas Podem volem felicitar tota Menorca perquè la passa que donam avui torna ser una passa de gegant i és d'alçada de gegant la nostra responsabilitat perquè aquesta llei vagi la llum i arribi a bon port. No és una llei per a nosaltres, és especialment una llei per a les generacions futures.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gómez. Donam la paraula al Sr. Juaneda.

EL SR. JUANEDA I MERCADAL:

Bon dia, president, presidenta del Govern de les Illes Balears, conselleres, consellers, persones que ens mireu en directe i persones que també sou al públic, diputades i diputats, bon dia.

Permeti'm començar la meva intervenció amb una afirmació categòrica: avui el Govern de Menorca posa en les vostres mans, en les mans dels representants de tots els pobles de les Illes Balears, el futur de Menorca. I perquè d'açò es tracta, una proposició de llei generada a Menorca, a partir de la voluntat dels menorquins i menorquines, que pretén dissenyar el futur de la sostenibilitat i prosperitat de la diversificació econòmica del respecte a l'entorn natural que ens envolta.

En primer lloc, crec que cal deixar ben clar que la condició de Menorca com a Reserva de Biosfera ens obliga a la posada en pràctica de les polítiques que permetin conjugar harmònicament l'activitat humana, l'econòmica, la cultural, la social, amb la preservació del nostre entorn. La gestió de la Reserva de Biosfera va molt més enllà de la simple gestió mediambiental i no pot quedar reduïda als mecanismes propis de gestió d'un espai natural protegit.

La Reserva de Biosfera és un tret diferencial de Menorca respecte de la resta d'illes, un tret que no pot quedar reduït a una simple etiqueta, sinó que ens obliga a dur a terme

polítiques transversals que afecten tots els àmbits de la nostra societat.

Com va dir el Sr. Josep Miquel Vidal Hernández, a la conferència inaugural de les Jornades sobre els 15 anys de la Reserva de Biosfera, en relació amb els motius pels quals es va declarar Menorca Reserva de Biosfera, deia: “Les Reserves de Biosfera es veien, no com a reducte per a gaudi de vacances, sinó com a laboratori per experimentar solucions aplicables a altres indrets del planeta. És així que les reserves de biosfera servirien per proporcionar solucions locals a la problemàtica de la conservació global, en un intent de canviar des de baix el model de creixement il·limitat.”

Vet aquí, llavors, el motiu d'aquesta llei tan necessària com ambiciosa, tan justificada com innovadora.

La condició de Menorca com a Reserva de Biosfera exigeix una gestió diferenciada feta des de i per a Menorca, i perquè aquesta gestió sigui així el Consell de Menorca haurà d'anar assumint, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, tot un seguit de competències que poden ser-li transferides o delegades. Així mateix, és absolutament imprescindible la dotació econòmica suficient com per poder implementar les línies d'actuació que s'estableixen en aquesta llei.

Per altra banda, tal i com he dit abans, cal actuar des de la transversalitat amb l'objectiu de fer compatibles ara, però també en el futur, l'activitat humana i la preservació del medi natural, la qual cosa fa necessària una gestió, com, per exemple, una gestió especial dels espais protegits i més vulnerables que a Menorca en tenim molts.

Al mateix temps, hem d'apostar decididament per la diversificació econòmica, amb un ferm suport al camp de Menorca, a l'activitat pesquera, però també a l'activitat forestal. No menys important serà l'artesanía, ni la indústria, especialment les noves tecnologies i la innovació digital. Heu de tenir en compte que Menorca serà un dels llocs més valuosos per al desenvolupament de l'economia digital, primer, pel potencial del talent jove que tenim a Menorca, i segon, per la qualitat de vida que ofereix la nostra illa.

Per altra banda, la promoció del producte local, el comerç de proximitat, la producció ecològica com a nou model de producció i consum, en generar una economia de proximitat i sostenible, tot i crear sinèrgies en el sector turístic.

En definitiva, aquesta llei serà clau per fer real el que diem tots i totes, una economia circular i una riquesa distribuïda.

Senyores diputades i diputats, aquesta és una llei en sintonia amb el temps en què vivim, canvi climàtic, que exigeix mesures urgents i valentes; així, des de Menorca, apostam pel compliment de l'Estratègia Menorca 2030, a partir del foment de les energies renovables, i la descarbonització de la nostra illa. Mesures d'avui perquè existeixi un demà, volem una Menorca autosuficient energèticament i neta de gasos d'efecte hivernacle.

Amb açò he esbossat ja a grans trets els principals eixos que conformen aquesta llei, tindran vostès, senyores diputades i

diputats, oportunitats abastament de conèixer-los en el procés parlamentari si, com esper i desig, avui és presa en consideració.

Permeti'm que apel·li al vot favorable de tots vosaltres per permetre el debat i perquè estic convençut que si la llei és un bé per a Menorca, també ho és en benefici de totes les illes, la diversitat és una riquesa que tenim en comú, l'avanç d'uns és el triomf de tots, una Menorca pròspera alhora que respectuosa amb l'entorn, en definitiva, un actiu per a totes les illes.

Així mateix, estic convençut que en aquesta proposició de llei ens hi podrem trobar tots, d'un i de l'altre cantó de l'espectre polític, no és una llei ideològica, ni molt menys dogmàtica, és una proposició que recull el sentiment molt majoritari dels menorquins i menorquines que l'han enriquida amb la seva participació i aportacions, és una llei fruit del procés d'anys, on tots els sectors de la societat menorquina han estat escoltats.

Fins i tot estic convençut que, així com ha succeït amb altres iniciatives pioneres, la Llei de Menorca Reserva de Biosfera romandrà en el temps, i tenim exemples com el model d'educació infantil 0-3 a Menorca, el mateix pla territorial o la Llei del Camí de Cavalls; una llei per a tots i de tots, perquè el que ens empeny és garantir un futur de Menorca i el benestar dels menorquins i menorquines.

Acab, senyors diputats i diputades, avui pot ser un gran dia per a Menorca, sí, és cert, però també per al conjunt de les Illes Balears, perquè si el gran poeta eivissenc ens deia que “voler l'impossible ens cal”, avui tenen la gran oportunitat de fer possible el que cal per al nostre poble.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juaneda. Ara em correspon demanar als diferents grups parlamentaris si volen intervenir en el torn a favor, en contra o fixar posició.

Grup Parlamentari Popular?

EL SR COSTA I COSTA:

Intervindrem en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Ciudadanos?

LA SRA. GUASP I BARRERO:

En contra, president.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari VOX?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari El Pi?

EL SR. MELIÀ I QUES:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Unidas Podemos?

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca?

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

A favor, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Mixt?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista?

EL SR. BORRÀS I BARBER:

A favor, president.

EL SR. PRESIDENT:

Començam amb les intervencions dels grups parlamentaris en torn a favor de la proposició de llei. I, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula el Sr. Jiménez.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. En primer lugar, dar la bienvenida a las personas que han venido desde Menorca y a otras personas que vienen aquí a escuchar nuestro apoyo a esta defensa de la Ley de Reserva de Biosfera de Menorca.

Menorca, la isla sostenible, la isla que ha luchado por mantener su paisaje, la isla que ha luchado porque la

masificación turística no acabase con el equilibrio socioambiental de su territorio, estas son algunas de las afirmaciones que pueden encontrarse con mayor frecuencia en los medios de comunicación, en libros de viajes, en guías y folletos turísticos, y también en los últimos tiempos en plataformas turísticas, muchas de ellas extranjeras, que promocionan una imagen diferente de la isla con respecto a otras.

Lo cierto es que la isla de Menorca, más allá de la exactitud de las afirmaciones versadas, tiene desde hace décadas una relevancia internacional por la imagen de sus playas vírgenes o de sus calas recónditas, o de los pinares bajando hacia el mar, o de sus acantilados abruptos, o de su interior, jalonado de muros de piedra seca, de su paisaje agrario, o de sus faros, pero también esa relevancia es fruto de la gestión ambiental y cultural de su territorio, algo que quieren mucho que ver con la forma de ser de sus habitantes, pero también con una historia, con un pasado no siempre bien interiorizado.

Son conocidas por parte de la mayoría de la población las denominaciones inglesa y francesa de la isla, en el siglo XVIII, y la influencia que dejaron, especialmente la primera. También lo es su muy lejano pasado prehistórico, con el importante legado talayótico que asombra al visitante, que hoy sirve de referente al turismo cultural y por el que aspira la isla a ser Patrimonio de la Humanidad. Poco se conoce o no se sabe suficientemente, en cambio, por parte de esa misma población, del paso de otros pueblos a lo largo de la historia, como los fenicios, los griegos, los romanos o los vándalos, tampoco del largo tiempo de ocupación musulmana, que ha dejado su toponimia, inconfundible en numerosos lugares de la isla; paso importante de distintos pueblos de mayor o menor incidencia en el territorio y en sus habitantes, pero esenciales para entender el presente, hemos de recordar ahora que somos la suma de nuestros pasados, de todos nuestros pasados.

Tampoco se conoce suficientemente el régimen de propiedad de la tierra, de profundas consecuencias sociales, que ha existido hasta nuestros días, la división del espacio agrario en cercados de piedra que permitan una alternativa trienal del cultivo, un aprovechamiento optimizado del recurso escaso de suelo y agua, la desigualdad en la distribución de la riqueza y la obligada emigración de tantas personas al continente americano y a Argelia, para buscar el sustento que los dueños de la tierra les negaban.

La importancia de su papel militar en la historia queda reflejada en el puerto natural de Maó o en las torres de vigilia, que aún se levantan a lo largo del litoral, pero también las innumerables defensas republicanas de la costa, construidas para rechazar la invasión fascista, cuyas ruinas se mantienen condenadas al olvido por las administraciones, cuando debieran tener un papel importante de memoria democrática.

Una isla castigada durante décadas a la falta de inversiones y al ostracismo por el régimen franquista, por su alineamiento republicano. Pero, cosas del destino, una decisión que sirvió para limitar el acceso masivo del turismo en el inicio de este fenómeno en los primeros sesenta del siglo pasado. Una isla que ha sabido leer el impacto de este fenómeno sobre el territorio, a través de los movimientos sociales, de algún

partido político, de colectivos ciudadanos y, singularmente, del movimiento ecologista, que pudo frenar la ambición desmedida y el desprecio ambiental de algunos promotores y constructores.

El retraso de la llegada del turismo y la oposición social están en la base de que Menorca sea hoy día un espacio diferenciado del resto de las Islas Baleares. Fruto de esa preocupación y bajo la atenta mirada de esos movimientos y de la opinión ciudadana, las administraciones insulares han tratado de llevar a cabo una gestión del territorio conforme a ese necesario equilibrio entre actividad económica y preservación ambiental, y lo que tal vez refleje mejor esta preocupación es la redacción y aprobación del Plan territorial insular de Menorca del 2003, un esfuerzo en la ordenación territorial que trató de combinar conservación del territorio con actividad económica, haciendo hincapié en la riqueza biológica y paisajística de la isla, expresada, por una parte, en el extraordinario valor de su fauna endémica o la gran diversidad de sus elementos florísticos, dando un valor de integración a esa diversidad biológica y ecosistémica, mediante su consideración como un todo, en el que interactúan de manera sistémica todos sus elementos. Y, por otra, considerando el paisaje como la expresión sintética de los procesos ecológicos y sociales en el territorio y, dada la perspectiva individual o colectiva del mismo, enfocando su ordenación como un recurso como patrimonio ambiental y cultural.

Esa misma concepción integradora es la que da pie al número considerable de espacios naturales protegidos existentes, tanto en el sentido más estricto recogido en la LECO, que tiene su representación máxima en el Parque Natural de S'Albufera des Grau, pero también en la extensa Xarxa Natura 2000, con diversas ZEPA y Lugares de Interés Comunitario, los LIC, y, asimismo, de forma relacionada con los que se recogen a través de las distintas figuras de protección recogidas en el PTI, como los ANEI o los ARIP.

El agua es otro de los aspectos tratados en el PTI, en Menorca es un bien secular de cuyo aprovechamiento ha quedado huella en los distintos sistemas de captación, conducción y almacenamiento, con su red de acequias norias, aljibes o pozos, un bien que requiere también de una mirada atenta para solucionar los evidentes problemas relacionados con la cantidad escasa para atender una demanda creciente, y la calidad, relacionada con la contaminación y la depuración.

Como otras muchas regiones del Estado y de Europa, Menorca sufre un profundo desequilibrio entre el peso económico de la actividad agraria, que no llega al 6% del PIB insular, aunque por encima del raquíctico 0,59% del conjunto balear, y la superficie dedicada a ese aprovechamiento puede suponer alrededor del 50% del total, una actividad que debe primar los cultivos mediterráneos en secano, que conforman ese paisaje tan tradicional en mosaico, con zonas forestales de impronta identitaria y constatada sostenibilidad.

Esperamos que el reconocimiento reciente del hecho insular y las ayudas de la PAC conseguido por la Conselleria de Agricultura, sirvan para este objetivo de un sector fundamental para la seguridad y soberanía alimentarias, y la conservación del paisaje.

También es fundamental, para la gestión sostenible del territorio, potenciar el contrato agrario de Reserva de la Biosfera y la custodia agraria del territorio.

La revisión del PTI se enfoca como un cambio de paradigma en cuanto a los anteriores modelos de ordenación territorial, priorizando ahora el equilibrio de una actividad económica racional en relación con los recursos y la protección de estos. Pero también se introduce como concepto la generación de riqueza con equidad social, algo que se indica, y cito textualmente, que “ha de ser necesariamente posible, viable e incluso legítima, en el nuevo contexto espacio temporal de la globalidad”, y esto supone la necesidad de un cambio de paradigma, tanto en la visión como en la elaboración de estas estrategias de acción y desarrollo.

Una globalidad que nos enfrenta a los retos del cambio climático y de la pérdida de biodiversidad, pero también al uso sostenible de los recursos, tales como los hídricos, a los energéticos, o la gestión adecuada de los residuos fundamentales para la sostenibilidad de la isla; tan fundamentales como introducir la herramienta de la capacidad de carga del territorio en base a criterios ecosociales, algo que debería estar presente de forma transversal en todas las leyes, como, por ejemplo, en la del turismo, recién aprobada.

Y, hablando de turismo, un sector de gran importancia en Menorca, como en el resto de Baleares, es evidente que es necesario limitar el crecimiento indefinido, cambiar la visión del cuanto más mejor, y apostar por la calidad y la sostenibilidad, así como trabajar para construir nuevos horizontes productivos. Esta es la apuesta de la Cumbre Mundial de Turismo Sostenible, celebrada en Vitoria-Gasteiz en 2015, que redactó la Carta de Turismo Sostenible, a raíz de detectar los efectos negativos del desarrollo turístico, incluyendo especialmente la destrucción de recursos naturales y culturales, algo que, por supuesto, no puede permitirse la isla de Menorca bajo ningún concepto.

El PTI 2003 está en revisión, con otra medida más actualizada, más cercana a los tiempos que vivimos, pero manteniendo viva la lectura del pasado, de los usos tradicionales de la historia de los pueblos que llegaron a ella, de la cultura que construyeron sus gentes, de la memoria compartida que se ha ido fraguando en silencio a través de los siglos. De esa memoria compartida nos llegan retazos del pasado, apenas fragmentos de la historia que nos explican parte de lo que sucedió y que ahora interiorizamos como lo hacemos con las imágenes mudas de ese pasado que el territorio nos devuelve.

Y esa historia fragmentada de las huellas del pasado que lo mantienen vivo, de la presión ciudadana, de los usos y aprovechamientos del territorio y de su gestión nace la configuración actual del territorio del que se desprende el paisaje menorquín por el que ahora transitamos y por el que ha sido tan reconocido internacionalmente. Prueba de ello es el reconocimiento por parte de la UNESCO de Menorca en el 93, del siglo pasado, como Reserva de la Biosfera, un reconocimiento que actualmente implica potenciar la sostenibilidad del territorio en base a normativas marcadas por este organismo de la ONU, en cuanto a la estrategia de

programas sobre el hombre y la biosfera para el periodo 2015-2025, a las directrices fijadas en la Declaración de Lima y en su plan de acción para ese mismo período, para el período 2016-2025. Y en cumplir los requisitos establecidos por la Ley de patrimonio natural y biodiversidad.

Entre los muchos objetivos considerados, hemos de citar por su importancia la implementación de los Objetivos de Desarrollo Sostenible y los acuerdos multilaterales ambientales. Este reconocimiento ha dado aún mayor fuerza al trabajo realizado en Menorca por disponer de un territorio sostenible en su compleja diversidad, y además la declaración atañe al conjunto de la isla, comprendiendo tanto los espacios protegidos de especial calidad ambiental, como aquellos otros antropizados o urbanos, algo poco usual, en general, y aún menos en España, donde solo existen dos territorios con estas características: Lanzarote y Menorca.

La Reserva de Biosfera se sustenta en cinc ejes que pretenden complementarse entre sí: medio ambiente, economía, cultura, turismo y bienestar social; con líneas de acción que, entre otros, contemplan la conservación del patrimonio natural, el impulso de la profesionalización de los sectores productivos, el impulso del medio rural y de la producción local, el fomento de la cultura talayótica y la conservación del patrimonio cultural inmaterial, las medidas de fomento para atraer mercados turísticos vinculados al turismo sostenible, la integración del turismo y el resto de sectores económicos insulares, para promover la economía local circular e inclusiva.

En el 96 se presentó el Observatorio Socioambiental de Menorca, el OBSAM, dependiente del Instituto Menorquín de Estudios, para evaluar mediante indicadores la evolución social, económica y ambiental de la reserva.

En 2008 se crea la Agencia Menorca Reserva de la Biosfera como entidad administrativa del Consell de Menorca, que centra sus actividades en desarrollar los objetivos de la declaración de Menorca como Reserva de Biosfera por el programa de la UNESCO y del Plan de acción de la Reserva de Biosfera en los ámbitos de gestión sostenible, educación, conservación y desarrollo de la región. Esta agencia incluso en su primer momento estuvo también entre sus metas impulsar esta ley que hoy debatimos aquí.

Una ley específica que se quiere impulsar desde hace años, que nos han presentado hoy la presidenta del Consell, el conseller de Medio Ambiente y Reserva de Biosfera y la consellera d'Ocupació, Habitatge i Cooperació Local; una ley específica, trabajada y consensuada durante mucho tiempo por los dos partidos y la cohesión que están al frente del Gobierno insular, que pretende superar al PTI en aquellos aspectos sectoriales donde queda limitada.

La finalidad, por tanto, en último término, de esta ley, es ampliar los objetivos y las posibilidades de actuación que emanan del plan territorial. Una ley cuya necesidad se justifica por la especificidad territorial integrada como Reserva de Biosfera y por las dinámicas subyacentes a su carácter insular; una ley que pretende dar respuestas desde lo local a los retos derivados de la amenaza del cambio climático y de la pérdida de biodiversidad, de la protección de los espacios naturales y

del paisaje, del aprovechamiento agroganadero sostenible del territorio o de la limitación del turismo a la capacidad de carga ecosocial de ese mismo territorio, entre otros objetivos.

Asimismo, la necesidad de las normativas locales en relación con la gestión de las reservas de biosfera queda recogido en el Plan de acción de Ordesa Viñamala, del periodo 2017-2025, para la Red española de reservas de la biosfera. Así, en el área de acción estratégica A, en el objetivo A3, integración de las reservas de biosfera de la legislación, las normativas o los programas pertinentes, junto al apoyo al funcionamiento de la Reserva de Biosfera, en cuanto a acciones concretas, se indica en el punto A3.1, la necesidad de reconocer la reserva de la biosfera en la legislación autonómica y local, o en los programas a nivel regional -perdón-, nacional o autonómico, y de articularse en la legislación o normativa de la Administración General del Estado, con comunidades autónomas o administraciones locales.

Nuestro grupo parlamentario da apoyo a esta proposición de ley. Hemos tratado de explicar las necesidades de su tramitación desde la perspectiva del hilo conductor de la historia y de la memoria, desde las características físicas y humanas de su paisaje, desde la gestión actual del territorio y desde la visión que tienen de él sus habitantes, todos sus habitantes, los originarios de la isla y los que fueron llegando desde las distintas diásporas. Creemos que apoyar esta proposición de ley es apoyar y mejorar el trabajo realizado en pro de una Menorca sostenible e inclusiva en los últimos treinta años.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Consell de Menorca, senyors consellers, senyores conselleres i resta de càrrecs, benvinguts, benvinguts a aquest debat de presa en consideració de la proposició de llei de Menorca Reserva de Biosfera. Benvinguts al Parlament de les Illes Balears.

Quasi trênta anys després de la declaració de Menorca com a Reserva de la Biosfera, a l'any 1993, per la UNESCO, arriba a aquesta casa una proposició de llei esperada pels grups parlamentaris; una llei que espera amb il·lusió perquè emana de la capacitat d'iniciativa legislativa que tenen els consells de les nostres illes, i arriba de la mateixa manera que ja fa quatre anys, el 12 de juny de l'any 2018, va arribar i es va prendre en consideració la proposició de llei de camins públics de Mallorca, una proposició impulsada pel Consell de Mallorca, un dia molt especial per a tots, i els companys del Consell de Mallorca que ens acompanyà en aquell moment, el Sr. Miquel Ensenyat, o la Sra. Mercedes Garrido, avui, amb responsabilitats en el Parlament de les Illes Balears i en el

Govern de les Illes Balears, respectivament, segurament en poden donar bon testimoni.

Qualsevol proposta de llei mereix el reconeixement i el respecte d'aquesta cambra, però és cert que aquelles que emanen dels mecanismes no habituals, no convencionals, i que vénen de baix a dalt, fan especial il·lusió. En poc temps, tendrem el debat de la proposició de llei de Menorca Reserva de Biosfera, que emana del Consell de Menorca, i també seria la ILP, si tot va bé, promoguda pel GOB, que emana de la societat civil organitzada i de la participació ciutadana. I és aquest esperit, el de la feina de baix cap a dalt, el de la participació de les institucions locals i insulars, i també la societat civil i la ciutadania, la que ens fa combregar avui, d'una manera inusual, especial, perquè aquestes propostes i iniciatives són una mostra d'una ciutadania, una societat civil i unes institucions locals i insulars fortes, són, per tot això, una mostra d'una democràcia sana, activa i viva.

El context, la posada en escena d'aquesta llei també és especial, la proposició arriba a les portes del Parlament de les Illes Balears flanquejada per dues dates importants, a les portes del 30è aniversari de la declaració de Menorca Reserva de la Biosfera per la UNESCO, record el 25è aniversari perquè vaig poder participar de la mà del Govern de les Illes Balears essent membre del gabinet del Sr. Vicenç Vidal, aleshores, conseller de Medi Ambient, i també en el marc de la celebració del Dia Mundial del Medi Ambient, el 5 de juny, i del seu 70è aniversari. Ja fa 70 anys, o han passat 70 anys de la Conferència d'Estocolm de les Nacions Unides, a l'any 1972, una conferència sobre medi humà i que posà la preservació del medi ambient i l'activitat humana en el centre de les polítiques públiques.

Dues idees, precisament, el medi ambient i l'activitat humana, que donen sentit a la declaració de Reserva de Biosfera, la conciliació dels valors naturals amb el desenvolupament econòmic sostenible humà.

No és cap secret que nosaltres, des del Grup Parlamentari de MÉS per Mallorca, donarem suport a la presa en consideració d'aquesta llei. El dia d'ahir, el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca anuncià el seu suport i vot favorable a la presa en consideració. A tot això que ja hem dit, volem fer constar un seguit de qüestions: el ferm compromís de MÉS per Mallorca amb la protecció del medi ambient; la defensa del territori dels nostres espais naturals, dels nostres ecosistemes i de la seva biodiversitat, perquè són un pilar de la nostra formació política; també ho és el ferm compromís que no sols n'hi ha prou a declarar nivells de protecció, cal una correcta gestió d'aquests espais, i una mostra d'aquest compromís la tenim els avanços del PORN de Mondragó, de s'Albufera o el recent anunci d'exposició pública del PORN del Parc Natural de Llevant, un PORN que veu la llum en un context d'ampliació del Parc Natural de Llevant. Per tant, tenint avui el Sr. Miquel Mir, conseller de Medi Ambient del Govern, voldria donar-li l'enhorabona per aquesta notícia.

I d'igual manera ho és el principi d'un desenvolupament econòmic i una activitat sostenible, i ho fem, des de MÉS per Mallorca, donant suport a les polítiques de transició energètica d'aquest govern, a les polítiques que impulsen un model turístic

sostenible i socialment just i en defensa de la promoció i l'economia local, un eix que no és fàcil ni senzill i que, en nombroses ocasions, totes les formacions polítiques entrem en alguna contradicció.

Quart aspecte que volíem destacar de la proposició de llei és que ens trobam davant una eina, un instrument que cerca, entre d'altres, potenciar l'economia i la indústria local, millorar la cadena alimentària, desplegar energies renovables, modernitzar la gestió de l'aigua, potenciar la protecció del medi marí, impulsar la innovació del sector primari, diversificar l'economia, gestionar els problemes de massificació i millorar la mobilitat sostenible. Davant aquests principis, des de MÉS per Mallorca, només podem aplaudir la iniciativa i acompanyar-la. Una aposta que creiem que servirà per seguir avançant en la sostenibilitat, la preservació del territori i el creixement respectuós amb l'illa de Menorca.

També voldria fer constar el compromís de la nostra formació de MÉS per Mallorca, amb Menorca Reserva de la Biosfera, un compromís que té dos eixos: el primer, i ho vàrem tenir clar des del primer moment que entràrem a gestionar en aquest pacte, en un pacte que inicià a l'any 2015 i que es renovà a l'any 2019, que té dos eixos, com he dit: el primer, un compromís de Govern, i el segon, un compromís polític. El compromís de govern perquè MÉS per Mallorca ha tingut, en virtut dels pactes, la titularitat de la Conselleria de Medi Ambient, des del 2015 fins a dia d'avui, i és cert que la declaració de Reserva de la Biosfera requereix de polítiques transversals, però ningú no em negarà que una de les grans conselleries que incideix directament en aquesta declaració és la de Medi Ambient.

Per tant, duim set anys gestionant aquesta conselleria i quatre anys gestionàrem Agricultura i Pesca, i tres anys portam en l'actual legislatura, gestionant Ordenació del Territori. Tot això, sota els mandats de Vicenç Vidal i Miquel Mir, que també va ser titular de la Direcció General d'Espais Naturals i Biodiversitat a la passada legislatura. Per tant, fou sota aquest mandat que el Govern de les Illes Balears col·laborà, ha col·laborat i seguirà col·laborant, i ho va fer per primera vegada amb la Reserva de la Biosfera. A l'any 2017, la Conselleria de Medi Ambient atorgà 120.000 euros, com a primera línia d'ajudes directa a la Reserva de la Biosfera. El 2018, 70.000 euros, entre la Conselleria de Medi Ambient i 80.000 euros amb la Conselleria de Presidència. També a l'any 2019, 70.000 euros de la Conselleria de Medi Ambient.

Però no només aquí, entre l'any 2020 i el 2022, el nostre compromís ha estat també amb la Reserva de la Biosfera amb una subvenció de 150.000 euros a favor del Consell Insular de Menorca, per a educació ambiental, 87.000 euros; per subvencions per a residus, 125.250 euros, i 150.000 euros d'ITS. També actuacions finançades amb el Fons Posidònia, 210.000 euros, a la Reserva de la Biosfera fons Pla de recuperació, transformació i resiliència, el 2022, 755.383 euros. I això crec que és una mostra d'aquest gran compromís, un compromís que hem tengut amb la Reserva de la Biosfera i que MÉS per Mallorca seguirà tenint.

Però també hem dit que tenim un compromís polític, més enllà de la gestió del Govern, i el primer compromís polític que

tenim amb aquesta llei és l'insularisme. MÉS per Mallorca aposta per l'insularisme, que representen els consells, amb la participació activa de baix a dalt, la proximitat de les competències a la gent i desapoderament dels governs locals, sempre en el marc del Govern de les Illes Balears, en el marc d'un projecte de país conjunt.

També el nostre compromís polític és en base a les polítiques ambientals i d'economia local que veiem dibuixades en aquesta llei; també pels acords preferents amb les forces d'esquerres i sobiranistes, i ho hem dit moltes vegades, per a nosaltres la nostra voluntat és arribar a grans acords amb el bloc d'esquerres, el bloc de forces sobiranistes. Per tant, el nostre compromís polític serà aquest; per tant, aquest compromís polític i aquest compromís d'acció de govern guiaran la nostra actuació en aquesta proposició de llei.

La proposició de llei té una característica general clara, que és un nou instrument per a una millor ordenació i una gestió de Menorca Reserva de Biosfera. A la meua intervenció ja n'he fet referència, però crec pertinent recordar la importància de la correcta gestió dels nostres espais naturals i, per això, s'han de conjugar una sèrie d'elements que no sempre coincideixen dins la mateixa olla: voluntat política en la seva gestió, instruments legals, recursos i sobretot un bon finançament.

Els avanços en aquests darrers set anys són inqüestionables, quantitativament els podem exposar, però necessitam encara a dia d'avui un millor finançament per tenir millors recursos, per a un major creixement de treballadores i treballadors públics per a la correcta gestió d'aquests espais, i és en aquest sentit que MÉS per Mallorca reivindica i reivindicarà un model de finançament just que ens permetin assolir aquest objectiu. Ho fem com a membres del Govern, ho fem a través dels nostres càrrecs, en aquest cas, del senador Vicenç Vidal, en el Senat de l'Estat.

El Parc Nacional de Cabrera, el Parc Natural d'Es Trenc, el Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, el Paratge Natural de la Serra de Tramuntana, són també espais que requereixen d'uns recursos que no acaben d'arribar. Per això seguirem mirant a qui ens ho nega, seguirem reivindicant davant l'Estat unes majors inversions en els pressuposts generals de l'Estat, un nou sistema de finançament i un REB cent per cent, un REB complet que encara a dia d'avui no tenim.

I per això, companyes i companys, necessitam que el Govern de les Illes Balears sigui un puny tancat davant l'Estat.

Des de MÉS per Mallorca també reconeixem el paper de la Serra de Tramuntana, Patrimoni Mundial de la UNESCO, i per això miram aquesta llei amb atenció. Seguirem amb interès el camí d'aquesta proposició no de llei, la declaració de la Serra de Tramuntana com a Patrimoni Mundial de la UNESCO, fa prop més de 10 anys, ens ofereix molts de reptes, molts dels quals en paral·lel i semblants a Menorca Reserva de Biosfera, no iguals, però sí semblants; per tant, mirarem aquest camí amb molta atenció. És, per tant, que aquesta llei ens obre a l'illa de Menorca i a la Serra de Tramuntana, per ventura, una visió de cara al futur, i és per això que també destacam aquesta

proposició de llei i destacam aquest caràcter pioner, aquest caràcter pioner que pot guiar també la resta d'illes.

Per últim, respecte de la tramitació de la llei, des de MÉS per Mallorca seguirem, com ja hem dit, tendrem unes columnes clares: la primera és la recerca de grans consensos entre les forces d'esquerres insularistes, aquest serà el nostre prioritari marge d'acció; segona, el sentit de govern que ens han assignat com a membres d'aquest govern; la tercera, la lleialtat entre les institucions; la quarta, l'escolta activa dels agents i de tots els sectors implicats, perquè aquests són els protagonistes d'aquesta proposició de llei; i la cinquena, i darrera, el respecte a la voluntat del poble de Menorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, permeti'm donar la benvinguda als companys de Menorca, aquesta nodrida delegació menorquina i, en primer lloc, evidentment, a la presidenta, benvolguda amiga, Susana Mora, també als companys de MÉS per Menorca, al conseller Josep Juaneda, al vicepresident Miquel Àngel Maria, i també a la companya de lluites educatives, Cristina Gómez, moltes gràcies per ser-hi aquí, en tenim moltes lluites compartides de passat, de present i de futur. I també a la resta de la delegació, vull destacar la presència també del conseller Eugenio Ayuso, crec que és important que avui vostè sigui aquí, un partit que no va donar suport, però que, en canvi, crec que vostè, amb la seva presència aquí, demostra que és conscient de la importància que això té per a Menorca i, per tant, crec que és un gest que l'honora i d'alguna manera també el diferencia i el distingeix de la resta de l'oposició.

Fets aquests agraïments, voldria començar i destacar tres aspectes que crec que fan d'aquesta llei una llei molt particular, molt singular i que, per tant, s'ha dit que avui era un dia històric, com a mínim és un dia destacable i singular, bàsicament, com deia, per tres aspectes que jo vull destacar i que contrasten molt amb coses que s'han dit d'aquesta llei.

La primera és que és una llei molt ben feta, és una llei molt ben feta, mirin, jo, en principi a mi les lleis molt llargues no m'agraden gaire, ho dic sincerament, eh!, i fins i tot quan vaig veure els títols, les denominacions d'alguns títols tan llargs, em va sorprendre, perquè no estam acostumats a això. Després, quan he superat aquest prejudici, he entrat a analitzar la llei, he vist que era una llei molt ben feta, molt ben justificada, normalment les lleis o són molt polítiques o són molt tècniques, el que ens trobam poques vegades és que una llei d'una inspiració política tan clara sigui tècnicament tan ben feta, i és pel procés d'elaboració que ha tingut. I, com deia, és una llei llarga, és una llei que entra en molt de detall, però és una llei molt explicativa, molt didàctica; poques vegades el preàmbul

d'una llei és tan important, perquè explica exactament en què s'ha emparat, en aquest cas, el Consell de Menorca, a l'hora de proposar les diferents mesures, fins i tot diu què no ha pogut fer perquè no ho permetia la normativa superior. Per tant, des d'aquest punt de vista, crec que és una llei que desarma molt els que han dit que era una llei inconstitucional, que era antiestatutària, etc.

Fa, evidentment una aposta d'anar als límits del que es pot fer i, des d'aquest punt de vista, crec que és una llei que destaca per aquest caràcter.

En segon lloc, és diferent, és una llei molt innovadora, és una llei molt innovadora perquè estam acostumats a una dialèctica, sobretot aquí, entre la comunitat autònoma i l'Estat, entre comunitat autònoma i consells insulars, una dialèctica de la distribució de poder, una dialèctica de la influència, de qui decidirà què. I aquesta llei intenta superar aquesta dialèctica, que per a mi és antiquada, intenta fer unes geometries més variables, més fluïdes, que van dirigitges, sobretot, a acostar la decisió d'alguns aspectes fonamentals de la vida dels ciutadans allà on s'han de decidir, que en aquest cas és a l'illa. És a dir, aquest caràcter tan particular que té la nostra comunitat autònoma, que és una suma d'illes, en què és evident que el factor geogràfic té un pes incomparable a qualsevol altre territori, i aquesta llei el que intenta és trobar les fórmules innovadores, imaginatives, a través de la cessió de competències, a través de les delegacions, per aconseguir que totes aquestes decisions es puguin prendre des de Menorca.

M'agrada molt en aquest sentit, quan parlava de com de llargues són les denominacions dels títols, diu: *Enfortiment de la capacitat d'incidència i de decisió... per poder fer... o per poder donar resposta a la Reserva de la Biosfera*. Està molt ben explicat, és molt explicatiu, no volem aquestes competències perquè volem poder, perquè volem tenir més que la resta, perquè volem... no!, és que necessitem enfortir la capacitat d'incidir i de decidir sobre el que fa que Menorca sigui una Reserva de Biosfera. És per això que dic que està molt ben feta tècnicament, és molt innovadora i supera algunes dialèctiques que jo crec que a la gestió pública i a la política actual haurien de quedar passades de moda.

I això em porta al tercer element, que és que és una llei molt moderna, que és diferent que sigui innovadora; és una llei molt moderna perquè s'adreça a aquells problemes més importants que avui en dia tenen els ciutadans de Menorca i els ciutadans de tot el món, perquè, és clar, els de Menorca també som al món i, per tant, també tenim aquests problemes, i hem decidit donar-los resposta al voltant d'aquest concepte, ho resumiré en un únic concepte, la sostenibilitat, donant resposta, doncs, a múltiples problemes que en aquests moments preocupen moltíssim la gent: els temes del paisatge, el model turístic sostenible, la descarbonització, el cicle de l'aigua, l'agenda urbana, l'ordenació del litoral, tota una sèrie de temes que tots els ciutadans saben que són molt preocupants i que veuen, de forma absolutament impotent, com els uns pels altres les coses no es fan.

I aquí el que intentam és assumir la responsabilitat, des del Consell de Menorca, hi hagi gent que diu: com vol el Consell de Menorca fer això si no són capaços de fer això altre? Bé,

aquest és un altre debat, nosaltres assumim la responsabilitat, com a Consell de Menorca, de dir nosaltres assumim la responsabilitat de fer això i, evidentment, lluitarem per fer-ho el més bé possible -i no mogui tant el cap, Sr. Melià-, perquè és evident que són debats diferents; és a dir, el primer és tenir la capacitat de fer les coses, i després, evidentment, és tots fem el que podem a cada moment de la història, amb els mitjans que tenim, donar la millor resposta possible a aquestes responsabilitats que hem assumit.

Per tant, és una llei ben feta, és una llei innovadora i és una llei moderna perquè s'adreça als problemes fonamentals que en aquests moments té la humanitat. I deixi'm dir-ho així, que pot semblar molt hiperbòlic, però ho crec molt sincerament. I davant d'aquesta llei, amb aquestes virtuts, què és que he dit en contra? I, evidentment m'he d'avançar als torns en contra, però, com que ja ho sabem,...

(Remor de veus)

... tot arribarà, però com que després només tindrè cinc minuts per rebatre'ls, doncs, una mica ho diré, jo també vaig tenir ocasió d'assistir al debat d'aprovació de la proposició al Consell de Menorca i, per tant, doncs, més o manco els partits han fet pública la seva posició: no, és una llei obligatòria, una llei que conté obligacions, una llei imperativa; és clar, és que, escoltin, és que el Consell de Menorca no s'hi posa per poc, si hem de fer una llei de Reserva de la Biosfera, evidentment, fem una llei de la biosfera que ens permeti gestionar aquest espai.

A mi em fa gràcia que partits que es presenten com els partits d'ordre, els partits de la mà dura, els partits que: a nosaltres que ens deixin, nosaltres sí que posam les coses al seu lloc; després els tremolin les cames o s'estripin les vestidures perquè una llei és obligatòria, perquè una llei estableix obligacions i perquè una llei imposa sancions. Lògicament, escoltin, si fem una llei de Reserva de Biosfera, evidentment serà una llei que també tindrà un règim sancionador per a tot allò en què no s'acompleixi el que preveu aquesta llei, com fan totes les lleis serioses, amb majúscules, que es fan a un parlament. Perquè en democràcia que les lleis imposin obligacions és el més normal del món, i, a més a més, és la plasmació del principi democràtic i del principi social col·lectiu en què tots plegats ens posem d'acord que hi ha determinades conductes que són les que s'han de promoure i altres conductes que s'han d'evitar, i està ple, evidentment, de normes que imposen obligacions.

A més a més, el que hem de pensar és què passaria o què hagués passat en el passat, a Menorca, si no s'haguessin establert algunes obligacions; doncs que en aquests moments no tindríem ni el litoral que tenim, ni tindríem el territori, l'extensió de territori sense una humanització salvatge, com passa a la resta de llocs del món, ni tindríem molts altres elements que avui en dia fan de Menorca un territori competitiu, un territori de futur i un territori amb una altíssima qualitat de vida. Si no s'haguessin imposat totes les prohibicions que s'han imposat, si haguéssim deixat aquest petit territori al *laissez faire*, al *laissez passer*, que tothom fes el que li donés la gana, avui en dia no tindríem aquesta Menorca de la qual després tothom se n'omple la boca, a l'hora d'omplir-se la boca, tothom s'omple la boca. I, per tant, jo els demano, per

favor, menys cinisme -menys cinisme-, menys demagògia i, per tant, no es limitin a dir: ah!, és que això és molt prohibitiu”; diguin-me quines prohibicions realment no els agraden i discutirem sobre el fons d'aquestes prohibicions. D'una banda, s'ha dit això.

Després, una altra cosa, és una llei molt burocràtica. Efectivament, com totes les lleis, totes les lleis, en general, quan imposen obligacions, imposen maneres de fer, evidentment, també imposen uns procediments. Evidentment, sempre és un risc, i jo crec que en aquesta llei s'ha intentat evitar aquest risc, s'ha afegit una disposició addicional amb la qual es pretén que la Reserva de Biosfera pugui ser també un referent en aquesta matèria i que, per tant, la gestió integrada de molts elements que ara es troben gestionats per diferents administracions, pugui fer també que les tramitacions burocràtiques siguin més simples.

Per tant, l'amenaça de la burocràcia, evidentment, sempre és un risc a qualsevol norma, no ho vull amagar, tampoc no vull fer demagògia jo, però també en aquest cas és una oportunitat, una oportunitat que hauríem d'aprofitar. Aquesta idea de la gestió integrada, que portem al nivell de decisió de Menorca moltes decisions que ara es prenen de forma dispersa, tant de bo! algunes de les decisions que pren l'Estat, també -que anirien en aquesta línia d'innovació que parlava jo- es poguessin dur a l'àmbit de decisió del Consell de Menorca, la qual cosa, evidentment, seria el millor per als ciutadans de Menorca i, per tant, també per al conjunt de l'illa.

En aquest sentit, la burocràcia..., és clar, i relacionar-ho també, quan diuen que és una llei obligatòria que imposa obligacions, no?, és a dir, evidentment..., hi ha una dita llatina, *odiosa sunt restringenda*, les restriccions són odioses; però és que, per tant, té un cost, jo ho assumeixo això, és a dir, les obligacions són molestes, quan ens afecten personalment com a ciutadans no ens agraden, però hem de pensar no només en el cost que té l'obligació o el cost que té la restricció, sinó el cost que té la no-restricció, el que comentava abans, el cost que té la no-restricció, i això em porta, sobretot, i per acabar, aquest capítol de les crítiques que es fan a la llei, que durant molts anys a la política menorquina hem viscut un debat en el qual se'ns volia posar el dit a l'ull, sobretot als qui hem defensat, sobretot des del menorquinisme, amb els sectors propers a l'ecologisme, a la protecció del territori, que érem el partit del no, que estàvem en contra del progrés, “en canvi, mira Eivissa, que bé que va! Va com un tret! Mira Mallorca que bé que va!, escolta, allà sí que tenen turistes!, allà sí que es guanyen bé la vida! No a Menorca que està..., està aturada, està com atabalada...”, això ho deien molts polítics de determinats sectors i també molts opinadors i periodistes, que m'agradarà saber què diuen ara!

Estaria bé que ara vinguessin i diguessin: ostres!, resulta que tothom vol ser com Menorca, ara! Hem estat durant vint anys dient que Menorca està aturada, que Menorca no té el creixement que toca, que l'índex de creixement i de tots els indicadors d'Eivissa són millors, que els de Mallorca són millors, i ara resulta que, quan venen mal dades i es comencen a notar els efectes de com ha evolucionat el món en els últims anys -i em referesc a tota la problemàtica del canvi climàtic, a

tota la problemàtica de la sostenibilitat-, resulta que el model resistent era aquest, era aquest que tant s'ha criticat.

Per tant, i aquí, en relació amb aquesta idea, amb la que ha dit el cost de la intervenció i el cost de la no-intervenció, doncs, molt bé, la no-intervenció també té uns costos, i també els veiem a les Illes Balears.

Llavors, ja em diran, alguns dels partits que s'han manifestat en contra, utilitzaran aquests arguments, per exemple El Pi, bé, doncs, ens diran cap on volen que vagi Menorca, si volen que aprofundeixi en el seu model propi o s'assembli a altres models; volen defensar el comerç de proximitat o volen que no, que campí qui pugui, perquè, escolti, aquí no hem de posar ni cap planificació ni cap restricció, que campí qui pugui! Aquesta és la crítica que jo he llegit als diaris, Sr. Melià, i si no és aquesta, vostè ja em corregirà.

Voldria acabar i explicar perquè aquesta llei és tan important per a MÉS per Menorca, i MÉS per Menorca, que -com saben vostès- és l'hereu del menorquinisme polític que, pel cap baix, té quaranta anys d'història amb la seva plasmació institucional, perquè evidentment beu de fonts molt més antigues, evidentment sempre ha defensat aquest concepte -em sembla que l'ha dit la Sra. Gómez- “holístic” de Menorca, no? -aquest concepte “holístic”-, on no només tenim en compte la protecció del territori, sinó les activitats humanes, el patrimoni immaterial, tota una sèrie d'aspectes que configuren aquesta identitat de Menorca, que creiem que és un valor important, no només per a nosaltres, sinó un valor important que nosaltres oferim a la resta de comunitats autònomes de l'Estat i, fins i tot, a través de la Xarxa de Reserves de la Biosfera, a tot el món, de com la societat menorquina ha estat capaç de preservar uns valors i de mantenir-los sense perdre el tren de la modernitat.

Per tant, com a partit que ha defensat i que ha basat la seva aposta política sempre en aquesta idea, evidentment, la plasmació d'això és una llei de Reserva de Biosfera. I per això nosaltres vam posar aquest element com una de les contrapartides a l'acord d'investidura que vam signar amb la presidenta Armengol, com una plasmació de la importància que nosaltres donàvem a aquest punt.

L'acord d'investidura, Sra. Presidenta, segueix el seu curs normal, satisfactori, la pandèmia ha capgirat moltes coses i molts elements fa que potser hagin quedat desfasats, però, afortunadament, aquest s'ha pogut mantenir, ha continuat tenint el seu sentit. L'acord d'investidura no era gaire llarg, tenia 17 o 18 punts, però quasi li diria que amb aquest n'hi hagués hagut prou, com aquell qui diu, per la importància històrica i política que té per MÉS per Menorca. I jo, per tant, vull agrair l'actitud positiva, la receptivitat i també la seva intervenció personal per superar els obstacles que hi ha hagut, i que, tal vegada, hi haurà, per fer honor, evidentment, a aquest acord d'investidura. Aquest acord que -com li deia- el dia del debat d'investidura nosaltres vam saldar el dia de la votació en votar a favor, i que a poc a poc doncs el Govern aconsegueix, dona compliment a tots aquells punts.

En definitiva, i per acabar, avui és un dia important, no diré històric, perquè de dies històrics n'hi ha tants..., important, perquè és un dia en el que sí, com sembla, aquesta llei és presa

en consideració i, per tant, es tramita i, per tant, acaba la seva tramitació i és aprovada, farem possible que aquest model menorquí, que tothom reconeix, que tothom valora, després, alguns amb més congruència o menys congruència amb les seves opcions polítiques, però que tothom valora, tothom se n'omple la boca, i a tothom li agrada presumir, podrà continuar essent un referent -com deia- per a Menorca, un referent per a la resta de l'Estat, i també per a la resta de reserves de la biosfera. I, per tant, contribuïrem a la idea de laboratori -que deia el company Juaneda-, convertim Menorca en un laboratori per trobar les solucions dels problemes més greus que en aquests moments amenacen la humanitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Sra. Presidenta de Menorca, senyors consellers, Sra. Gómez, Sr. Juaneda, Sr. Ayuso, que no només ens honora essent avui aquí, sinó que ens ha honorat en el debat sobre aquesta llei en el Consell de Menorca, vostè s'ha assegut, ha dialogat, no s'ha posat acord però ha donat un exemple de participació i de coherència, gràcies en aquest sentit.

Dia 7 d'octubre de 1993, la UNESCO va declarar Menorca Reserva de la Biosfera, els naturalistes, Joan Rita i Guillem Orfila, juntament amb Josep Miquel Vidal Hernández -ja s'ha citat aquí-, cor i ànima de l'Institut Menorquí d'Estudis, havien començat a plantejar la possibilitat pocs anys abans. La proposta no era gens innocent, no es tractava d'aspirar a un títol honorífic que enaltís l'autoestima de les menorquines i dels menorquins, sinó d'aportar al debat polític i social menorquí uns arguments que contrapesassin l'amenaça que pesava sobre el tradicional model de desenvolupament de l'illa. Menorca, en certa manera, disposava encara d'allò que, amb tanta insistència, reclamen aquells que avui votaran en contra de la presa en consideració, disposava d'un cert equilibri -per més que inestable i cada vegada més feble- entre els sectors productius, aquells que sempre reclamen la necessitat de diversificar l'economia i que es declaren paladins de la col·laboració públicoprivada, votaran avui en contra d'admetre a tràmit una proposició de llei que aspira a avançar en la recuperació de l'equilibri entre els sectors, i a fer-ho mitjançant la tensió dinàmica entre preservació i creixement, perquè ho fa des del reconeixement del turisme com a propulsor necessari imprescindible d'aquesta diversificació la qual ha de passar per l'enfortiment dels usos turístics de tots els sectors econòmics.

Avui no votarem cap llei, votarem si la volem debatre, considerar; si hi ha preceptes que no els agraden -pocs o molts- tindran l'oportunitat de fer-hi esmenes, hi haurà temps de resoldre les qüestions...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -és evident, Sr. Melià-, hi haurà temps de resoldre les qüestions legals grans o petites, reals o imaginàries que alguns portaveus ben segur que plantejaran, per més que moltes no siguin, segur, res més que excuses jurídiques de mal pagador. Ja ho saben: per les seves esmenes els coneixereu, alguns hauran de tornar a mostrar el seu llautó ideològic.

A finals dels anys 80, la clau de l'ordenació del territori la tenia el Govern de les Illes Balears, el PP, i els projectes d'urbanització del litoral de Menorca es multiplicaven a la mateixa velocitat i desmesura que ho feia l'ambició especulativa, que sempre cova a l'empara de la dreta que patim. No seria fins a l'any 2001 que el Parlament, a instàncies del Govern presidit per Francesc Antich, un socialista, va transferir les competències d'ordenació del territori als consells, i ordenar vol dir posar ordre, no ho oblidem.

Els anys que van precedir la declaració havien estat políticament molt agitats, convulsos, la conseqüència, la consciència ambiental creixia mentre els projectes urbanístics es multiplicava arreu de la costa. La tensió política va arribar al seu punt àlgid quan, dia 18 de setembre del 1991, el PP es va apropiari del Consell de Menorca, gràcies a una vergonyosa compra de voluntats, d'un acte de transfuguisme. Les manifestacions públiques contra les polítiques "resolistes" eren constants, la resposta del PP va ser un teatral cop de timó, va desafiar el desafiament social, tot en impulsar la sol·licitud de declaració de Reserva de la Biosfera que havien promogut alguns dels més importants detractors de les polítiques territorials del PP.

L'endemà d'aconseguir la declaració, van continuar amb les seves polítiques depredadores del paisatge i del medi ambient, tant al Govern amb als ajuntaments que controlaven, però blanquejades ara per la distinció de la UNESCO impulsada pel consell.

La declaració, però, no havia vingut a avalar la política ambiental i territorial del PP, sinó a reconèixer i enaltir la feina i la consciència de moltes generacions de menorquines i menorquins, perquè no oblidem que la UNESCO va atorgar la distinció a Menorca, cometes, en reconeixement de l'alt nivell de compatibilitat entre el desenvolupament de les activitats econòmiques, el consum dels recursos i la conservació del patrimoni i dels paisatges de l'illa. I açò no es fa en quatre dies, açò havia estat fruit de l'evolució històrica i social de Menorca, de la peculiar distribució de la propietat de la terra i del retard en la construcció de les infraestructures necessàries per a la transformació de l'illa en una economia de serveis. Els llargs anys de la nit franquista, la gent d'empenta havia optat per la indústria manufacturera i de la transformació tot seguint la tradició fabril de l'illa. La burgesia afí al dictador, petita i ben escassa, no estava ben connectada amb els poders econòmics del règim, i el passat republicà de Menorca pesava, (...), el passat republicà de Menorca pesava. Sense un bon aeroport i sense una xarxa eficient de carreteres el turisme hauria d'esperar.

Açò va retardar l'inici de l'espiral especulativa, les menorquines i els menorquins vàrem ser a temps de prendre plena consciència dels errors aliens. Convé recordar d'on venim

perquè en el ferment de la declaració hi trobam el pecat original de la negativa d'avui del PP.

(Remor de veus)

Si hi ha una paraula clau, aquesta és “regular” i regular vol dir fer que alguna cosa es mantingui en un grau o una condició volguts, d'açò va la proposició, de regular, de maldar no perdre l'equilibri, de no perdre peu, de mirar de mantenir per mèrits propis la distinció que la UNESCO va atorgar a Menorca fa gairebé 29 anys.

Menorca ha d'avançar en la gestió de residus, ha de resoldre els seus dèficits d'aigua i sanejament, ha d'accelerar la transició energètica. Què tot açò es pot fer sense la llei? És possible, sí, però es farà millor amb la llei, de manera més coordinada, eficient i àgil.

Parèntesi, el PP de Menorca ha dit que tot el que diu la llei es pot fer sense la llei, si és així a què ve tant d'escàndol? Si la llei és innòcua, com diuen, per què s'hi oposen amb tanta virulència? Millor que tanquem el parèntesi, perquè no es tracta de lluir la medalla de la UNESCO, sinó de conservar el mèrit, i açò només es pot fer regulant, establint normes, paràmetres, ordenant i impulsant les activitats econòmiques productives.

La dreta sempre interpreta el principi jurídic de regulació segons convingui al seu cinisme argumentari, si parlam d'activitats econòmiques per a la dreta regular vol dir prohibir, però quan es tracta de regular un dret, com, per exemple, l'avortament, llavors regular vol dir obligar. Ells s'entenen.

El PP ara abomina de la proposició de llei, però més prest que tard -ja ho veuran- resultarà que serà mèrit del PP, temps al temps; perquè el PP ara diu que el Pla territorial 2003 va ser molt positiu, però ha flastomat del PTI durant vint anys, i durant l'ominós quadrienni, quan van tornar governar, van aprovar una norma territorial transitòria que desregulava l'ordenació del territori de Menorca i, en combinació amb les lleis d'urbanisme, agrària i de turisme, que tant aplaudien les Sres. Prohens i Sugrañes, actuava, de fet, com una moratòria inversa al PTI, com una norma anti Reserva de la Biosfera.

I no oblidem la Llei del Camí de Cavalls, ara sembla que el PP va picar pedra a pedra, com si fossin peons caminers de la protecció, del paisatge i del territori, però s'hi van oposar tant com van poder, a Menorca, al Parlament, políticament, jurídicament i judicialment, Tirso Pons, Joana Barceló, Marc Pons, Susana Mora, mèrit, saber escoltar la voluntat de la societat menorquina per impulsar projectes de protecció i avanç econòmic.

(Alguns aplaudiments)

En canvi, el PP s'ha oposat a la proposició de llei al Ple del Consell, com es va oposar al PTI, com es va oposar al Camí de Cavalls i com s'hi oposarà avui també. No han donat ni la més mínima oportunitat a la negociació, ni la donaran. Haurien de prendre exemple de Ciutadans, ja he dit el Sr. Ayuso, que va assegurar fins al darrer moment,...

(Remor de veus)

... no estan d'acord amb fer l'aposta Ciutadans, però almanco han parlat, han dialogat.

La llei té per finalitat consolidar, aprofundir i fer perdurar el model d'ordenació, gestió i desenvolupament sostenible i harmònic de Menorca, protegir el seu patrimoni natural, paisatgístic, històric, lingüístic i cultural, material e immaterial, i perseguir el benestar i la prosperitat de la ciutadania, article 2, finalitats de la proposició, hi estan d'acord? Si hi estan, tenim feina per fer, a no ser que considerin que la consolidació i perdurabilitat del model vindrà atorgada per gràcia divina, o per la transferència als consells de 5 milions d'euros anuals del Govern, que sembla que és l'únic interès que té el PP de Menorca: doni'ns 5 milions com a Eivissa i oblidi'ns de la llei, ens diu la Sra. Sugrañes. Finançament? D'acord, a cadascú, però, allò que es mereix i necessita, sense enveges, sense fomentar disputes entre territoris, a partir del principi d'equitat que és l'únic criteri plausible per avançar cap a la igualtat.

Els drets són de les persones, tothom té dret a accedir a les oportunitats en igualtat de condicions, visqui on visqui, i aquí el Govern ha de jugar sempre l'imprescindible paper d'àrbitre que li atorga l'Estatut a favor de l'equitat.

El doble i triple centralisme franquista va generar uns enormes ressentiments, qui feia parts i quarts, però, no era cap societat contra cap altra societat, qui discriminava era l'arbitrarietat rapinyaire del dictador i els seus virreis *provinciales*. D'aquell foc sinistre en queda encara, lamentablement, una mica de caliu.

Totes les aspiracions són legítimes, ho són totes les ambicions, però convindria que ningú no provi de revifar en benefici propi, electoral, el caliu del ressentiment amb la palla de la demagògia, perquè açò només afavoreix els hereus piròmans del règim dictatorial que asseuen allà dalt.

(Remor de veus)

Finançament, però per fer què? Perquè la importància de la proposició de llei rau en el què, tot i que alguns grups han posat molt d'èmfasi... -sí, parlant de piròmans, aquí n'hi ha uns quants que hi entenen molt-...

(Remor de veus)

... perquè la importància de la proposició de llei rau en el què, tot i que alguns grups han posat molt d'èmfasi en el qui, i és cert que, des del principi de subsidiarietat que defensam i des d'una concepció federalitzant de les Illes Balears, el qui és molt important, però no podem treure els peus de la llei del llençol estatutari. Les manifestacions de voluntat són expressions polítiques legítimes, però han de trobar el seu encaix a l'ordenament jurídic de les normes legals. En dret no hi ha dreces, com diria la Sra. Cristina Gómez, la consellera de Menorca, i en política tampoc.

Solem coincidir gairebé tothom en la necessitat d'impulsar la circularitat en l'economia i afavorir la dinàmica d'estímul i de col·laboració entre els sectors productius, amb una especial atenció al sector agropecuari, i solem dir que volem promoure la distinció del model turístic a partir dels valors ambientals i

paisatgístics, culturals i patrimonials de la gastronomia, de l'artesanía, de la innovació i de la modernització. Tot açò és a l'origen i és literal de la proposició de llei, que n'estableix un marc d'oportunitats, així com hi són les polítiques de preservació dels recursos i la transformació energètica de l'illa.

El PP vol condicionar l'entrada de vehicles a Eivissa, però s'exclamen davant la possibilitat de regular-ho a Menorca, una regulació que demana el Cercle d'Economia i que no és gens fàcil, ho sabem, però regular -recordin-ho- no vol dir ni prohibir ni obligar. I si troben que és necessari millorar l'apartat dels vehicles o qualsevol altre, ho podem fer si hi volen participar des del diàleg i a partir de les esmenes que presentem uns i altres, però és impossible transaccionar una supressió, no es pot suprimir una cosa a mitges, avui sí i demà no, com sembla que reclama el PP quan ens acusa de no voler transigir les seves esmenes de supressió.

No hi ha un terme mig jurídic entre apte i no apte, entre permès i no permès, per més que els campions de la seguretat jurídica, el PP, hagin volgut inventar una particular alternativa: el concepte de tolerància. No està permès, però sí tolerat, o com deia -recordin-ho- un inefable alcalde de l'Alaior del PP: no té llicència, però té permís.

La futura llei ha generat molt d'enrenou, lamentablement massa enrenou, però la seguretat jurídica acabarà per silenciar el rebombori del PP. Serem del tot respectuosos amb el procediment i amb l'ordenament jurídic i competencial de l'Estatut, no ho dubtin, podria ser d'alguna altra manera?

I sí, és possible fer-ho sense que la llei perdi el nervi que ha de tenir, sense esbravar el seu potencial per avançar en la recuperació de l'equilibri, a favor de la preservació dels principis ambientals, patrimonials i paisatgístics que han de suportar la Reserva de Biosfera, per enfortir les oportunitats de creixement econòmic, de prosperitat i de benestar, en benefici dels pagesos i dels pescadors, dels industrials i dels innovadors, dels comerciants i dels artesans, dels creadors i dels restauradors, dels conservadors del nostre patrimoni natural i paisatgístic, de tota la gent que viu i fa feina, que prospera a Menorca.

Recordin el lema "Qui estima Menorca no la destrueix, ni la transforma".

Som en el temple de la paraula, on les voluntats polítiques prenen forma de llei, el Parlament és el Parlament de les Illes Balears, aquesta afirmació podrà semblar redundant, banal, però és una evidència que solem comprovar a cada votació. No es pot contradir aquesta afirmació sense haver de renegar abans del principi democràtic de la conformació política per ideologies de les majories, la conformació política per ideologies de les majories, així com ningú no té el patrimoni de la veritat, ningú no té tampoc ni el privilegi, ni la prerrogativa de poder parlar en nom d'una societat, de cap.

Donarem suport a la tramitació de la proposició, la nostra ambició i el nostre compromís hi serà amb els principis de la Reserva de Biosfera. Les aspiracions de cadascú, ben segur que totes ben legítimes, són només les de cadascú, allò que és capital és el què, què hem de fer perquè les futures generacions

de menorquines i menorquins puguin viure plens de prosperitat i benestar en una illa que faci honor a la decisió que va prendre la UNESCO, dia 7 d'octubre de 1983? Recordem que la UNESCO ho va fer en reconeixement a la feina i al seny, el coratge i sentit de la mesura de tantes generacions de menorquins i menorquines, de tanta i tanta gent que, amb el seu esforç i sacrifici, havien sabut fer de Menorca l'illa on les menorquines i menorquins d'avui ens sentim tan orgullosos de viure-hi.

Esperem que sapiguem totes i tots, estar-hi a la seva alçada.

Gràcies president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Començam les intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposició de llei i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes ya a todos, buenas tardes, presidenta, conselleres, personas que nos acompañan en representación del consejo insular.

Bien, lo que debatimos hoy es la toma en consideración de un texto concreto, no una moción de censura contra el Partido Popular, que parece que el Sr. Borràs se ha empeñado. Desde el Grupo Popular, partimos de la idea de que todos queremos lo mejor para Menorca y para los menorquines y que en la sociedad menorquina existe un gran acuerdo, un acuerdo de la vía del crecimiento, del crecimiento sostenible; es decir que tenemos que mejorar la vida de nuestros conciudadanos, de los habitantes de Menorca, pero siempre teniendo en cuenta el cuidado del medio ambiente. Y este consenso básico no significa uniformidad o imposibilidad de debate, como parece que algunos prefieren, pues esa sería una visión cerrada, unilateral, antigua y desfasada, y esa no es la visión que tiene el Partido Popular.

Fue el Gobierno del Partido Popular, o en un Gobierno del Partido Popular que se produjo la declaración de Reserva de la Biosfera, a pesar de que a algunos les duele mucho, pero fue así, el 7 de octubre de 1993, presidía el Consejo Insular de Menorca, don Joan Huguet i Rotger. Y fue el Grupo Popular, quien, en marzo de 2019, presentó una proposición no de ley para tirar adelante precisamente la Ley de la Reserva de la Biosfera de Menorca en este Parlamento, aunque algunos también parece que no se acuerdan, o les duele acordarse. Y es que Menorca ha sido un esfuerzo constante y global en hacer énfasis de todo el conjunto de la ciudadanía, de todo el conjunto de las fuerzas políticas, y nosotros no seremos los que nos vayamos a arrojar ese esfuerzo social y conjunto que ha hecho.

A lo que sí tenemos derecho, a pesar de que algunos hasta nos nieguen la posibilidad de la negociación o de la presentación de enmiendas, es de defender lo que entendemos nosotros que debe ser una Ley de Reserva de Biosfera, y que debe ser un marco general, conforme y coherente al conjunto del ordenamiento jurídico de la comunidad autónoma y del conjunto del Estado, que asegure políticas de desarrollo sostenible, necesarias para Menorca, que buena falta le hacen, y, básicamente, que sean de funcionamiento y coordinación, y que aseguren financiación necesaria, que hace falta para Menorca. No se trata de imponer un modelo, se trata de establecer un marco, y aquí, desgraciadamente, se impone un modelo y se impone un modelo, desgraciadamente, de los más radicales.

Se trata de establecer un marco de diversidad, se trata de establecer un marco en que las distintas opciones políticas puedan asegurar el desarrollo sostenible de la isla y de sus habitantes. Queremos una ley en que la mayoría puedan sentirse cómodos, con independencia de quién tenga la responsabilidad de gobierno, queríamos una ley que asegure ingresos e inversiones, y que el proyecto de ley que tenemos aquí encima, en este momento lo que asegura son gastos, prohibiciones y sanciones.

Es un proyecto con grandes frases, lo hemos oído, es un proyecto con grandes anuncios, es un proyecto que no dice nada. Es un proyecto ombliguista, se mira al ombligo y dice lo bien que estamos, pero poco o nada aporta de nuevo. Trata de levantar muchísimas expectativas, pero sólo provoca inseguridad y conflicto institucional. Lo único que asegura el proyecto son organismos, nuevos cargos, nuevos trámites, más burocracia, más gastos y un procedimiento sancionador.

Tenemos organismos para gestionar la Reserva de la Biosfera, tenemos el OBSAM, tenemos la Agencia Menorca Reserva de la Biosfera; lo que sí está seguro que establece el proyecto es una autoridad consultiva, una Oficina de Energía Menorca 2030, una oficina de aseguramiento del impulso del emprendimiento, la economía colaborativa, la agenda digital y el clúster, artículo 60. Es un tiro en el pie a la inmensa mayoría de los menorquines, elevamos a rango de ley cuestiones que tiene competencias el pleno del consell insular, por ejemplo, todas las que derivan de la ordenación territorial y de la ordenación turística.

Hacemos ley un reglamento, de lo cual hemos visto bastantes ejemplos en este Parlamento, con lo cual los menorquines perdemos cuotas de autogobierno, cedemos al Parlamento lo que puede decidir el pleno del consell insular, en materia de ordenación territorial, en materia de ordenación turística. Las cosas concretas que puede regular en ordenación territorial se cede soberanía al pleno del Parlamento; la lista y enumeración de futuras transferencias, no necesitábamos la ley, de la cita que ha hecho el Sr. Borràs, muy ocurrente, se ha olvidado de decir el autor, no es la Sra. Sugrañes, es un jurista que la dijo, eso pasa por no distinguir entre escuchar y oír.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y los fondos que establece la ley son mínimos y se comparten, por tanto, ni financiación, ni autogobierno, ni nada en concreto.

Nadie que afirme ser menorquinista puede votar a favor de este texto, este es un proyecto que renuncia precisamente a la soberanía de Menorca en las competencias del consell insular, regula cuestiones en una ley y sólo se podrán cambiar con ley, cuando son materias que son competentes del pleno del consell insular. Esa es la realidad, lo demás son declaraciones políticas para despistar.

Alguien dijo en esta cámara que sin dinero la política era una quimera; nosotros pensamos que la política, sin una gestión eficaz de los recursos públicos, efectivamente, es una quimera, y esta ley sin dinero es una quimera de ley.

Y esa es nuestra visión, sentimos muchísimo defraudar a según quién, pero creo que tenemos derecho, como mínimo, a defenderla, porque creemos que es la realidad.

Es verdad que hay muchísimas cosas que mejorar, es cierto que Menorca ha mantenido criterios de sostenibilidad, principalmente, digo, gracias a los menorquines, porque los criterios de sostenibilidad gracias a la administración en muchas cuestiones, suspende.

Y este proyecto no supone ningún avance, eso sí, retrotrae recursos donde nos hace falta, retrotrae recursos donde necesitamos invertir. Mientras el campo de Menorca padece una de las principales crisis económicas, se cierran las fincas, se cierran las explotaciones, se venden a millonarios extranjeros, para que sean simples viviendas de recreo; mientras una de nuestras señas de identidad, como puede ser la pared seca, desaparece por la maleza, los bosques no se pueden gestionar por la burocracia, los torrentes no se limpian, los caminos rurales no se cuidan, aquí debatimos crear nuevos organismos y malgastar el dinero de los ciudadanos; aquí proponemos poner sanciones a quien no ponga una barrera de *ullastre*.

Mientras nuestras empresas industriales cada vez tienen más dificultad, mientras se nos niega un régimen fiscal que pueda compensar los costes de fabricar productos industriales en Menorca, mientras las inversiones en calidad, en diseño o en promoción no tienen el sustento de un régimen fiscal que pueda ser un aliciente para esa diversificación económica, vemos que nos llenamos la boca de hablar de diversificación económica, y desde la declaración de Reserva de la Biosfera Menorca ha perdido, precisamente, diversificación económica, el sector industrial, el sector agroalimentario, el sector del campo, todos han ido para atrás, ganando el turismo, esos son datos que creo que nadie los va a discutir.

Se nos habla de movilidad, y es verdad, en Menorca moverse cada vez es más difícil, el transporte público con una transferencia mal dotada, nadie habla del millón de euros de déficit que tiene el consell insular sobre el transporte público, que de eso es de lo que tendríamos que estar hablando, de la infradotación del transporte público en Menorca; de la infradotación de la transferencia de carreteras, llevan siete años en que se pusieron de acuerdo en una cosa, en parar el proyecto

que había, pero los cruces peligrosos a la izquierda como el de Torre Soli siguen sin resolverse, bueno, sí, se ha resuelto, se ha prohibido girar a la izquierda y ya está; la falta de fluidez en el tráfico sigue existiendo, la mayor contaminación y el peligro precisamente es la falta de fluidez en el tráfico, ni carriles lentos, ni vías de servicios para los vehículos agrícolas, ni para las bicicletas, ni para los vehículos lentos, la falta de inversión en actuaciones en esta materia es totalmente escandalosa.

En Baleares no tenemos AVE, en Menorca no tenemos servicio ferroviario, ni compensación en las inversiones necesarias para el transporte público moderno y sostenible. De eso tocaría hablar ahora, no de organismos, de más sanciones y de más prohibiciones.

Y de la calidad del aire, bueno, hemos hecho un gran logro, hemos pasado de tener una central eléctrica con fuel, después de 7 años, a que vaya con gasoil, hemos pasado de ser una de las zonas Reserva de la Biosfera, pero con un aire más contaminado, como ha sido la zona de Maó, según los datos, pero somos los que estamos a la cola en energías renovables y aún no sabemos cuándo se pondrá el segundo cable. Eso sí, tendremos la Oficina de Energía 2030, eso será un gran logro.

La gestión del ciclo del agua, las aguas fecales, cuando llueve Maó, siguen cayendo al puerto, menos del 2% del agua depurada se reaprovecha, los nitratos y la salinidad aumentan, las aguas pluviales no se aprovechan, es la única isla sin una red de alta en agua. Es escandalosa la discriminación y el déficit histórico en inversiones en alta en Menorca, algunas de las urbanizaciones carecen de alcantarillado y hay algunas depuradoras totalmente infrautilizadas.

Cuidado del litoral, es verdad, necesitamos mayores inversiones, necesitamos limpieza de las playas, necesitamos eliminar vertidos, necesitamos boyas ecológicas, necesitamos zonas de varada, necesitamos puertos secos, necesitamos una náutica sostenible, pero no, optamos por lo fácil, por lo sencillo, por la prohibición pura y dura, por la náutico-fobia que establece esta ley.

Los antecedentes políticos de este proyecto tampoco son demasiado optimistas, basta recordar el simulacro de crisis del consell insular esta última la Semana Santa, un simulacro de dimisión de cargos de MÉS y cómo se escenificaba en el fondo lo que en el fondo estamos debatiendo: la lucha por el poder dentro de la izquierda menorquina, interesa más la escenificación que realmente las inversiones de Menorca, interesa más el paripé que invertir en solucionar los problemas de Menorca.

Y nos parece muy bien que en Eivissa se financien con fondos europeos, por ejemplo, como ha anunciado el alcalde de Eivissa, los accesos y aparcamientos a la ciudad, anunciando inversiones de 60 millones y declarados de interés autonómico por el Govern balear; o que el Consell Insular de Eivissa sea un consell activo que presente proyectos a los fondos europeos de más de 300 millones y no se le dé respuesta; o que se mejore un kilómetro y medio del metro al Parc Bit y cueste, inicialmente 21,6 millones de euros, pero que los tribunales de justicia les tengan que decir que hacen mal los proyectos y que no basta esa cantidad; o que se prevean para el tranvía 400 millones de

euros. Pero los menorquines, lo que debemos pedir y exigir es que en Menorca se invierta en solucionar los muchísimos problemas en sostenibilidad que tenemos, mientras en Menorca el proyecto estrella es “Maó bon Port”, 3,6 millones en tres años, nos parece positivo, pero manifiestamente insuficiente.

Seguimos discutiendo el proyecto de ley de la Reserva de la Biosfera, pretende hacer un listado de peticiones que se deberán transferir, y se deberán transferir mediante el mecanismo previsto en el Estatuto de Autonomía, no por la mera enumeración de la ley; es decir, una ley que dice cuestiones que por sí poco aportan si no van seguidas de transferencias y fondos efectivos, y eso es lo que necesita. Menorca y los menorquines no merecen que se les trate de esta manera, no merecen que se les trate como se les está tratando en este Pleno.

Y, efectivamente, queda muchísima cosa por hacer por Menorca: el déficit de infraestructuras necesarias para mejorar la sostenibilidad de Menorca es enorme, parece que a algunos les va bien discutir sobre las inutilidades en lugar de trabajar para las inversiones que Menorca necesita urgentemente. Y a los menorquines los actuales dirigentes nos están enredando con lo accesorio, se pelean por los titulares, se pelean por el poder, mientras nos miramos el ombligo y vemos las grandes declaraciones, pero los graves problemas se eternizan, el campo se abandona, las empresas industriales lo tienen cada vez peor, los jóvenes se van fuera a estudiar y no vuelven, las propiedades se venden, las inversiones no llegan, pero no se preocupen, tendremos una autoridad consultiva para la buena administración de Menorca como Reserva de la Biosfera, una Oficina de Energía Menorca 2030 y una oficina para asesorar a los emprendedores.

Por el bien de Menorca, por el bien de los menorquines, no podemos estar a favor de este texto, y tiene difícil enmienda, tiene complicada la enmienda, es verdad, y más complicada después de ver que, por mucho que presentemos enmiendas, la predisposición del partido mayoritario de la oposición, que, en vez de salir a defender la toma en consideración, ha salido a atacar al principal partido de la oposición durante toda su exposición, pues lo vemos difícil. Pero les aseguro que el Partido Popular trabajará en presentar enmiendas, trabajará en intentar ese marco común, trabajará en que el común denominador del crecimiento sostenible para Menorca y el aseguramiento de las inversiones que realmente hacen falta para Menorca sean una realidad, y presentaremos enmiendas en ese sentido, y las presentaremos con la intención de llegar a acuerdos, las presentaremos con la intención de resolver los problemas de los menorquines y no grandes palabras sin ningún tipo de resultado concreto.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señores diputados. Es un placer saludar, además de ustedes, como habitualmente, a esta nutrida representación menorquina con la que solemos encontrarnos en otros ámbitos y los que es un placer singular poder encontrar en este espacio de encuentro, concordia y debate de Baleares.

Ahora bien, como habrán visto hasta ahora, todos coincidimos en valorar y ensalzar el sentido común del pueblo menorquín, que no se dejó embaucar por los cantos de sirena del crecimiento desmedido, y que esperamos que ahora responda, igualmente con ese mismo sentido común, y no se libre también de las tentaciones regulatorias del decrecimiento desmedido; o sea, podemos intentar confiar en que lo que nos sucedió una vez y nos salvó nos salve esta otra.

Porque, señores diputados, la norma que se somete hoy a la consideración de esta Cámara, no trata, y lo habrán visto, después de las diversas presentaciones, en absoluto, y como podría hacer suponer su denominación, de medio ambiente, ni de conservación del entorno de la isla ni de nada parecido, trata, ni más ni menos, de lo que la política en este país lleva debatiendo, de forma machacona e insistente, en estos últimos tiempos; y una forma, por cierto, tan machacona y tan insistente que le ha costado la desafección de un pueblo que ya considera la actividad política como un sector más, con sus propios problemas de empleabilidad, y que, desafortunadamente, se sitúa por encima de los demás, a los que controla, regula y limita.

Esta norma, que se considerará hoy, a pesar de la humildad de su presentación, porque esta norma no pretende más que saldar una deuda que ha devenido histórica, subrayar la importancia de la isla como Reserva de Biosfera y encarar el futuro de acuerdo con su denominación, lo más inocente del mundo, a pesar de que, como veremos, en realidad, va a intentar torpedear toda la arquitectura institucional de la comunidad balear. Pero para eso, además le bastaba una norma o un reglamento para cumplir con esta obligación con la UNESCO y con el MaB, que estableciese, simplemente, un plan de acción, unas normas específicas y un órgano de gestión, y determinase una forma de participación y vinculación social basadas en el consenso de la sociedad menorquina, no necesitaba nada más.

Todo lo demás, todo lo que ha hecho que encontramos en esta ley, podría llevarse a cabo en el marco jurídico actual y utilizando las herramientas normativas y administraciones que permiten a la acción política llevar a cabo sus planes y actuaciones. Así que no deja de sorprender la enorme prescindibilidad de casi todo el aparato esta ley. A no ser que, en realidad, estemos pretendiendo hablar de otra cosa, no directamente vinculada a la biosfera, esa otra cosa de las que les digo que no dejamos de hablar últimamente, de autoridad y de competencias, competencias para ejercer esta autoridad. Estamos hablando, como decía el Sr. Lafuente, de poder y, por cierto, de discusiones de poder en el seno de una determinada parte del espectro político.

¿Quién determina qué y quién lo impone? Olviden, por tanto, a la hora de valorar el sentido de su voto, señores, lo estupendamente que puedan sonar los términos como medio ambiente o biosfera, porque es que estos términos, que, por cierto, dado lo prolijo, gratuito e interesado de su uso, estos términos que sepan que van camino de un cierto agotamiento, llegará un momento en que perderán la sostenibilidad de tanto utilizarlos en todo.

Así que la biosfera es un concepto del geólogo Eduard Suess, hecho en 1875, no lo busquen entre las capas de la atmósfera, es un concepto de una capa que envuelve a la tierra, la capa, digamos, de los seres vivos y de sus interrelaciones; es un concepto que ha dado mucho, pero es bueno recordar estas cosas, porque es que hablamos de biosferas y tal, y no sé qué, y se nos llena la boca sin saber exactamente de qué hablamos, así que es bueno, de vez en cuando, saber, recordarnos estos conceptos a nosotros mismos.

Ahora, como comprenderán, la biosfera carece de enemigos, ¿eh?, si alguien se posiciona en contra de la biosfera es que se está posicionando contra si mismo, así pues, por favor, les ruego que ahorremos el penoso espectáculo de las referencias al negacionismo, la tozuda repetición de la simpleza sobre la ciencia, porque el otro día estaba yo leyendo a Ortega, saben era un señor muy civilizado, y me encontré en *El Espectador* una cita verdaderamente maravillosa: "Política se hace en las academias y en las escuelas, en el libro de versos y en el libro de historia, en el gesto rígido del hombre moral y en el gesto frívolo del libertino. Muy especialmente se hace política en los laboratorios, el químico y el histólogo llevan a sus experimentos un secreto interés electoral". Esta reflexión ya tiene sus buenos cien años y muchos ya nos consideramos, entonces, muy previamente avisados ante estas necesidades, imposiciones y obligaciones de la ciencia.

Así que, les ruego que nos ahorremos el bochornoso discurso sobre el negacionismo y maravillas de la ciencia que algunos tienden a endilgar, cuando lo que se está discutiendo son las soluciones, y las soluciones políticas, no los problemas. Que aquí cuando a uno se le niega el capricho de cómo quiere solucionar, dice: es que tú no reconoces el problema. Y no, eso no tiene nada que ver. Vale, no existe nadie en contra de la sostenibilidad, es que tampoco tiene sentido.

El concepto, revisemos, es otro concepto para revisar, que viene bien que esta cámara recuerde, apareció en nuestras vidas y en nuestro discurso en 1977, en un informe redactado bajo las órdenes de la doctora Brundtland, algunos la recordarán, la doctora Gro Brundtland, una primer ministro noruega especialmente simpática, en un informe que se hizo para la ONU que se titulaba *Nuestro Futuro Común*, ahí se llamaba desarrollo sostenible a la necesidad de satisfacer las necesidades de las generaciones presentes, sin comprometer las posibilidades de las del futuro de atender a sus propias necesidades. Sus tres pilares, decía Brundtland, son: la economía, el medio ambiente y la sociedad.

En este concepto y en los tres pilares que lo sustentan, mediante el diálogo, la discusión y el acuerdo, es en lo que cree Ciudadanos, que plantea programáticamente un montón de medidas, todas ellas tanto, en general, en nacional, como las

que planteamos en Menorca, y que tienen mucho que ver con las que ha detallado perfectamente el Sr. Lafuente, sobre las necesidades infraestructurales en medio ambiente de nuestra isla.

Como dijo, por cierto, el jefe Tecumseh, jefe de los *Shawnee*, cuando lo llevaban precisamente camino de la reserva, como nos pretenden llevar a los menorquines: “La tierra no es un legado de los padres, es un préstamo de los hijos”. Se pueden apuntar la frase porque es francamente bonita, muy significativa y casi resume muy en cortito de qué estamos hablando.

(Remor de veus)

Así que todos nos podemos considerar fraternalmente unidos, no es necesario que nos peleemos ni nos acusemos unos a otros, Sr. Borràs, de verdad, no es necesario, si vamos a valorar si tomamos en consideración una ley; porque aquí la gente es malvadísima, pero no parece que sobra un poco en el discurso la valoración sobre sus capacidades morales. Así que deben quedarnos que el problema que nos enfrenta en esta ley no tiene nada que ver con quien se rasga más visceralmente las vestiduras en nombre del bien común y el medio ambiente, sino cuál o cuáles son las políticas adecuadas para enfrentar nuestros retos y conseguir un objetivo común.

Y no, para nosotros las soluciones no pasan por la multiplicación de nuestro entramado burocrático, por el asalto a nuestras competencias estatutarias, ni por la limitación y coerción de los proyectos vitales y los planes individuales de nuestros ciudadanos. Nosotros creemos que el mantenimiento del bienestar medioambiental, social y también político, ese que nos legaron las generaciones precedentes de menorquines, que consiguieron preservar nuestro patrimonio sin la necesidad de recurrir a extravagantes artefactos jurídicos, sino mediante el respeto al uso de sus libertades y un infinito amor por su isla, en esto creemos que funcionaría mejor.

Así que estamos hablando del futuro, y esta ley pretende constituirse, según declaración propia, en un referente normativo en la isla de las próximas décadas, ¡que miedo! Y lo quiere hacer, además, desvinculándose de una concepción manejable de la sostenibilidad dependiente del color político de los gobernantes. Esto lo dice brutalmente, con toda la brutalidad, lo digo por..., lo lamento por la cierta grosería que representa para ustedes, los gobernantes, que son una gente vinculada a un color político, según esta ley, pero es que yo me asombro, no creo que haya ninguna ley desde la transición que se haya atrevido a llamar a la representación libremente elegida de la voluntad popular, que es lo que son ustedes los gobernantes, una gente con un color político, a mí me parece muy poco respetuoso, ¡qué quieren que les diga!

En cualquier caso, si esto se negocia, lógicamente trataremos de enmendarlo, vamos, y de remendarlo, porque esto necesita de todo.

Así que, eso, sin prestar esa atención a la posible grosería, todos debemos recordar con estos gobernantes, nos gusten o no, -yo personalmente tengo mis preferencias por algunos de ustedes-, son el resultado de una voluntad popular libremente

elegida, ¡eh!, no son una gente con un color político; pero esto no es todo, esta declaración ciertamente muestra, además, un inconsciente freudiano del legislador, con este “evitar una concepción manejable de la sostenibilidad”. Pide que evitemos una concepción manejable..., o sea, ¿qué quiere, que no la manejemos? Pues, no, no la debemos manejar. ¿Qué se pretende, pues, utilizar una concepción inmanejable de la sostenibilidad? Me parece difícil. O ¿tal vez una concepción misteriosa y mágica, sólo apta para iniciados, científicos, gurús o políticos especialmente avisados y seleccionados? Porque nosotros, lo siento, pero no somos partidarios de esta sagrada concepción de la sostenibilidad. Nosotros queremos una sostenibilidad flexible, dinámica, con capacidad de adaptarse a las necesidades humanas y decididamente socialmente participativa. No en un (...) instrumento de control, un tótem más propio de archipiélagos algo más remotos que sólo transfiriere su poder y conocimientos a sus adoradores especiales.

Nosotros, los denostados liberales, apostamos, al contrario, por un concepto dinámico, fluido, de la sostenibilidad, donde la participación activa de la sociedad abierta no sea una figura retórica, que aquí se lleva invocando continuamente, sino una realidad, sino en una sostenibilidad de la que los juicios, los criterios de los ciudadanos, no sean postergados en nombre de un bien superior dogmático, de una ciudad de Dios agustiniana, una isla de la sostenibilidad agustiniana, superior a la ciudad de los hombres o la isla de los hombres; un criterio de sostenibilidad sustentado por una sociedad consciente y capaz, capaz de tomar sus propias decisiones, que comprende y aplica la ciencia y la técnica, y que está compuesta por adultos responsables, que saben y comprenden lo que hacen, resultando capaz de enfrentar sus propios problemas.

Porque la política, señores, por extraño que a algunos pueda parecerles, no va precisamente de lo bueno, lo bello y lo verdadero, va más de lo útil y de lo posible.

Así que, esperando que todos estos principios invocados, eso sí, con una sostenibilidad, mantenidos por una sostenibilidad que la ley no define en ningún momento, hemos tenido que definir nosotros un poco más de qué se hablaba, hace que estos principios que se invocan no cumplan más que una función de herramientas al servicio de los fines que quiere la propia ley. Así que, ya que la pretensión inicial resultaba un poco casi naif, de queremos un reglamentito que presentar a la UNESCO, que es que estamos obligados, y tal, ¿da igual que para eso, para esas casi minucias, resulte necesario hacer saltar por los aires todo el sistema administrativo competencial e institucional de nuestra comunidad? ¿Da igual que estemos abriendo la puerta, con un indeterminado esta contradicción que hemos hecho de verbos, “*hauran de concertar i transferir*”, “*s’han de transferir*” a un indeterminado, le estamos abriendo la puerta a un indeterminado y no debatido federalismo interior, que va a devenir natural e inevitablemente en cantonalismo? ¿Es esto de lo que queremos hablar? ¿Es esto de lo que estamos hablando, cuando decimos que la isla va a ser un laboratorio?

Porque recuerdo un laboratorio especialmente interesante en la isla del Dr. Moreau, a algunos de ustedes les sonará, de HG Wells, que recordarán además en que se dominaba genética..., una cosa, y básicamente el argumento es que a los

allí dominados, se les hacía decir: es la ley, es la ley, es la ley; hasta que al final se sublevaban, gracias al intrépido anglosajón que los civilizaba, y decían: no es la ley, la ley, es su ley. Esta ley que estamos proponiendo aquí, lamentablemente, es su ley, no es la ley, no es a lo que nos obligan los grandes principios, es la ley que ustedes proponen y que proponen una parte muy clara del espectro político.

Tengo que hacer una referencia, a mi se me va el tiempo, como ven, en todas estas consideraciones extravagantes que hago, y ya que estamos en literatura, podemos hablar del viaje a ninguna parte de la Sra. Garrido y el Sr. Mir, que aparecieron en extrañas circunstancias de abril, los extraños sucesos de abril, en que hubo unos viajes con unas notas, que no constituían unos informes y que no se pueden entregar como informes a quiénes los piden, porque eran unas notas en que se dudaba mucho, y esto nos ha hecho tener, por cierto, tres o cuatro redacciones distintas, manejarnos con lo que tú estás leyendo no es lo que es, y tal y no sé qué, que ha hecho un poco más arduo el trabajo de entender qué es lo que se pretendía en esta ley.

Pero, a pesar de ello, pues nos ha sido un placer, porque sobre todo siempre que podamos hablar de necesidades, capacidades y posibilidades de Menorca, siempre que este ámbito nos lo permita, a nosotros nos encontrarán encantados en hacerlo.

Gracias señores, he terminado.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. La declaración de Menorca como Reserva de la Biosfera en 1993, contó en aquellos momentos con un gran consenso, un gran consenso tanto social como político. Y ahora, casi 30 años después, la presidenta del Consejo Insular de Menorca, la socialista Susana Mora, a quien doy la bienvenida a esta cámara, ha sido incapaz de liderar un proyecto común, ha sido incapaz de concretar un texto legislativo que concite el acuerdo de una amplia base social y política y que recoja en una ley los objetivos de lo debe ser la Menorca del futuro.

Se ha presentado una proposición de ley sin consenso. La izquierda suele consensuar entre ellos mismos, para después pedir a los demás adhesiones inquebrantables a sus despropósitos, que es justo lo que están pretendiendo hacer con esta proposición de ley. Una proposición de ley que ha provocado, además, la peor crisis política entre los partidos que conforman el pacto de izquierdas del Consejo de Menorca, con un órdago de MÉS per Menorca y la claudicación del PSOE, preso de sus socios, y capaz de cualquier cosa con tal de conservar las sillas.

También esta proposición de ley presenta sospechas muy evidentes de su inconstitucionalidad, tal y como se amagó por parte de la Abogacía de la comunidad autónoma, en un informe jurídico, que luego dijeron que no era jurídico, para intentar restarle importancia y seguir adelante con esta ley que...

(Remor de veus)

..., para no perder la costumbre, desprecia con absoluto descaro el reparto competencial y los derechos y libertades de los ciudadanos, que se consagran en la Constitución y en el Estatuto de Autonomía. La Ley de la Reserva de la Biosfera es otra vuelta de tuerca a toda la normativa urbanística de Menorca y, en especial, del Plan Territorial Insular que se aprobó en el 2003, y cuyas consecuencias las podemos ver en el abandono de las explotaciones agrarias y la venta de fincas a extranjeros; así como en una dependencia aún más acusada del sector turístico, con la desaparición casi total de la industria y con un sector primario que está ya en la UCI.

Los que hablan de un cambio de modelo productivo son los mismos que, con sus políticas, han desalentado la diversificación económica y han hecho de Menorca una isla cada vez más dependiente del turismo. Precisamente, por esto parece una broma que en la Ley de la Reserva de la Biosfera se dediquen unos artículos para el sector primario y la industria, precisamente los dos sectores, especialmente el agrario, que más han sufrido las restricciones y prohibiciones de las políticas de izquierdas. Las políticas de izquierdas que se han implementado en Menorca desde hace más de 40 años, caracterizadas por su excesivo intervencionismo, por una demonización del empresario y por la creación de un enjambre legislativo, que ha degenerado en una burocracia descomunal, han fracasado estrepitosamente.

Menorca no puede seguir por el camino de la prohibición, del intervencionismo y del control asfixiante. Y este proyecto de ley de Reserva de Biosfera, esta proposición, ahonda en esta vía que se ha demostrado absolutamente errónea. No podemos estar de acuerdo con el preámbulo de la ley, cuando afirma que el Plan territorial ha sido un buen instrumento de planeamiento de ordenación, uso y gestión del territorio de Menorca, algo que el Partido Popular, sorprendentemente, parece haber asumido, según afirmó en una mesa redonda, organizada por el Círculo de Economía de Menorca, la Sra. Marta Vidal, exconsejera de Ordenación del Territorio en el último año en que el PP gobernó el Consejo de Menorca. Bien al contrario, el Plan territorial es el instrumento de ordenación territorial que está imposibilitando que las explotaciones agrarias sean viables y es una de las causas del abandono de las fincas agrarias. También es el culpable de que Menorca sufra un retraso muy importante en la modernización de sus infraestructuras: carreteras estrechas, aparcamientos pequeños, zonas sin acceso para vehículos, instalaciones náuticas obsoletas; esa obsesión de la izquierda para que Menorca tenga unas infraestructuras minimalistas es lo que está provocando el efecto contrario de lo que pretenden, incrementándose aún más la sensación de saturación. Y en vez de tomar medidas para adecuar las infraestructuras a las necesidades reales, la izquierda se saca de la chistera esta ley, que sigue en la senda de reducir y minimizar aún más, las infraestructuras, lo que provocará un mayor colapso.

Medidas como las restricciones en la entrada de vehículos, la prohibición de acceso a determinados lugares, la regulación de los puntos de amarre, son cuestiones que aparte de las sombras de inconstitucionalidad que presentan, suponen generar más problemas de los que pretenden resolver.

También la ley, en muchos aspectos, no deja de ser un brindis al sol, como es el caso de los artículos que hablan de la gestión del agua, o de las energías renovables, o del tratamiento de aguas residuales. Menorca lleva décadas gobernada mayoritariamente por gobiernos de izquierdas y el problema de nitratos del agua no ha hecho más que aumentar. Tampoco ha mejorado el estado de la red de canalización del agua, se pierde más de la mitad del agua por las fugas de los tubos de canalización. No hace falta ninguna ley para acabar con los nitratos o con las fugas de la red del agua, es cuestión de voluntad política y dedicarle el presupuesto necesario a estas cuestiones, que son tan necesarias resolver, en vez de dedicar el presupuesto a gasto ideológico y a actuaciones que no resuelven los problemas de la ciudadanía, sino que simplemente sirven para la autocomplacencia de quienes los aplican y para colocar a los afiliados de los partidos políticos en un puesto de trabajo del sector público.

En esta ley tenemos algunos ejemplos: crea la Oficina de la Energía Menorca 2030, la Oficina de Asesoramiento e Impulso del Emprendimiento, la economía colaborativa, la Agenda Digital y los clústers, y la Autoridad Consultiva para la Buena administración de Menorca como Reserva de la Biosfera; más chiringuitos, más colocados, más burocracia, más presupuesto público. Estaría bien poder saber qué nos va a costar esta ley, cuánto dinero público se tendrá que dedicar a todo esto cuando esta ley esté en pleno funcionamiento.

Menorca necesita una legislación que cambie el *modus operandi* impuesto por la izquierda, consistente en sustituir “proteger” por “prohibir”; hay que cambiar el “prohibir” por el “gestionar”. Una cosa que se protege prohibiendo acaba siendo abandonada, lo vemos en las fincas agrarias, y la consecuencia es aún peor, es peor el remedio que la enfermedad. En cambio, una cosa que se protege, permitiendo su gestión, haciendo viable y rentable esa actividad, al final, se consigue esa protección y, además, genera actividad económica, genera puestos de trabajo y genera prosperidad.

Se podrá aprobar esta ley, pero o mucho cambia durante su tramitación parlamentaria, cosa que es improbable, por mucho que nos diga lo contrario el representante del PSOE, porque sabemos cómo se les gasta la izquierda y su habitual técnica del rodillo para no atender ninguna aportación de los grupos de la oposición, o mucho me temo que esta ley durará lo que dure este gobierno, o sea, un año como mucho. Si se aprueba en los términos en los que se nos ha presentado esta proposición de ley, la derogaremos en cuanto tengamos mayoría suficiente para ello, justo cuando empezamos a gobernar.

Y por todo ello, como no puede ser de otro modo, nuestro voto es contrario a la tramitación de esta ley.

Nosotros creemos que debemos proteger nuestro territorio, compartimos el camino que en su día emprendió la isla de Menorca, cuando fue declarada Reserva de la Biosfera, y

creemos que eso implica encontrar un equilibrio entre la conservación de la naturaleza y la actividad humana. En eso, estaremos de acuerdo.

Pero la puesta en práctica, durante tantos años, de las políticas de la izquierda, asumidas en gran parte por el Partido Popular, con el Plan territorial como punta de lanza, nos ha llevado a una situación en la que se ha roto ese equilibrio, y cada vez se hace más difícil desarrollar la actividad humana. Aquel famoso equilibrio que había en Menorca entre el sector industrial, el sector primario y el turístico, se ha desmoronado, ahora, la dependencia del turismo es absoluta, prácticamente la industria ha desaparecido, el campo se está abandonando, y el turismo -que es la única actividad que hoy en día es rentable- está sumido en un cuello de botella, precisamente, por la aplicación de las políticas de izquierdas que no permiten adaptar las infraestructuras a las necesidades reales.

Han conseguido que Menorca tenga hoy los mismos problemas de saturación que Malta, teniendo el doble de territorio que Malta y cuatro veces menos población. Eso demuestra que en Menorca no hay ningún problema de saturación, lo que hay es un problema de gestión. Y la Ley de Reserva de Biosfera, esta proposición de ley de Reserva de Biosfera, en los términos en los que está planteada, va a intensificar ese cuello de botella, y el peligro está en que, una vez que la izquierda ya se ha cargado la industria y ya se ha cargado el campo, ahora acabará también cargándose el turismo.

Gracias, presidente.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot, vull donar la benvinguda als alts responsables del Consell de Menorca que ens acompanyen en el debat d'avui.

Encara que sigui una obvietat, vull començar dient que la votació d'avui no és una votació en relació al fet que Menorca sigui i continuï essent Reserva de Biosfera, ni a favor ni en contra, és evident que aquest no és el debat d'avui, ja que jo crec que, pel que he sentit de les intervencions de tots els portaveus, és evident que aquesta aposta per la Reserva de Biosfera de Menorca -que es va concretar a l'any 93- és compartida per tothom, no hi ha dubte sobre això.

El que succeeix és que, escoltant els representants del consell insular, un pot tenir una certa sorpresa d'alguns arguments, com aquest que ha dit que no pot ser una simple etiqueta, i sembla -sembla- que, si no hi ha la llei, serà una simple etiqueta. I un es demana: home!, i els darrers trenta anys, què ha estat? Perquè els darrers trenta anys deu haver estat alguna cosa més que una etiqueta... Bé, sembla que tenen dubtes sobre si ha estat alguna cosa més que una etiqueta, molt

malament han fet la política els responsables d'esquerres que han governat el consell insular, i gran part el Govern de les Illes Balears, si durant trenta anys ha estat bàsicament una etiqueta. Jo crec que ha estat més coses que una etiqueta i que és bo que hagi estat més coses que una etiqueta, la qual cosa no vol dir que no s'hagi d'evolucionar i que no s'hagi d'avançar, són dues coses diferents.

Es poden -i El Pi ho fa- compartir molts de principis objectius que es troben en aquesta proposició de llei, no hi ha cap problema de compartir-los, perquè en el fons són coherents amb aquest plantejament de Menorca com a Reserva de Biosfera. No faré una lloança de Menorca, com han fet altres portaveus -especialment el portaveu de Podem- perquè, evidentment, això els ho estalviaré perquè, per poètica i per capacitat literària, ja hi ha altres portaveus que em guanyen, de molt.

Però hem de constatar un fet i és que Menorca ja té -i s'ha dit en aquest debat-, ja té una important protecció territorial i urbanística, això ja existeix, no és aquest l'objectiu de la llei, perquè en això ja hi ha hagut els mecanismes i la capacitat i l'encert de fer-ho a través de moltíssims d'instruments, no m'estendré, Llei d'espais naturals, etc., Pla territorial, etc. Ara bé, el que no pot acceptar El Pi de cap manera és que hi hagi -i en això, Sr. Castells, discreparé amb vostè-, és que hi hagi un pensament únic, el que vostè ha dit: aquesta política del blanc i negre, o estam en aquesta llei o estam en el camp qui pugui, permeti'm, això té molts matisos, però mils matisos. I jo vull combatre el pensament únic, perquè sembla que si estam a favor de la Reserva de la Biosfera, hem d'aprovar aquesta llei. No, hi ha moltíssimes maneres de veure i concretar la compatibilització de la preservació amb l'activitat humana, que en això consisteix aquesta llei i tantes iniciatives. Però hi ha moltes maneres, no n'hi ha dues, no n'hi ha dues, Sr. Castells, em sap greu, i vostè ho sap que hi ha moltes maneres.

I la seva és legítima i la seva és una determinada i té un important suport social, no li dic que no, però hi ha altres maneres, i entendra que altres grups polítics, que tenen altres sensibilitats ideològiques, perquè aquí també a un moment determinat s'ha dit: no és una llei ideològica; jo, no ho sé, jo crec que aquí fem política i hi som per fer ideologia, però, bé, no entraré en aquests debats. En tot cas, el que vull emfatitzar és que rebutjam el pensament únic i consideram que tots els partits poden tenir diferents visions de com hauria de ser el futur de Menorca i com hauria de fer-se el futur d'aquesta Reserva de Biosfera.

Perquè aquí s'ha constatat una cosa, en el debat, molt important, i és que no hi ha consens, aquesta proposició no arriba amb el consens que pertoca, amb el consens social, econòmic i polític, i això és un fracàs dels proposants. Fins i tot el Sr. Ferrà ha dit: té un consens de les forces d'esquerres. És clar, només té aquest consens, però no té la resta de consens. I aquesta llei o aquesta proposició de llei, en definitiva -i això el Sr. Castells ho ha remarcat, i té raó- aquesta proposició de llei fixa molts de reptes, reptes que té la humanitat i tot, evidentment, cert, però el problema de la llei és que no dona solucions als reptes. I aquí hi ha el gran re de la qüestió: que aquesta llei, més enllà de les declaracions d'intencions, més enllà de plantejar reptes, més enllà de dir que tenim un

problema amb el canvi climàtic, cert, però com ho combatem? Quines polítiques de detall es fan per capgirar aquest gran repte que tenim? I d'això aquesta llei, sincerament, poc, molt poc, gens!, perquè és una llei, en gran part, d'intencions.

Deia ja, i m'ha sorprès el que ha dit el Sr. Castells, perquè jo... supòs que hi ha gent que considera que hi ha massa sancions a la proposició de llei, jo consider que no, de fet, hi ha tan poques sancions que, com vostè sap, tècnicament, normalment quasi tots els texts legislatius distingeixen tres tipus de sancions, lleus, greus i molt greus; aquí ja les molt greus ja no hi són, i els tipus infractors són molt pocs a la proposició de llei, per tant, jo no sé qui ha fet aquesta argumentació, no hi estic d'acord amb aquesta argumentació. Tampoc no és que cregui que hi hagi d'haver moltes sancions, hi ha d'haver les que hi ha d'haver, en això no m'hi vull ficar; el que jo crec és que aquesta llei és una llei sobretot de declaracions i d'intencions, però no de concrecions.

I li volia dir que ja deia, fa molts de segles, Alfons X El Savi, que les lleis no són per aprendre ni per decorar, i aquesta llei és bàsicament decorativa, bàsicament decorativa, no totalment decorativa, però bàsicament decorativa, sobretot en allò que té relació amb la preservació del territori, la preservació del medi ambient, amb la sostenibilitat i amb la Reserva de la Biosfera.

I aquí es constata una cosa que és de cada vegada més comuna en política, i és que és molt més fàcil fer una llei que gestionar un espai o invertir en determinades infraestructures, equipaments, etc., el més fàcil és fer una llei, o un... encara és més fàcil fer un decret llei, però, després del decret llei, el més fàcil és fer una llei, que gestionar.

I per a nosaltres, aquesta llei, a part de tot el que ja he argumentat, té alguns defectes importants que fan que no li puguem donar suport. El primer és la burocràcia, el Sr. Castells deia: és vera que hi ha aquesta crítica, però, bé, això es pot dir de totes les lleis; bé, en gran part es pot dir, però aquesta peca, peca d'això, s'ha dit per altres portaveus, peca perquè crea molts nous organismes, innecessàriament per a nosaltres, és a dir, incrementa el pes del sector públic amb les oficines d'assessorament i impuls, ja s'ha dit, amb el tema de l'Oficina de l'Energia de Menorca, amb l'autoritat consultiva, ja s'ha dit, jo crec que hi ha un increment de l'aparell administratiu absolutament innecessari.

Però, més enllà d'això, encara és més preocupant per a nosaltres un altre aspecte de la llei en relació amb la burocràcia, que és aquesta pràctica, també molt d'esquerres, que és remetre-ho tot a una futura planificació, i farem plans especials -en aquest cas no se'n diuen plans especials, però és igual-, farem molts de plans. Fixi'ns que fa 30 anys que tenim la Reserva de la Biosfera, se suposa que tots aquests plans ja els haguéssim pogut fer: Pla estratègic de competitivitat i sectors industrials, Pla estratègic agropecuari, Pla de digitalització i d'R+D+I, Pla de millora de la qualitat de l'aire -que aquest l'ha de fer el Govern i l'ha de pagar el Govern-, l'Agenda Urbana, el Pla d'ordenació del litoral. Això, deien els clàssics que es diu: diarrea normativa; i al final aconseguirem tenir tantes normes, amb tants de plans, si és que arriba el dia que aconseguim acomplir tot això, que, evidentment, no seran els dos anys que

marca la proposició de llei, que jo crec que no és aconsellable aquesta pràctica, sinó que seria molt més lògic i raonable coordinar i unificar-ho tot en un únic pla, un únic pla de desenvolupament de aquesta llei, perquè jo crec que això seria el més coherent i el que donaria més seguretat jurídica, i també el que donaria més simplificació administrativa.

Per tant, primer, excessiva burocràcia.

Segon, una visió molt centrada en la prohibició i en la limitació, i jo ja entenc que en determinades qüestions hagi d'haver-hi prohibicions i limitacions, però, juntament amb les prohibicions i limitacions, hauria d'haver-hi altres mesures, mesures de foment, incentius fiscals, per què no?; aposta per activitat econòmica; més flexibilitat a la normativa, sense consum del territori; hi ha moltes possibilitats, el que passa és que la llei en això les ignora, de les poques mesures concretes que posa van en la direcció de la prohibició i la limitació, com és el tema clarament del fondeig, com altres mesures que han comentat altres portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula.

I, sobretot, per al nostre grup el gran defecte d'aquesta proposició de llei és que no avança en grans reptes de la societat menorquina, un d'aquests grans reptes és la desestacionalització. Jo no estic d'acord amb el que ha dit la portaveu de VOX, que ha dit: no hi ha saturació. Hi ha saturació a Menorca, però és una saturació molt puntual, molt puntual, i vostès ho saben, és una saturació d'un mes, del mes d'agost, hi ha saturació un mes...

(Remor de veus)

... Però en el que hauríem d'intentar posar els esforços és que la resta de mesos, a mitjans de temporada, se'n digui maig, se'n digui principi de juny, se'n digui setembre, se'n digui octubre, també hi hagués activitat turística, i això a Menorca costa moltíssim. Per tant, en aquesta llei, quines mesures de foment de la desestacionalització existeixen? Jo diria que cap, de la desestacionalització turística, i per a El Pi almanco aquest és un gran repte de Menorca i del seu principal motor econòmic. Perquè aquí també s'ha dit una gran veritat i és que, després de 30 anys de declaració de Menorca com a Reserva de la Biosfera, no hem avançat en diversificació, hem endarrerit en diversificació, i alguna cosa no fem, més enllà de la retòrica, no fem bé, més enllà de la retòrica i més enllà de les bones paraules.

Perquè de diversificació què fa aquesta llei? Quines mesures aporta per guanyar pes industrial a Menorca? Quines mesures aporta perquè hi hagi més innovació a Menorca? Quines mesures aporta per enfortir el sector primari? Cap, cap, un pla, un pla per a cada cosa, això sí, farem un pla, però la llei pròpiament cap. Evidentment, a nosaltres ens sembla això, francament, insatisfactori.

Després, quart motiu, per explicar el nostre sentit de vot, aquesta llei trenca algun sistema regulatori sense cap necessitat per a la Reserva de la Biosfera, m'explicaré amb un exemple: un dels grans instruments de finançament d'inversions és l'ecotaxa, l'Impost de Turisme Sostenible, l'ecotaxa, col·loquialment, eh!, i vostès varen aconseguir, sobretot els

senyors de MÉS per Menorca, varen aconseguir que hi hagués una certa distribució territorial de la recaptació de l'ecotaxa -no hi tenc res a dir, hi estic d'acord-; ara bé, vostès fan una cosa aquí, a l'article 80, que és carregar-se el sistema de l'ecotaxa, perquè l'ecotaxa parteix de la base que existeix una Comissió d'Impuls del Turisme Sostenible, que elegeix els projectes a finançar per l'ecotaxa, i encara que una part hagin d'anar a Menorca, en funció de la recaptació, etc., -que em sembla bé-, ha d'haver-hi una capacitat de la societat civil, representada en aquesta comissió, almanco de dir quines propostes de projectes s'han de finançar a través d'aquest instrument.

I vostès es carreguen això, perquè vostès el que diuen és que... i això és la prova del cotó de l'excés d'intervencionisme d'aquesta proposició de llei, vostès diuen que és el consell insular qui proposa els projectes. Es carreguen la participació social, no els va bé que la CAEB o el GOB o qui sigui, representats a la comissió, proposin projectes, no, vostès només volen que sigui el consell insular, i aquest és el seu plantejament. I nosaltres és amb aquest plantejament que no poden combregar de cap manera.

I acab amb el tema del finançament, perquè, és clar, en el fons de moltes de les coses que hi ha aquí hi el tema del finançament, aquests 5 milions d'euros que vostès, teòricament, aconseguiran que cada any, cada any, hi hagi per a la Reserva de la Biosfera; però altres instruments, com el tema del cànon de sanejament, a nosaltres que si el consell insular és l'administració gestora de les depuradores, es quedi el cànon de sanejament, jo li diria: i per què a les depuradores que gestionen els ajuntaments no és així? I quina necessitat hi ha de carregar-se tot el sistema, si vostès tenen garantit que tendran les inversions necessàries per tenir les depuradores en bones condicions? Hi ha molts d'ajuntaments, com se sap, a Mallorca, començant per Palma, que les seves depuradores no són gestionades per ABAQUA, però la liquidació del cànon de sanejament sí que va al Govern, que el gestiona i el reparteix.

Per tant, nosaltres veim aquí un trencament innecessari per a la finalitat de la protecció i l'enfortiment de Menorca com a Reserva de Biosfera.

Per aquest motiu El Pi no pot donar suport, i ens sap greu perquè ens hagués agradat donar aquesta ditada de mel als representants del Consell Insular de Menorca, no podem donar suport a la presa en consideració i farem el que podrem amb les esmenes, que serà complicat presentar-ne de parcials. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Començam el torn de rèpliques dels grups parlamentaris, en primer lloc dels que han intervingut a favor, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. En mi intervenció anterior comentaba que en el Plan de acción de Ordesa Viñamala, en el periodo 2017-2025, se mencionaba en uno de sus puntos la necesidad de

reconocer la Reserva de Biosfera en la legislación autonómica y local. Esto es un poco uno de los motivos por los que se ha trabajado esta ley. Es decir, que desde las entidades autonómicas, pero también desde las municipales y supramunicipales hubiera una oportunidad de incluir normativas con la idea de mejorar la gestión de las reservas de biosfera.

En Menorca se cuenta, por un lado, como bien saben ustedes, con una reserva de biosfera desde hace muchos años, que es una declaración de la UNESCO, pero que necesita para su implementación de unas normativas que tengan un carácter territorial más amplio, una puede ser el PTI, como plan territorial insular, plan de ordenación del territorio, y otra, esta ley que se ha propuesto en el día de hoy, su tramitación me refiero.

Entonces desde la oposición, pues este esfuerzo que se pretende hacer para implementar ese PTI se critica, de manera legítima como es normal, pero creemos que se hace hincapié o se trabaja mucho en contra de determinadas cosas que ocurren en la isla de Menorca en este momento en cuanto, por ejemplo, a infraestructuras, a la participación ciudadana, al cambio de normativa urbanística...

Todo ello, más o menos, se trata de relacionar con esta propia ley, cuando son cosas que no participan de la ley, que son cosas que están sobre el territorio, problemas algunos de ellos que hay que solucionar y que pueden solucionarse precisamente a través de esta proposición de ley.

Es decir, por ejemplo en el Partido Popular critican algunas cosas, pero también les recuerdo que ustedes abandonaron la negociación para trabajar esta ley de Reserva de Biosfera, estaban ahí, estaban sentados allí en el Consejo de Menorca y, bueno, por desacuerdos tanto de fondo como de forma decidieron dejarlo. Obviamente están en su derecho, no seré yo quien critique eso, pero tenían una oportunidad para seguir trabajando y el Sr. Lafuente indica que se quieren hacer enmiendas, lo cual nos parece de lo más correcto porque sería la manera de tratar de enriquecer esta ley, esta proposición de ley.

Se meten ustedes siempre mucho con las carreteras, las infraestructuras..., no, no negaremos problemas puntuales que existen y que algunos llevan años también y que hay que resolver, pero tal vez también se puedan resolver en esta proposición de ley. Estos son los objetivos, desde luego.

Ciudadanos hablaba de la participación, de que hay una falta de participación con respecto a esta proposición de ley. Nosotros entendemos que está participada, que ha estado..., se ha paseado por todos los pueblos, en distintos foros, en asociaciones de vecinos, en los propios ayuntamientos, en los medios. Si hacen un repaso de los últimos años, el último año por lo menos, están todos... en el medio oficial de Menorca, el *Diario de Menorca*, digamos, ha participado todo el mundo ahí, partidos de derecha, partidos de izquierdas, el GOB, otros colectivos, asociaciones de todo tipo han participado, es decir, ha habido esa oportunidad de participar y que se entienda un poco lo que cada cual defiende, ¿no?

VOX se meten con... VOX, el partido VOX se mete con la cuestión agraria, precisamente, que es uno de los terrenos que comparado con el resto de las Islas Baleares ¿no?... es decir, ya lo decía también yo en mi intervención anterior, donde comparado con el... la... su aportación al PIB Baleares, el caso de Menorca es muy superior. ¿Que tiene problemas? Evidentemente, pero no es un problema exclusivo de Menorca, es un problema de carácter mucho más amplio, no solo de Baleares, sino del conjunto del Estado, pero no es para ponerlo como lo está usted poniendo. Por lo demás comparte..., y además le recuerdo que hay dos cosas muy positivas también en Menorca en el sentido agrario, que es el contrato agrario, la custodia del territorio, dos elementos muy positivos que hacen que precisamente la gente del sector pueda participar de otra manera en esta cuestión.

Me estoy alargando demasiado, me he dado cuenta de la hora. El Pi habla de los retos, que es una ley de intenciones que no plantea soluciones concretas. Habla que también hay prohibiciones y limitaciones, bueno, como toda ley plantea algunas limitaciones porque de eso se trata, cuando se regula se trata de limitar las cuestiones, cosa que no nos parece mal. Que tal vez haya... haya una... se quede demasiado en ese aspecto propositivo y no se ponen cosas concretas, que a lo mejor habría que asentarla más? Pues vez ahí podríamos ver...

Resumiendo, no sé si..., bueno, me estoy pasando, creo que... lo dejaremos de momento aquí.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President. Crec que hi ha dues qüestions que..., n'hi ha d'altres, però hi ha dues qüestions en general que sobrevolen aquest debat, una és el model competencial i l'altra també el model ambiental i econòmic. Per una banda, dins el marc competencial, difícilment escaparem d'aquest debat mentre negociem aquesta llei, mentre hi hagi el debat d'esmenes, però la nostra idea, la de MÉS per Mallorca, és la d'un camí compartit, un projecte comú, fort, però des de les quatre illes, i tendrem un debat -crec jo- necessari i una negociació que crec que serà constructiva i en positiu.

I aquí no es tracta de guanyar o perdre, com algun diputat crec que ha insinuat, jo crec que hi podem guanyar tots, i crec que hem de guanyar tots, perquè ha de guanyar el consell perquè guanyant el consell la política s'aproparà a la ciutadania, guanyant el consell democratitzarem un poquet més el nostre model polític, i perquè guanyant el consell empoderarem un poc més les institucions locals i la ciutadania.

I també ha de guanyar el Govern per enfortir aquesta solidaritat i aquesta cooperació necessària entre les illes, també per enfortir aquest projecte comú que tenim de present i de

futur, i també per defensar-nos de les polítiques i els models recentralitzadors que alguns diputats aquí ja han expressat, perquè si sols guanya un, hi perdrem tots, això de ben segur.

Si guanya el consell i perd el Govern guanyarà la dreta, si guanya el Govern i perd el consell guanyarà la dreta, guanyem-hi tots i guanyarà la majoria, guanyem-hi tots i guanyaran els ciutadans i l'interès general, guanyem-hi tots i seran ells els que perdran, perquè volem uns governs insulars forts, des de MÉS per Mallorca ho hem defensat sempre, i perquè volem també un govern balear fort, que defensi els nostres interessos davant l'Estat, cohesioni el nostre país i, sobretot, posi fre a aquells que defensen un model territorial franquista, que volen fer desaparèixer el Govern de les Illes Balears. Aquest discurs l'hem tengut en aquest parlament durant els darrers tres anys, hi segueix i hi seguirà essent, aquesta música la tindrem en aquest debat.

I respecte del model ambiental i econòmic d'equilibri, que aquesta proposició de llei ens mostra, és que molts dels que hi voten en contra són els mateixos que donen l'esquena a les polítiques ambientals de lluita contra el canvi climàtic i de transició energètica i de mobilitat d'aquestes illes, els mateixos, no tots. I els que aposten per pocs espais protegits i la no-gestió d'alguns espais naturals també són allà. Els que s'han oposat a les grans normes ambientals i de canvi de model són els que, en general, s'han manifestat en contra d'aquesta llei: es varen oposar a la Llei de transició energètica i de canvi climàtic, es varen oposar al Decret de posidònia, s'han oposat a la Llei de residus, s'han oposat al decret nou de territori, s'han oposat a una altra i altra, a la Llei agrària, i sempre amb una cançoneta: aquesta llei durarà un any. El 2018 tenguérem el debat de les principals lleis ambientals d'aquesta terra, canvi climàtic, per una banda, residus, per una altra, i la Llei agrària, i la música era: d'aquí un any aquestes lleis desapareixeran. La mateixa música que sentim ara, i duim un parell sentint, d'aquí un any aquesta llei desapareixerà.

Veurem, ho veurem!

I al Sr. Melià, vostè ha dit: el Sr. Ferrà, vostè ja ha dit grans acords a l'esquerra i, bé, i de les forces sobiranistes i insularistes; a mi m'agradaria trobar punts de trobada amb vostè, ho esper; però, és clar, jo ho dic perquè tota la dreta no és que s'hagi manifestat en contra d'aquesta proposició de llei, és que tota la dreta s'ha estat aplaudint a totes les intervencions, entre vostès s'han aplaudit, i, és clar, és que difícilment podrem trobar punts i consensos que no siguin més enllà dels 32 diputats que representam l'arc de l'esquerra en aquest parlament. I no vull ser jo qui, evidentment, tanqui aquesta porta, crec que durant el debat, esper que puguem trobar punts de trobada amb altres forces, però, evidentment, crec, i és una crida a tothom, que els 32 diputats de l'arcada de l'esquerra d'aquest Parlament ens hem de seure i arribar, no només a consens amb aquesta proposició de llei, sinó, i ja ho he dit moltes vegades, amb tota la bateria de lleis que ens queden, que tenim per endavant durant el que resta de legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Aniré per feina, que el temps és poc i els temes a tocar són molts.

Els primer lloc, Sr. Lafuente, vostè ha apel·lat, ha dit: que hi ha gent que amaga que a Menorca hi ha un gran consens a favor del medi ambient. Jo estic molt orgullós d'aquest consens i el reivindic moltes vegades, i li reconec, en aquest sentit, que el Partit Popular de Menorca és més conservacionista que tal vegada alguns partits d'esquerra a altres territoris. Crec que és un valor que tenim com a illa, i jo li reconec, no trobarà mai que el nostre partit posi en dubte o faci bandera, precisament, d'aquest consens que hi ha a la societat menorquina.

Diu que volen amagar que el Partit Popular va tenir la iniciativa en una proposició de llei -volem amagar?-, en el preàmbul de la llei se cita, l'únic partit que se cita en aquesta llei és el Partit Popular. Per tant, vostè no digui que es vol amagar res, el contrari, són vostès que volen amagar, nosaltres no volem amagar la participació que ha tengut el Partit Popular, ni amb la declaració de Reserva de la Biosfera, ni amb les aportacions que hagin portat a l'aprovació d'aquesta llei.

I li vull dir que l'esperit de consens, per part de MÉS per Menorca, es total a les esmenes que pugui presentar el Partit Popular, que pugui presentar El Pi, que pugui presentar Ciudadanos, segurament serà difícil arribar a acords, és evident, hi ha unes diferències molt grans, però si hi ha aspectes que poden millorar aquesta llei i que poden fer que vostès s'hi sentin més còmodes, no tinc cap dubte que per nosaltres no quedarà.

És curiós que dos portaveus de la dreta no, el Sr. Lafuente i el Sr. Melià, es contradueixen absolutament: el Sr. Lafuente: "no se tiene que imponer un modelo, se tiene que establecer un marco"; el Sr. Melià: "home!, és que aquesta llei no fixa les polítiques, l'únic que fa és el marc". Per tant, bé, em tranquil·litza que dos crítics de la llei que per a mi em mereixen tant de respecte, es contradueixin, a mi això em tranquil·litza. També, Sr. Lafuente, vostè s'ha contradit a vostè mateix, perquè, després de dir que imposa un model en lloc d'establir un marc, ha dit que la llei era buida. Bé, doncs, escolti, si és... com pot ser buida i a la vegada imposar un model.

Li rebatré dos o tres temes que vostè, de crítiques que vostè ha fet a la llei, diu: la llista de transferències és innecessària. Escolti, perdoni, jo crec que és important que fixem, encara que, evidentment, aquestes transferències s'hauran de fer amb el seu instrument oportú, que a la llei fixem quin objectiu ens marquem, és una part programàtica de la llei, com tenen tantes altres lleis; és a dir, ens marquem un objectiu de quines haurien de ser les capacitats de regulació que té el Consell de Menorca.

Després em diu: el tema dels diners, el tema dels diners no ha quedat resolt; el tema que sembla ser que és l'únic que els preocupa a vostès, a veure, com el solucionarà vostè? Perquè

la llei diu la quantitat i diu com s'han de transferir, a través de la Llei de pressuposts, com ho hagués resolt vostè? Hi fa una crítica, no ho sé, escolti, presenti una esmena, si vostè presenta un sistema que facilita que aquests diners arribin amb més seguretat, no es preocupi que MÉS per Menorca segur que li votarà a favor.

Després ha parlat del tema de les lleis i dels decrets, sap que és una crítica a la qual som molt sensible, però quina protecció té un consell insular davant que el Parlament li trepitgi la seva capacitat reglamentària? Quina? Cap, cap. Doncs prefereixo que me la trepitgi una llei proposada pel Consell de Menorca que no una llei que pugui sortir del Govern a qualsevol moment. Per tant, aquesta és la resposta que vaig a un argument al qual, com vostè sap, jo som sensible.

Després, Sr. Lafuente, és que a mi em fa gràcia, vostè ha fet una part de la seva intervenció molt demagògica, quan ha parlat dels grans problemes que tenallen la societat menorquina: *cierre de fincas, venta de propiedades*, poca diversificació, els joves se'n van fora; escolti, tot això és a causa del monocultiu turístic, i vostès són els grans paladins del monocultiu turístic, és a dir, aquests problemes a Menorca no s'han solucionat perquè ens enfrontem a unes dinàmiques globals, i al PTI i a altres instruments de Menorca, i les polítiques que s'han fet a Menorca el que han intentat és frenar aquest procés, però vostès són els grans defensors, vostès són la quinta columna d'aquest procés a Menorca. Per tant, trobo que és molt demagògic que vostè vingui aquí a lamentar tots aquests mals que arrossega la societat menorquina els quals, en gran part, són per mor de la seva política liberal, ultraliberal, de vostès i altres partits de dretes.

En definitiva, vostè ha fet servir un argument multiús, que és, diuen: escoltin, amb tants problemes que hi ha, com és que es dediquen a aquestes nimietats, no? Escolti, això és com sí quan vam discutir la Llei d'educació vostè hagués dit: escolti, amb tants problemes que hi ha, com és que es dediquen a la Llei d'educació? Aquest és un argument multiús que, malauradament, no està a l'alçada de les seves intervencions habituals.

Després, quan parla del clavegueram i les urbanitzacions, Sr. Lafuente, m'ha indignat!, vostès són els ideòlegs de les moratòries perquè es poguessin continuar donant llicències a les urbanitzacions sense clavegueram! Per tant, vostè ve aquí a tirar-nos en cara a nosaltres allò que és la seva obra. Per tant, jo crec que hauria de ser almenys més honest amb el tipus de crítica que fa a aquesta llei.

Com deia, Sr. Melià, vostè diu: aquesta llei no fixa polítiques. Bé, és que jo crec que la funció de la llei no és fixar les polítiques, la funció de la llei és legitimar les polítiques i fer-les possible, i les polítiques es fan mitjançant plans, perquè, si no, fariem doncs això, aquesta política que vostè tant critica, i jo també, de governar en base a decrets llei. Per tant, això a mi no em preocupa, veig que és el que toca.

Malauradament, no puc allargar-me més, acabaré simplement i faré una referència a un argument que ha planat en totes les intervencions que han fet els partits de dretes, sobre la falta de diversificació econòmica a Menorca, i com si tot

això fos culpa del PTI i de la conservació del territori, que la desaparició de la indústria, més que la desaparició -siguem justos-, el progressiu declivi de la indústria de Menorca fos a causa del PTI i de la Reserva de la Biosfera. Escoltin, això ho hem de negar categòricament, la indústria de Menorca no se l'ha carregada ni l'esquerra, ni el PTI, se l'ha carregada la globalització, el petit comerç se l'ha carregat Amazon i Mercadona, entre d'altres, no vull criminalitzar aquestes dues empreses.

El Sr. Rodríguez diu que sobirania alimentària és poder anar a comprar al Mercadona, per tant, trobo que és molt cínic que vostès, precisament, ens vinguin a dir que és l'esquerra qui s'ha carregat el petit comerç i qui s'ha carregat la indústria de Menorca. Qui s'ha carregat tot això, senyors, és, com deia, la globalització, se l'ha carregat la seva visió ultraliberal de l'economia; vostès continuïn posant catifa vermella al capital multinacional, que nosaltres, amb tots els instruments que tenim, continuarem defensant i protegint la Menorca que estimam, la Menorca autèntica i la Menorca essencial, que és el motiu pel qual nosaltres ens dedicam a la política.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. La Sra. Ribas avui ha comparat Menorca amb Malta, no em preocupa, em preocupa més que el Sr. Antoni Camps, exportaveu d'Afers Econòmics del PP en aquest parlament, avui portaveu de VOX a Menorca, va comparar Menorca amb Malta. L'única cosa que comparteix Menorca amb Malta i l'única cosa que el meu grup vol que continuï compartint Menorca amb Malta per molts d'anys és la Creu de Malta, la Creu de Sant Joan de Malta, res més.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

D'ençà 1983, l'aprovació de l'Estatut, Menorca ha tenguut deu mandats, deu presidències de consell, set de l'esquerra, governs de progrés compartits, sis i mitja presidits pel meu partit; tres, una d'elles a causa d'una moció de censura perquè havia guanyat la dreta, el PP, han insultat la voluntat sobirana dels ciutadans i ciutadanes de Menorca que han decidit el model de creixement, el model territorial de Menorca durant tots aquests anys, des de l'any 1983. Després de sentir aquestes ofenses, no m'estranya que en els darrers eleccions VOX no tragués ni un sol regidor municipal a Menorca, ni un, no els van voler.

Sr. Méndez, li agrada citar Ortega, permeti'm que jo també citi Ortega, 1914, Ortega publica *Meditaciones de El Quijote* on diu: "*Yo soy yo y mi circunstancia*", però continua Ortega dient: "*y si no la salvo a ella, la circunstancia, no me salvo yo*".

Què era *la circumstancia* el 1914? L'entorn. Què és *la circumstancia* l'any 2023? Biosfera, Sr. Méndez, *la biosfera*, l'entorn, l'entorn del planeta és la circumstància. *Si no la salvo a ella no me salvo yo.*

(*Alguns aplaudiments*)

De la ironia...

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

Sí, de la ironia a la burla només hi ha un pas i vostè avui l'ha passat. Vostè ha parlat de *Viaje a ninguna parte*; vostè va protagonitzar *Los Idus de marzo* un setembre contra la Sra. Patricia Guasp, la seva portaveu. Per tant, si fem literatura, en fem tots.

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

Bé, Sr. Lafuente, ha parlat que semblava que... s'ha fet una moció de censura al Partit Popular, és cert, he fet una moció de censura a la trajectòria del Partit Popular en les polítiques territorials de Menorca. Vostè ha fet una moció de censura aquí al Govern del Consell Insular de Menorca, allò que no s'atreuix a fer el PP al Consell Insular Menorca, ho ha fet vostè aquí, s'ha equivocat de tribuna. La Sra. Sugrañes que la presenti i veurà com acaba al Consell Insular de Menorca.

Només n'han fet una vostès, de moció de censura, fins ara, i va ser a través de la compra d'un trànsfuga i per açò van arribar al poder i quan varen arribar al poder l'únic que van fer, a part de sumar el procés de declaració de Reserva de Biosfera, l'únic que varen fer va ser intentar desmuntar la política territorial de l'esquerra, açò va ser l'únic que van fer.

Sí, m'ha parlat del Sr. Quintana, i després ha fet burla..., ha parlat del Sr. Quintana i després ha fet burla de l'autoritat consultiva de la reserva, que és obra del Sr. Quintana, un aplaudiment al Sr. Quinana, allò que... quan..., i el Sr. Quintana quan diu que tot allò, que tot el que diu la llei es pot fer sense la llei, ho diu... donant suport a la llei. En canvi, ho va repetir la Sra. Sugrañes, que (...) des d'aquí i ho va fer, dir (...) en contra de la llei. Hi ha una enorme diferència entre un i altre, un defensa la llei, defensa l'autoritat consultiva, l'altre n'ha fet befa.

Pèrdua de diversificació econòmica, ho ha dit el Sr. Castells, els preocupa molt, a tothom, la pèrdua de diversitat econòmica i és culpa de l'esquerra, tot ha estat culpa l'esquerra, tot el que ha passat a Menorca durant aquests anys. Tot? No tot. Jo..., abans he fet un repàs històric del que ha estat la història a Menorca. Avui em remetré al que va passar diumenge passat, només diumenge passat, fotos del *Diari de Menorca*, pàgina set, la Sra. Sugrañes..., aquí diu, titular: "*Sugrañes atribuye al PP el éxito del mercado galo y el turismo de calidad*"...

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

Sí, des de l'oposició han aconseguit que venguin francesos, que comprin... aquests llocs que sembla que desapareixen del mercat francès, gràcies al PP i *al turismo de calidad*, gràcies,

sí, i és cert que és gràcies al PP, gràcies que el PP és a l'oposició...

(*Alguns aplaudiments*)

... perquè si no, si no continuaríem tenint els hotels de tot inclòs de mala qualitat, amb màquines expenedores d'alcohol, etc., que és el model que -ho vam veure dimarts passat- defensa el PP, però és més greu, perquè darrere la foto de la Sra. Sugrañes hi ha un cartell (...) amb el logotip del PP i un lema, un lema que és el nou lema del PP de Menorca, que diu: "Som els de Menorca, la Sra. Mora, la Sra. Cristina Gómez, el Sr. Juaneda, el Sr. Ayuso, que són els de Sebastòpol?,"...

(*Remor de veus*)

els de Pernambuco?, s'estan apropiant vostès d'una identitat que no és seva ni de ningú, que ningú no provi de capitalitzar la defensa de Menorca, som els de Menorca, totes i tots, i aquesta llei ve avalada per la majoria de menorquins i menorquines, perquè ve avalada pel Govern del consell insular i no només ve avalada per açò, sinó que ve avalada per la consciència proteccionista, conservacionista, de voluntat de diversificació de l'economia de la gran majoria de la societat menorquina, de la gran majoria de la societat menorquina, sí, Sra. Cabrera, vostè no va diversificar res quan va ser consellera de Turisme, no va fer absolutament res...

(*Remor de veus*)

Perdó?...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Borràs, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, és que el Sr. Camps..., vull dir..., sempre... com que no li deixen dir res a la tribuna sempre té interès... Treballem amb la llei, parlem, dialoguem, consensuem.

"És difícil" ha dit el Sr. Melià, segur, segur que hem fet coses tan difícils o més...

(*Remor de veus*)

... amb aquests... últimament que consensuar aquesta llei.

Estic segur que amb bona voluntat de tots ho aconseguirem...

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

... a tots els que no s'exclouguin, a tots els que no s'exclouguin del debat, intentant suprimir aquesta llei i els seus objectius.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Començam el torn de contrarèpliques dels grups parlamentaris que han intervingut en contra. Començam amb el Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Bien..., por nuestra parte insistir, vamos a presentar enmiendas a esta ley, estamos en la toma en consideración, no en el debate de fondo de la ley. Yo creo que hay que centrar un poco el debate y no escaparnos aunque sea... a pesar de las horas y vamos a presentar enmiendas y nuestra intención es hacerlas en tres sentidos, y se lo adelanto para que el Sr. Borràs no tenga problemas entre la historia y los mitos.

Vamos a presentarlas en materia de financiación. Entendemos que..., y estamos de acuerdo, necesita mejorarse la financiación; vamos a presentar enmiendas en la línea de reservar la soberanía del Consell Insular de Menorca, entendemos que hay cesiones de soberanía de cuestiones que son competencia del pleno del consejo insular que no deben cederse al marco de la ley y al marco del Parlamento y que debe conservar la competencia el Consell Insular de Menorca, y vamos a presentar enmiendas en materia de simplificación administrativa.

Y con los hechos... -por los hechos los conocerás-, veremos si toda esa manifestación de que hagamos aportaciones, pues, de verdad se tiene predisposición por parte de los partidos del Gobierno o no se tiene esa predisposición. Yo creo que sí que se tendrá y espero que se tenga y, por tanto, no voy a entrar en otras cuestiones.

Entendemos que no existe un consenso en esta ley. Hay colectivos importantes que se han manifestado y manifestando cuestiones de forma importante como son los arquitectos, como son los agentes forestales, como son los ingenieros de Montes que... e ingenieros técnicos que han manifestado reticencias.

Creo que hay cuestiones esenciales a mejorar. Entendemos que es difícil esa estructura inicial de la ley que tiende hacia un marco determinado, hacia un modelo determinado, no un marco, un modelo, coincidía con el Sr. Melià en que lo que debe establecer la ley es el marco en que se puedan mover las distintas..., quien tenga responsabilidades de gobierno, y básicamente que tengan..., ese marco tiene que ser flexible dentro de los conceptos que sí que hay un común denominador y que creo que existe, que creemos desde el Partido Popular que existe ese común denominador de desarrollo sostenible, y en ese marco puedan caber diferentes modelos o diferentes sensibilidades, dependa de quién tenga la responsabilidad de gobierno.

Por tanto, ese argumento simplista y maniqueo que se emplea de, bueno, si ustedes votan en contra de la toma en consideración, pues es que están en contra de la declaración de la Reserva de Biosfera, y al Sr. Castells que no la ha utilizado usted, pero bueno, ha habido otros portavoces que hoy lo han insinuado, lo han utilizado directamente; pues creo que es una argumentación totalmente falsa y que carece de sentido.

Por tanto, desde nuestro punto de vista, me reafirmo en lo que he dicho en la primera intervención. Con el texto no estamos de acuerdo, votamos en contra en el consejo insular. Creo que hemos explicado los motivos por los cuales votamos en contra. Tenemos una discrepancia profunda, importante en ese texto. Entendemos, sobre todo, que va en contra de los intereses generales de los menorquines, que va en contra de la soberanía del consejo insular en muchas materias. Creemos que es un texto negativo para los menorquines y para el consejo insular y para Menorca. Por eso votaremos en contra y por eso intentaremos mejorarlo, si se puede, si se dejan, mediante enmiendas y mediante propuestas positivas; básicamente en la línea que he dicho: financiación, soberanía del consejo insular, simplificación administrativa y buscar puntos de acuerdo y de consenso.

Ésa será la postura constructiva del Partido Popular, de nuestro grupo en esta ley y esperemos que, como mínimo, algo mejoremos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Sr. Presidente, permítanme, eso sí, empezar ajustando las cuentas a este matonismo intelectual que practica el Sr. Borràs...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

... en lo del viaje a ninguna parte había como una cierta ternura, una cierta simpatía, un poco un intento, no sé, han visto una humorada en su cita de Thornton Wilder, ¿recuerdan ustedes a Thornton Wilder? Sí, señor, la verdad, ¿qué quiere que le diga?

(Algunes rialles)

A veces me recuerda usted, pero no sé por qué, como una cosa de imagen, la portada del ejemplar que yo tenía de *La conjura de los necios*.

Bueno, y ahora, ajustadas estas cuentas intelectuales con el matonismo intelectual, ¡vamos allá!

(Alguns aplaudiments)

Esto tiene un problema, se acaba de aprobar una rezonificación que convierte la reserva en una cosa nada menos que 514.485 hectáreas, medio millón de hectáreas. Es sorprendente. Toda la isla y sus mares circundantes hasta las 12 millas. Aquella vieja medida de las 12 millas; dos ciudades, seis pueblos, 96.000 habitantes con sus actividades, sus vidas, sus proyectos vitales, sus ilusiones, sus planes comprometidos por una determinada visión política de que es la sostenibilidad que esta ley -insisto- en sus definiciones podría haber incluido.

Porque la sostenibilidad se puede considerar un relativo abanico de cosas desde este origen que les citaba de la Sra. Brundtland, que fue especialmente acertado.

Entonces, el problema es que esta ley, ya les digo, que nos sorprende. Primero, vamos a ver, hay una cuestoncita; vamos a ver cómo vamos de tiempo. En los principios inspiradores, el artículo 5, el punto 1 a) tiene una lectura francamente interesante; solicita el reconocimiento de la singularidad de Menorca en tanto que reserva de biosfera y del régimen especial que se añade a la insularidad como hecho diferencial común a las otras islas que forman la comunidad autónoma de las Baleares.

Yo sé que es a mí al que le parece un galimatías y que hay un problema por mi parte de comprensión lectora, ¿eh?, no es el redactado. Pero ¿qué es lo que nos separa, lo que nos une o es lo que nos une lo que nos separa? Porque no lo acabo de ver claro. Es que yo no lo cojo bien porque ¿existen de verdad estos hechos diferenciales entre islas? Y entonces, ¿estos hechos diferenciales refuerzan sus lazos? Porque todos somos diferentes y entonces a mí me une mucho a usted el hecho de que seamos diferentes mientras que no sé por qué no me une el hecho de que seamos iguales. Pero bien, entonces existe, ¿esto debe reforzar los lazos o hace aconsejable diferenciar la gestión de las diferencias comunes? Es que no lo sé, y me gustaría que se me explicara. Pero éste es el primer principio inspirador de esta ley. Me sorprende.

Yo personalmente le pregunté al Sr. Mir hace un par de sesiones cuál era el sistema más adecuado, el de un marco comunitario, el de tener toda la comunidad y, por tanto, poder, digamos, utilizar los esfuerzos, los recursos y también planes comunes, o si era mejor la defensa del medio ambiente, los trabajos necesarios para ello, se planteaba mejor isla por isla. Me comentó usted -reconozco que con toda amabilidad- que hacía una reflexión filosófica, pero, bien, que la hacía porque la estamos haciendo aquí, porque resulta que lo que pasa es que estamos hablando de un problema competencial, todo un problema administrativo, todo un problema de referentes, de cómo debemos gobernar esta comunidad; que lamentablemente es lo que solicita esta ley, señores. Quiero decir, para esto estamos investidos de la autoridad para hacerlo, hablemos, tengamos el valor de hablar de política, hablemos directamente, ¿cómo se gobierna mejor un archipiélago, esta comunidad?, ¿qué va a ser mejor?, ¿qué va a ser más razonable?, ¿qué va a ser más rentable para sus habitantes?, ¿qué nos va a hacer más fuertes? Pues, nos sentamos y lo hablamos, si tendremos distintos criterios, pero no nos escondamos detrás de que estamos hablando de medio ambiente, estamos hablando de sostenibilidad, porque confundimos los asuntos. Si hablamos de medio ambiente y hablamos de sostenibilidad, también lo podemos hacer perfectamente, también estamos investidos de la misma autoridad y de la misma capacidad. Lo hacemos y resolvemos los problemas de unas cosas o resolvemos los problemas de otras. Si los mezclamos, nos sale una cosa que se llama un desaguado, que debe tener que ver con el hecho de no estar bien cocinado.

Después, entonces, tenemos un último problema, que tenemos que ver que es el de Josep Pla, por la noche en Nueva York, en Times Square con toda la iluminación, *i tot això qui*

ho paga? Esos bonitos problemas que siempre Josep Pla verdaderamente sabía plantear magistralmente. Y aquí estamos negando toda autoridad y toda intervención a Europa, a España y a Baleares, con lo que no me acaba de quedar claro entonces *qui pagarà tot això*. Pero gracias, señores, porque..., por cierto, quería agradecerles muchísimo su presencia aquí y la propuesta de esta ley.

Gracias. Buenos días.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Baleares té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Bueno, algunos siguen empeñados en decir que en Menorca hay saturación y que es inevitable esa saturación si no avanzamos por la senda del decrecimiento.

Cuando yo he dicho que en Menorca no hay saturación sino falta de gestión, a lo que me refiero, a lo que me refería antes, es que el problema es la falta de gestión. Es decir, que si hay saturación es porque no se gestiona adecuadamente la afluencia de gente ni se dota a la isla de las infraestructuras necesarias para que Menorca no se sature.

Es más, en Menorca, al igual que ocurre en Mallorca, se está sufriendo una saturación intencionada. Hay una saturación querida por la izquierda para justificar su empeño en el decrecimiento y en que tiene que venir menos gente. Aquí también sufrimos pues, no sé, tener que ir a 80 kilómetros por hora en una autovía en vez de a 120; que nos quiten carriles en la entrada de Palma, en el paseo marítimo; ahora quieren peatonalizar la Plaza de Progreso, ya me dirán ustedes cómo vamos a movernos por Palma entre el paseo marítimo, que está saturado, y la Vía de Cintura a 80 por hora. Pues eso es lo que ustedes hacen... no, no se pongan tan... se rien, les hace gracia, pero es que esto es lo que estamos sufriendo, lo que estamos viviendo desde que ustedes gobiernan y es lo que hace que tengamos esa saturación, que por supuesto ustedes mismos provocan.

Están empeñados en frenar el crecimiento económico, ¿por qué?, ¿por qué quieren frenar el crecimiento económico?, ¿cuál es la alternativa a ese crecimiento turístico?, ¿tienen plan B? No, no hay plan B. No hay ningún plan B al decrecimiento del turismo. Entonces, ¿cuál es la consecuencia? El empobrecimiento de la población, que es con lo que ustedes están contentos. Pero sí hemos oído en esta misma tribuna a la consejera de MÉS decir que no puede soportar que haya ánimo de lucro en el sector privado. Lo hemos oído. Se ponen las manos en la cabeza algunas personas que me están escuchando. Pero es que yo lo he oído aquí, la consejera de MÉS. También MÉS per Mallorca nos trajo aquí una propuesta hablando de poner un impuesto especial a quienes hayan obtenido beneficios excesivos. ¿Desde cuándo un beneficio es algo malo?, ¿en qué tipo de mentalidad se demoniza que alguien puede obtener un beneficio gracias a su esfuerzo?

(Remor de veus)

Pues a los que no quieren hablar de esfuerzo, porque les sale urticaria sólo de oír que algo requiere un mínimo de esfuerzo. Por tanto, la locura del decrecimiento a la que nos quieren abocar a todos, aplíquensela a ustedes mismos. Pueden empezar por decrecer ustedes mismos, empiecen por eliminar empresas públicas, entidades subvencionadas que no sirven para nada y demás chirigintos, en vez de dedicarse a crear más, como hacen con esta proposición de ley.

Esta proposición de ley aumenta el sector público, pero se empeña en el decrecimiento del privado, que es en definitiva, la esencia de la izquierda más rancia, su *modus vivendi* y su ideal de sociedad perfecta. No tendrás nada y serás feliz. Este es el mensaje de la izquierda con la que ustedes pactan, con la que el PSOE pacta y que se ve obligada a seguir sus desvaríos ideológicos. Con nosotros no cuenten para ello.

(Remor de veus)

Lejos de lo que aquí se ha manifestado por el representante del PSOE, esta proposición de ley no cuenta con el consenso de la sociedad menorquina. Esta proposición de ley es una claudicación a un grupo político minoritario que es MÉS per Menorca, porque la Ley electoral les permite forzar a quienes les eligen como compañeros de viaje para gobernar. Como dije mi primera intervención, y reitero ahora, esta ley tendrá un corto recorrido, justo el que no és falta para que gobernamos en estas islas. Muchas gracias, presidente.

(Algún aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, Bé, algunes consideracions fruit del debat. La primera, Sr. Borràs, no és un argument que vengui avalat pel consell insular, perquè tota iniciativa legislativa que ve d'un consell insular, ve avalada pel govern del consell. Si no ens podem posicionar, sempre hem de claudicar, un poc es deduïa de les paraules, "com que ve del consell, l'hem d'acceptar". No, no, entendre que -amb tot el màxim respecte pel consell, faltaria més- nosaltres no tenim perquè estar d'acord amb la proposta que fa el consell, ja dic, amb tota la legitimitat del món, que no és (...).

Segon comentari. Sr. Castells, que la diversificació és culpa de moltes coses externes al Govern?, d'acord. Però la responsabilitat dels que governen -i a Menorca sobretot ha governat l'esquerra- és intentar, com a mínim, atenuar la tendència. Si vostès, després de 25 anys de governar o de 20 anys de governar, la tendència no s'ha atenuada, sinó que continua a lloure, continua fent de les seves, no hem aconseguit canviar la tendència i la diversificació s'està perdent a Menorca, també és responsabilitat seva. Em sap greu dir-ho. Vostè em dirà, és culpa de la globalització, d'acord, però vostès tenen la responsabilitat i el repte d'aconseguir-ho i si no se'n desfan amb

aquest repte, vostès tenen, evidentment, una part de responsabilitat.

Sr. Portaveu de Podemos, jo he dit que aquesta llei o aquesta proposició de llei, bàsicament és una declaració d'intencions, bàsicament, no només perquè evidentment és molt llarga i té un poc de tot. Jo no he criticat que hi hagi limitacions, és normal que a una llei hi hagi limitació, el que és dedicat són les limitacions que té la llei, que algunes no compartim. Però sobretot el que he criticat és que, dins el que no són declaracions d'intencions i el que no són limitacions, no hi ha res. Per tant, hi hauria la possibilitat que hi hagués polítiques d'incentius, que no hi ha cap reflex en llei. Aquesta és la meva crítica.

I vull posar un exemple clar, perquè aquí es parla..., clar, la paraula ho aguanta tot, i aquí es diu bé, és una gran aposta per la descarbonització, les energies netes. Jo vull posar, com exemple, l'article 30 de la proposició no de llei, que parla d'això i, clar, marca uns objectius i diu, sí, hem de cobrir per mitjà de fonts renovables el 85% de la demanda d'energia elèctrica. Hi estic d'acord, el problema no és tenir aquest objectiu, que aquest objectiu de fet, ja és un poc a la Llei de canvi climàtic. El problema no és tenir l'objectiu -que puc compartir-, el problema és el com, però el com no existeix a la proposició de llei i el Sr. Castells em diu, home no poden dibuixar cada molí de vent a la llei. Estic d'acord. Però sí que podem implementar i sí que podem indicar com aconseguirem aquest canvi. Quina és l'aposta en energia neta per arribar a aquest objectiu? Volen, per exemple, això que deia el Sr. Vicepresident, parcs eòlics marins? Això és una cosa que ha d'estar a la llei, podria estar perfectament a la llei. Però vostès no, perquè això ja seria arriscar un poc i ja seria fer una aposta de dir cap on i no, ens basten les declaracions d'intencions.

Nosaltres aquí posam un objectiu del 85%, que queda molt guapo, no ens fermam en res, i després ja ho veurem, perquè ja hem quedat bé. I és això és el que jo critic, que la llei Sr. Castells, pot anar molt més al detall i a la concreció, i vostè ho sap. De fet, en aquest Parlament l'any 91, amb la Llei d'Espais Naturals, es va fer cartografia, és a dir, fins i tot es va dibuixar el vent, els molins i les línies, per dir-ho de qualque manera. Per tant, no és una cosa tan estranya a la legislació balear, anar molt, molt, molt, al detall.

I acab. Vostès no han estat capaços de teixir un consens mínim, en relació amb aquesta llei. I participar i que -com diuen- s'hagi passejat pels pobles de Menorca, no vol dir consensuar, està molt enfora. Jo ja sé que per als partits d'esquerres, consensuar consisteix a telefonar-te una hora abans d'aprovar un decret llei i dir-te, farem aquest decret llei i tu dius, ah, i duien, no, ho veus com hem consensuat. No, això no és consens i a vostè com que li han aplicat aquesta medicina, ja sap del que li estic parlant.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Un cop conclòs el debat, passam a la votació. Per tant, la presidència demana si la cambra pren o no en consideració, la proposició de llei debatuda.

Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació presencial: 30 vots a favor, 21 en contra, cap abstenció. Hi ha 3 vots en contra telemàtics, el que ens dóna un resultat total de 30 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Per tant, es pren en consideració la proposició de llei de Menorca Reserva de Biosfera.

(Alguns aplaudiments)

V. Proposició no de llei RGE núm. 3449/22, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament dels costos del trasllat de residus a les Illes Balears per part del Govern de l'Estat.

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació...

(Remor de veus)

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 3449/22, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament dels costos del trasllat de residus a les Illes Balears per part del Govern de l'Estat.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Sàgreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sr. President, avui venim a discutir aqueixa proposició no de llei, que havíem de discutir dimarts passat, però per les circumstàncies la vàrem posposar a avui i que en definitiva es tracta de demanar el vot favorable als diputats, perquè el Parlament de les Illes Balears demani que l'Estat sigui el que financii el transport de residus entre illes i, senzillament, recapitularem, farem enrere una mica en el calendari, abans de presentar-vos la nostra proposta.

El Règim Especial de les Illes diu a l'article 12 que el Govern de l'Estat prendrà mesures per finançar el transport marítim de residus generats a la comunitat autònoma. L'any 2020, el Govern d'aquí va haver de fer al·legacions a l'avantprojecte de llei de residus i sòls contaminants, per exigir al Govern de Madrid que assumís els costos de transport de residus de Formentera, perquè, si bé mantenia l'obligació de l'Estat de pagar, el condicionava a què hi hagués pressupost, per tant, de qualque manera, obligava, i -amb la mateixa-deixava d'obligar.

La realitat és que, maldament la llei preveu que l'obligació de pagar és de l'Estat, qui ha acabat assumint aquest cost -que ascendeix a imports de 8 milions d'euros- ha estat la comunitat

autònoma. Per solucionar això i dins la tramitació de la llei, en el Senat, els senadors autonòmics Vicenç Vidal de MÉS per Mallorca i José Vicente Marí del Partit Popular varen aconseguir introduir una esmena per solucionar aquesta problemàtica.

Sorpresa quan Podemos i PSOE hi varen votar a favor en el Senat, però després, a l'hora de la veritat, en el Congrés varen rebutjar aquesta pròpia esmena. Mal assumpte: continua tocant haver de pagar a les Illes Balears.

Per tant, nosaltres feim una proposta concreta i demanam el vot favorable als diputats: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a finançar el cost addicional que implica la valorització dels residus generats a les Illes, que no hagin pogut valoritzar-se *in situ* i que siguin transportats per mar a la península o a una illa diferent. Aquest finançament estarà condicionat a l'existència de programes de prevenció i plans de gestió de residus vigents, adoptats conformement al que s'estableix a la Llei de residus i sòls contaminants, que demostrí que s'estan adoptant les mesures necessàries per minimitzar la quantitat, objecte de transport". I, la segona proposta, és: "El Parlament de les Illes, insta el Govern de l'Estat que habiliti anualment les partides pressupostàries suficients per garantir el finançament del cost addicional que suposa el trasllat de residus ambientals i d'economia d'escala, en els territoris extrapeninsulars".

Aquesta és la proposició no de llei, i demanam el vot favorable als diputats d'aqueixa cambra.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sàgreras. Intervenció dels grups parlamentaris MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, que han presentat conjuntament les esmenes RGE núm. 4813/22 i 4956/22. Començam amb la intervenció per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El fons que es debat en aquesta proposició no de llei és un tema cíclic, que du anys a l'agenda parlamentària i a l'agenda, especialment, a l'agenda del Govern balear en matèria ambiental i de finançament just i de cooperació interinsular.

El primer capítol d'aquesta qüestió el tenim a la Llei estatal de residus de l'any 2011, on estableix que és el Govern central qui s'ha de fer càrrec del transport de residus des de Formentera per al seu tractament; però el cert és que qui se n'ha fet càrrec fins a dia d'avui ha estat el Govern de les Illes Balears, que ha destinat 1.000.000 d'euros anuals a finançar-ho.

El segon capítol el seu tenim en el Règim Especial, al Reial decret llei 4/2019, del Règim Especial de les Illes Balears, on s'estableix, a l'article 12, que el Govern de l'Estat establirà les mesures per finançar el transport marítim entre illes dels residus

generats a la comunitat autònoma de les Illes Balears, atenent raons d'economia d'escala o gestió ambiental correcta d'aquests residus.

I el tercer capítol el tenim en la nova llei de residus estatal, que ha suposat per a MÉS per Mallorca, en mans del senador Vicenç Vidal, un marc de defensa de les polítiques autonòmiques; un marc de defensa, també, i d'exportació de les polítiques autonòmiques. Perquè dins aquest marc de la nova llei de residus estatal hem pogut defensar mesures de la llei pionera, la llei de residus de les Illes Balears i sòls contaminants, que es va aprovar en aquesta casa l'any 2019, també la defensa del cànon sobre l'abocament i la incineració de residus de les Illes Balears, que ha estat l'actual Govern de les Illes Balears que l'ha implantat i, tercera, l'obligatorietat estatal de finançar el transport de residus interinsular.

I què va passar al Senat i al Congrés el mes de març d'enguany? La tramitació en el Senat -ho ha explicat el diputat que m'ha precedit, el Sr. Sàgreras- la tramitació en el Senat d'aquesta llei estatal va permetre -amb propostes de MÉS per Mallorca i a proposta del Partit Popular- que s'incloués a la normativa un article amb dos punts que dotava pressupostàriament el transport de residus de Formentera, i va sortir endavant gràcies al vot favorable de també -també- grups en el Senat d'Izquierda Confederal-MÉS per Mallorca, també del Grup Parlamentari Socialista, el Partit Popular, etc.

En el primer dels dos punts se suprimia el fet que els costos del transport de residus interinsular quedàs a disposició pressupostària del Govern espanyol i s'establí que aquest tingués l'obligació d'establir mesures per al cost addicional que implica la valorització dels residus generats a les Balears, Canàries, Ceuta i Melilla, sempre que no hagin pogut valorar-se *in situ* i siguin transportats per mar a la península o a una altra illa, com és el nostre cas.

El segon punt ordenava habilitar anualment les partides pressupostàries suficients per garantir aquest finançament. I fou, precisament, aquest darrer punt el que va desaparèixer..., no en el Senat, va desaparèixer de la votació del Congrés dels Diputats, perquè no va tenir el suport suficient -en aquest cas- per part del Partit Socialista Obrer i Unides Podem, entre d'altres, però avui, jo crec que avui allò important és que tenim una nova oportunitat per refermar el compromís.

En aquell moment, crec que les dues formacions polítiques o els representants de les Illes Balears d'aquestes formacions polítiques al Congrés de Diputats, manifestaren també que havia estat a causa d'una errada. Per tant, avui -avui- tenim una oportunitat, tots, per tornar a reafirmar-nos en aquest punt important per a nosaltres com és la llei de residus. Però evidentment no bastarà aprovar això, qualche cosa haurem de fer; i aquesta cosa que haurem de fer serà, o bé modificar la llei estatal de residus, o bé garantir que en els pressuposts generals de l'Estat per a 2023 hi hagi una partida destinada exclusivament a aquesta qüestió. Per tant, això, aquesta feina, és imprescindible.

Respecte de l'esmena, que hem presentat des de MÉS per Mallorca amb el Partit Socialista de les Illes Balears i Unides Podem, és una esmena molt senzilla que, si el Partit Popular hi

ve a bé, jo crec que millora el redactat: proposam substituir la paraula "valorització" per "tractament", simplement, perquè tractament és un concepte molt més ampli i inclou, tant la valorització com també l'eliminació, que seria tot allò que va a abocador.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. El gener de 2019, en aquesta cambra -en el Parlament de les Illes Balears- a iniciativa dels governs progressistes, es va aprovar la llei 8/2019, de residus i sòls contaminants, que va significar tota una fita històrica, va significar una eina clau per a la gestió dels residus en aquesta comunitat, i va significar, sobretot, una llei pionera i una llei ambiciosa. Sense anar més lluny, hem de recordar que vàrem ser la primera regió d'Europa que va restringir l'ús dels plàstics d'un sol ús.

Ara, l'abril de 2022, en el Congrés dels Diputats s'ha aprovat la llei 7/2022, estatal, de residus i sòls contaminants, que aporta molts elements molt similars a la llei autonòmica, de la qual cosa, nosaltres, evidentment, ens n'alegram profundament.

La llei estatal, per a nosaltres, tenia dos elements claus, dos elements principals que hauríem de destacar. En primer lloc, el cànon autonòmic de residus, el manteniment del cànon autonòmic de residus dins de la llei. I això s'ha aconseguit. Per tant, a les Illes Balears continuarem gestionant i recaptant íntegrament aquest cànon. I això és un èxit. Jo esperava que a això el Partit Popular ho comentés, d'alguna manera, no?, perquè està sempre tan preocupat com ara fa dues setmanes, també, ens donaven -diguéssim- lliçons de defensar l'autonomia fiscal i financera de la comunitat, com és poder mantenir un impost autonòmic, un cànon autonòmic, amb una llei estatal. Però, clar, no, no ha dit res avui, ni ho diu la proposició, ni ho ha dit ara el Sr. Sàgreras. Deu ser, tal vegada, perquè el Partit Popular a Madrid va votar en contra de mantenir el cànon de residus autonòmic a les Illes Balears. Per tant, el major enemic de l'autonomia fiscal i financera de les Illes Balears és el Partit Popular.

I quin era el segon element clau? El finançament del transport de residus de Formentera cap a Eivissa, que actualment assumeix el Govern de les Illes Balears i que l'ha d'assumir l'Estat. Clar que sí. I en això nosaltres hi estem a favor, i per això li votarem a favor. És una reclamació que hem tengut, que mantenim, que -tal com queda redactada la llei- encara es manté, i que també està inclosa dins del Règim Especial.

Jo crec, per altra banda, que al Partit Popular -en certa manera- el que li pesa i el que li molesta i el que li dol, és que

hi hagi un govern a l'Estat i un govern a les Illes Balears, que treballin en la mateixa línia, que treballen en sintonia, que aconseguixin coses importants. I, clar, ara el Partit Popular s'esforça molt a intentar demostrar el contrari, diu que Pedro Sánchez és el major enemic de les Illes Balears. Però, clar, va ser un govern socialista de l'Estat el que va enviar el major paquet d'ajudes rebudes mai, 855 milions d'euros, que van arribar aquí, i el Partit Popular hi va votar en contra. Quants d'euros va enviar el Sr. Rajoy a la crisi de 2012? Zero. Cap ni un, zero, cap ni un, sí, sí, cap ni un.

Va ser un govern socialista a l'Estat el que ha dotat per primera vegada el fons d'insularitat, aquell que...

(Remor de veus)

Sí, sí, ja poden riure. Aquell que deia el Sr. Costa i el PP: 90 milions d'euros, estaria bé. 183, n'ha dedicat el primer any i 110 els anys següents. Quants de fons d'insularitat va dotar el Sr. Rajoy? Quants d'euros han arribat? Zero, cap ni un. Cap ni un.

(Remor de veus)

Sí, sí..., no, endarrere... El Sr. Rajoy quants en va enviar?, quants de fons d'insularitat, va dotar?, quants de REB va aprovar el Sr. Rajoy? Zero. Cap ni un. Jo sé que els fa mal sentir-ho, però bé, jo els ho he de dir.

Va ser un govern socialista a l'Estat que va aprovar la prestació especial de fixos discontinus davant la crisi de la COVID-19. Va ser un govern socialista de Madrid, que ha enviat 230 milions d'euros per al Pla d'inversions en transició energètica, que va explicar el vicepresident fa dues setmanes, dins del mateix pla de recuperació, que vostès varen anar a Brussel·les a intentar boicotejar.

És un govern socialista de l'Estat el que ens ha fet la primera comunitat autònoma en rebre fons per a la xarxa de transport d'energia elèctrica, amb el 17% de tot el pla estatal. I és un govern socialista de l'Estat que farà 800 nous habitatges aquí, a Son Busquets, a Palma, i en començarà a construir en el 2023, 530 a Eivissa. Per tant, major enemic... Jo crec que vostès deuen estar pensant, encara, amb Pablo Casado i allò del sistema de finançament, que redueix el 13% del finançament de Balears, i *crea el ladrón que todos son de su condición*.

Per acabar, simplement donar dos consells, honestament, al Partit Popular. El primer consell és que, el millor residu és aquell que no es genera; primer reduir, segon reutilitzar, tercer reciclar; m'agradaria veure el Partit Popular defensar aquestes tres premisses amb la mateixa valentia que defensen vostès el transport de residus, perquè, si no, no és més que oportunisme polític, que és el que fan vostès avui amb aquesta proposta. I el consell número dos, per acabar, deixin vostès de fer aliances amb la dreta antiautonòmica, perquè quan no hi hagi autonomies, ja em diran vostès com reclamarem la compensació de la insularitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Intervenció del Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Buenas tardes de nuevo. Compartimos lo enunciado en esta moción del Partido Popular, en relación con la obligación del financiamiento por parte del Estado, del traslado de residuos entre islas y hacia la península. Estamos de acuerdo con el planteamiento general y con la enmienda, presentada en su momento, en el Senado y en el Congreso, aunque en aquel momento nuestro propio grupo parlamentario, en esta última cámara, no votase a favor.

Recordemos aquí, no obstante, que en el Senado no pudimos votar ya que no tenemos representación en aquella cámara.

Creemos que esta financiación está ya considerada en la Ley estatal de 2011 y ha sido una oportunidad perdida, como bien dice esta PNL, por haber sido considerada en la Ley 7/2022, de 8 de abril, de residuos y suelos contaminados, para una economía circular. Una ocasión perdida que mantenía en el anteproyecto de esta ley el objetivo de conseguir el financiamiento estatal y que no se conservó en el texto definitivo de la ley.

La Conselleria de Medi Ambient ya formuló en 2020 alegaciones a este anteproyecto con este mismo objetivo. También se ha recordado desde el ejecutivo balear al central que en todos estos años se ha asumido -desde el Govern balear- la financiación de este traslado, fundamental, sobre todo, en el caso de la isla de Formentera.

Apoyaremos, pues, esta moción en sus dos puntos. Hemos presentado conjuntamente con MÉS per Mallorca y el Partido Socialista, dos enmiendas. Una, es un matiz, como ya ha explicado el representante de MÉS per Mallorca; y otra, que es una enmienda de adición, como ya también ha explicado el representante del Partido Socialista. Por lo tanto, no me voy a extender sobre ellas.

Esperamos que estas dos enmiendas pueden ser consideradas por el partido proponente.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jiménez. En torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Jiménez, espero que me permita robarle la expresión, de nuevo, buenas tardes, qué dura es la vida de los diputados con doblete, que ya hemos estado aquí muy presentes... ¡Triplete, algunos! Tiene toda la razón, sí, señor.

Bueno, entonces tenemos que hablar del marco jurídico donde se incluye todo esto de la retirada de basuras y el transporte marítimo, y empezar por el gran paraguas: el artículo 138.1 de la Constitución y su reconocimiento del hecho insular como un factor a tener en cuenta para conseguir el equilibrio económico entre las diversas partes del territorio y como forma de realización del principio de solidaridad, ¿vale? Lo que lleva al prolegómeno, a la exposición de motivos, del Real decreto 4/2019, del Régimen Especial de Baleares, a extraer de la declaración dos efectos inmediatos: uno, la necesidad de determinación por parte del Estado de las problemáticas derivadas del hecho insular; y, un segundo, de la necesidad de establecer la formulación de atención a esta necesidad mediante la determinación de políticas concretas.

Este régimen, entonces, determinar el Decreto ley 4/2019, que considera la insularidad como una característica física del territorio que genera un conjunto de desequilibrios: la carestía de la vida, unos costes de producción más elevados, un coste de la energía más elevado, unos costes de inversión y de bienes de equipo más elevados, un mantenimiento de la administración -en cuanto a provisión de bienes públicos- también más elevado, y un menor aprovechamiento de las economías a escala, con un apunte a la dependencia de los territorios insulares y de sus comunicaciones aéreas y marítimas.

En el Estatuto de Autonomía de nuestra comunidad hay una disposición adicional sexta, cuyo punto primero previene que la ley tendrá que regular el reconocimiento -el hecho-específico diferencial que constituye la insularidad. Y, un segundo, que pide una adecuación de las políticas públicas de la realidad pluriinsular. Con esto, en este marco, y con las posibilidades que da este ordenamiento jurídico, como ven, pues no del todo complejo, en el proyecto de ley de residuos y suelos contaminantes, en su sección 4, de traslado de residuos, que es el que hace referencia a estos marcos necesarios, porque aquí la cuestión es si esto son residuos contaminantes de especial destrucción, de especial valorización, que han de llevarse a sitios especiales y que, entonces, cuando esto sucede, los archipiélagos hay que pagarles ese viaje en barco, ¿no? O, si esto se puede aplicar a movimientos internos o determinados movimientos de cantidades de desechos, que no sean estrictamente de estos especiales. Pero, bien, entonces, el artículo 31 del Régimen de los traslados de residuos en el interior del territorio del Estado, se intentó una introducción por parte de los Sres. Marí i Bosó y Vidal i Vidal, de una enmienda, que es exactamente la que aquí vemos, la primera, y que no se aceptó, el Sr. Mir lo consideró una decepción importante para la conselleria y para los ciudadanos de estas islas, según sus declaraciones en la prensa.

Y ustedes, como saben, el Govern desembolsa anualmente 1 millón de euros en este traslado de Formentera a Ibiza de los desechos; entonces se intentaba que con actividad de la ley

estatal de 2011, llevarlo a que nos podemos acoger al hecho de que se podía hacer en función de la disponibilidad presupuestaria. Entonces, como todos ustedes saben, el Senado dijo que magníficamente, aceptó la enmienda y después nos encontramos en el Congreso, con el triste hecho de que determinados partidos, determinada recriminación... He usado la palabra recriminación, ha sido un lapsus lingue, pero es que a mi también me gustaría esto suyo de las recriminaciones de un lado al otro, (...), es cierta cosa, esa cierta política verdulera, pero yo les tengo cierta envidia, yo aquí citando autoridades, me siento ridículo. Me gustaría también (...).

El caso es que ustedes, apoyándose en sus diputados y los de Podemos, en la cosa de la valorización y en las (...) técnicas, porque además precisamente la enmienda tiene una cierta complicación, que este de por qué no vamos al meollo de que separen, sino que a la propia propuesta, el propio punto, dice que lo que hay que financiar es el coste adicional que implica la valorización. Vale, vayamos al coste adicional que implica el traslado. Por eso, estaba bien el tratamiento, dejémoslo y lo pone mucho más claro. No entiendo por qué se puso la valorización. Imagino que por este regusto secreto que tenemos con ciertas palabras en la política, que es que aparece un concepto nuevo, sobre todo si viene del inglés y el inglés viene del latín y se nos hace fácil y nos volvemos todos unos absolutos alocados con ello.

Con lo que, Sr. Sagreras, sepa que seremos favorables y estaremos muy contentos apoyando esta proposición.

Gracias, señores. He terminado.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Méndez. Por parte del Grupo Parlamentario VOX-Actua Baleares tiene la palabra el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Bueno, como es habitual, voy a romper el consenso, no les voy a desear a ustedes buenas tardes, voy a desearle buenos días porque aún no he comido.

Con respecto a la proposición no de ley que nos trae hoy el Partido Popular, pues también voy a romper esta vez una cierta costumbre que tenemos, de apoyarles porque ya dicen aquí en esta parte de la cámara que somos socios. Pues no, no lo somos o desde luego no lo somos siempre. Esta proposición que nos traen ustedes es un poco derivada de lo que se trató en su momento en la Ley de residuos y suelos contaminados, que para nosotros es el fruto del árbol envenenado. Es una ley nociva, catastrófica, que lo único circular que tiene, es que hace circular el dinero de las subvenciones entre las empresas afines y los chiringuitos creados al efecto de esta ley, que perjudica a las empresas, consumidores y autónomos, que tiene dirigismo estatal, trabas burocráticas y más impuestos. Una ley que no pretende cuidar el medio ambiente, ni dar alternativas válidas para cuidarlo, que se limita a establecer un régimen sancionador draconiano, con ánimos exclusivamente recaudatorios, que es lo que ustedes saben hacer, meter la mano en el bolsillo del contribuyente, que es en el fondo lo que a

ustedes les gusta hacer, y prohibir, prohibir, prohibir hasta la eterna saciedad.

Decía el diputado socialista, “cuidado con quien pactan ustedes, que está en contra de las autonomías, porque entonces..., Ah Dios mío, a quien iremos a pedir la compensación por la insularidad”. Pues, mire, se lo debemos pedir a la Constitución, que es la que la recoge, y cuando nosotros gobernemos, le puedo asegurar que se atenderá la insularidad, pero la de verdad, no este REB de mentira que ustedes han inventado, a mayor gloria de la Sra. Armengol y que lo único positivo que tuvo y para lo único que ha servido, es para que se hicieran ustedes un *book* de fotos que, de verdad, en eso parecen el *Hola*, hacerse fotos y anunciar grandes cosas, que al final no se hacen. Y ese REB -y ustedes lo saben y son conscientes de ello- no tiene ningún contenido. Entonces, ¿a quién iremos a reclamar? Por supuesto, al Gobierno del Estado que atenderá, en función de lo que pone la Constitución Española, la compensación de la insularidad. No hace falta una autonomía para reclamar lo que nos es propio y los derechos que nos reconoce la Constitución.

En definitiva, también es que me parece a veces que somos como los niños, siempre pidiendo la paga. O sea, queremos mucha autonomía, queremos, como los adolescentes, hacer lo que nos da la gana, pero luego a la hora de la verdad, ir a poner la mano a los papás, en este caso al papá Estado. Esta comunidad dispone de los presupuestos más altos de su historia, tiene que ser capaz de gestionarlos y aplicarlos a aquello que hace falta. Pero, claro, como se lo gastan ustedes en lo que se lo gastan, luego tenemos que ir a pedir al Estado que nos pague lo que no nos llegan los fondos, y le puedo asegurar que los fondos no llegarían, si ustedes dejaran de malgastarlos. Entonces dejen de recurrir siempre a ese estado maléfico y malévolo, que ustedes piensan que está ahí puesto para crear trabas y para no darnos lo que nos corresponde y empiecen a gestionar los recursos que ustedes tienen, porque, como ya les digo, desgraciadamente en esto no les podemos acompañar, porque nosotros estamos absolutamente en contra de esta Ley de residuos y suelos contaminantes.

Gracias, Sr. Vicepresidente.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. No m'estendré massa en aquesta proposició no de llei, perquè crec, Sr. Sagreras, que ha estat molt clar en la seva explicació. Jo crec que si ens centram en la llei, existia una llei a l'Estat que ja marcava que quan no es poguessin valoritzar o reciclar els residus d'una illa, perquè no es podia, el transport d'aquests residus anaven a costa de l'Estat.

En segon lloc, com que l'Estat no se'n fa càrrec, qui pagava aquest transport era la comunitat autònoma, que després moltes

vegades ens parlen de competències i que, si no són competències, però a favor que els ciutadans no pateixin aquests residus dins les Illes, la comunitat autònoma se'n feia càrrec. A través d'aquesta nova Llei de residus s'ha volgut arreglar aquest problema. Hi ha hagut iniciatives per part del Grup Parlamentari Popular i també del Sr. Vidal, com a senador, i no ho han aprovat, no ho han aprovat. Per tant, nosaltres sí que donarem suport, perquè el que hem de cercar és una solució. Jo crec que quedar a disposició pressupostària, com feia la llei, és una voluntat política. S'ha demostrat que a l'Estat no tenen aquesta voluntat política, perquè hi hagi un pressupost per garantir el finançament del trasllat de residus. I des de aquest Parlament s'ha de manifestar.

El Sr. Marí ha tret pit amb el cànon de residus. Jo crec que el cànon de residus que marcava la llei estatal, primer, no era finalista i, segon, no era proporcional, la de la comunitat autònoma. Nosaltres vàrem votar en contra de la taxa de residus de la comunitat autònoma, perquè creiem i creim, que no era el moment de posar nous residus. Ara bé, una vegada la llei i la taxa ja hi són, millor que sigui la comunitat, que sigui finalista i que sigui proporcional, cosa que a la que vostès proposaven, si no hagués estat pels catalans, no s'hagués canviat, i això també s'ha de tenir en compte.

Dit això, nosaltres creim que l'esmena del primer punt és adient la que presenten els grups que donen suport, perquè parla del tractament de residus en general. Total suport que hi hagi una partida pressupostària. I, evidentment -com dic-aquesta esmena que parla del cànon autonòmic, és més adient i més realista, sobretot perquè sabem on anirà destinada. I segon, perquè és proporcional que qui fa els deures no ha de pagar tant, cosa que la llei de l'Estat no fa.

Gràcies, president.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Ras i curt, votarem a favor d'aquesta iniciativa per justícia, perquè és el que toca, perquè ja està bé de pagar i pagar i no rebre equitativament. A més, jo, sincerament, trob a faltar que els diputats i les diputades del PSOE i Unides Podem ens expliquin què va passar al Congrés durant el debat de la Llei de residus estatal, quan al Senat havien votat a favor de l'esmena dels senadors Vidal i Marí. Em costa d'entendre aquest canvi de sentit de vot; bàsicament perquè no entenc per què al Senat sí que el van considerar adequat i en el camí del Senat al Congrés alguna cosa va passar perquè fessin anques enrere. Ho dic amb la voluntat d'entendre què va passar.

Destinam l'11,5% dels nostres ingressos a la caixa comuna, i encara ens han de negar qüestions fonamentals com és el transport de residus? No sé, a vegades crec que som unes illes

que només són pensades i recordades amb la calor estiuenca. Just arriba la resta d'any, és com que davalléssim de categoria.

A l'exposició de motius de la iniciativa que debatem ja ho diuen, però cal repetir-ho, el trasllat de residus és una responsabilitat de l'executiu central establerta per llei des de l'any 2011, però que en realitat l'assumim, l'assumeix aquest govern, amb un cost d'1 milió d'euros per any.

Per tant -i ja acab-, reiteram el nostre suport i esperam que els diputats presents en aquesta cambra amb representació a Madrid facin entendre els i les companyes de la importància d'algunes qüestions per al nostre petit país. Perquè, senyores i senyors, amb l'esmena presentada al Senat quedava resolta aquesta qüestió, i aquí ens trobam.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Donam la paraula al grup proponent. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí gràcies, president, si m'ho permet intervindrè de manera breu des de l'escó, de manera breu per agrair l'actitud constructiva i de consens i el vot favorable que heu anunciat la majoria de grups polítics; si bé, mig minut, crec que per denunciar, de qualque manera, l'actitud crec que agosarada, ateses les circumstàncies, que ha tengut el Grup Parlamentari Socialista.

Aproven un règim especial amb un article 12 que diu que l'Estat establirà les mesures per finançar el transport de residus; i no ho compleixen ni ho fan complir. Aproven una esmena al Senat a la qual havien fet feina els senadors de MÉS per Mallorca i del Partit Popular, Vicenç Vidal i José Vicente Marí, cosa que ho tenim ben clar tots, no és molt habitual, hi voten a favor des del Partit Socialista i quan arriba al Congrés dels Diputats la mateixa esmena la rebutja el Partit Socialista. Jo supòs que en lloc de fer l'estruç i acotar el cap, que hagués estat el més normal davant aquestes actituds, fan de la necessitat virtut, pugem a l'escó i es posen a parlar de tot menys del que toca.

En definitiva, de totes maneres, moltes gràcies a tots els altres grups per aquest vot favorable que heu anunciat. Acceptam, evidentment, l'esmena de MÉS per Mallorca, a pesar de l'amplitud de la paraula valorització.

I, en definitiva, moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras?

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, president?

EL SR. PRESIDENT:

Entenc, de les seves paraules, que accepta l'esmena 4813 en el punt número 1.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

La primera esmena, sí.

EL SR. PRESIDENT:

I la 4956 que és l'esmena d'addició?

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

No l'acceptam.

EL SR. PRESIDENT:

No. Votació separada o votació única?

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Va bé que la facem junta, no és ver?

EL SR. PRESIDENT:

Votam els dos punts amb l'esmena 4813 incorporada. Votam.

46 sí, 3 no i cap abstenció.

VI. Adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries, durant el període comprès des de la finalització de l'actual període de sessions fins a dia 31 de juliol de 2022 i de dia 1 a dia 7 de setembre de 2022, per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, dels projectes i les proposicions de llei següents: projecte de llei RGE núm. 1366/22, d'arxius i gestió documental, proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de Biosfera, projecte de llei RGE núm. 14371/21, de polítiques de joventut, projecte de llei RGE núm. 2804/22, de ciència, tecnologia i innovació, proposició de llei RGE núm. 7380/21, d'arrendaments urbans, projecte de llei RGE núm. 4786/22, de lleure educatiu per a infants i joves a les Illes Balears, projecte de llei RGE núm. 4787/22, de règim jurídic i de procediment de les activitats subjectes a autorització ambiental integrada i projecte de llei RGE núm. 9509/22, de consells insulars (escrit RGE núm. 4816/22, rectificat amb l'escrit RGE núm. 4823/22, de tretze diputats de la cambra, adscrits als Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, complementat amb l'escrit RGE núm. 4876/22).

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que consisteix en l'adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries, durant el període comprès des de la finalització de l'actual període de sessions fins a dia 31 de juliol de 2022 i

de dia 1 a dia 7 de setembre de 2022, per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, dels projectes i les proposicions de llei següents. Segons l'escrit RGE núm. 4816, rectificat amb l'escrit RGE núm. 4823, per part de tretze diputats de la cambra, adscrits als Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, i que va ser complementat amb l'escrit RGE núm. 4876/22 i que afecta el projecte de llei d'arxius i gestió documental, proposició de llei de Menorca Reserva de Biosfera, projecte de llei de polítiques de joventut, projecte de llei de ciència, tecnologia i innovació, proposició de llei d'arrendaments urbans, projecte de llei de lleure educatiu per a infants i joves a les Illes Balears, projecte de llei de règim jurídic i de procediment de les activitats subjectes a autorització ambiental integrada i projecte de llei de consells insulars.

Tenim previst un debat, jo deman als grups parlamentaris si volen debatre o simplement volen procedir a la votació.

(Remor de veus)

Idò, directament votam. Per tant, votam.

Resultat presencial: 49 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Hi ha 3 vots telemàtics a favor. Per tant, resultat total: 52 sí, cap no, cap abstenció.

Per tant, queda aprovada la celebració de sessions extraordinàries, des de la finalització de l'actual període de sessions fins a dia 31 de juliol de 2022 i de dia 1 a dia 7 de setembre de 2022, per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació dels projectes i les proposicions de llei de què es tracta.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS